

Dásbódh

Daśaka I – Chvály

Samartha Rámdás

anglický překlad

John Norwell (2015)

český překlad

Matěj

21. prosince 2017

Obsah

I Chvály	1
1.1 Začátek knihy	3
1.2 Chvála Pánu <i>Ganéšovi</i>	17
1.3 Chvála bohyni <i>Šáradě (Sarasvatí)</i>	29
1.4 Chvála <i>Sadguruovi</i>	39
1.5 Chvála světců	49
1.6 Chvála naslouchajícího (Toho, kdo opustil „mnoho“ myšlenek)	59
1.7 Chvála Pánu této básně „já jsem“	69
1.8 Chvála „místa setkání“ s poznáním neboli „zde“	81
1.9 Chvála <i>Paramárthy</i> (Nejvyššího Smyslu/Nejzazšího Dověšení)	91
1.10 Chvála lidského těla	101

Dařaka I

Chvály

॥ दशक पहलि : स्तवननाम ॥ १ ॥
॥ *dařaka pahilā : stavanānāma* ॥ 1 ॥

Praises

1.1 Začátek knihy

समास पहलि : ग्रंथारंभलक्षण

samāsa pahilā : grānthāraṁbhalaḥṣaṇa

Beginning of the Book

Note: In this first of two hundred chapters we are introduced to this notion of knowledge or the ‘speech’ and that Reality

Poznámka: V této první ze dvou set kapitol jsme uvedeni do pojmu poznání neboli „řeči“ a Skutečnosti.

|| Śrī Rām ||

1. श्रोते पुसती कोण ग्रंथ। काय बोललें जी येथ।
श्रवण केलयानें प्रापत। काय आहे ॥ १ ॥

śrote pusatī koṇa grānthā | kāya bolileṁ jī yetha |
śravaṇa keliyāneṁ prāpta | kāya āhe || 1 ||

The *listener asked, “What is this scripture and what is this ‘speech’? And when one listens to this ‘speech’, what is acquired?” *(A good listener is the one who forgets everything and understands this ever present ‘speech’ or ‘I am’ thought.¹ Without this knowledge ‘I am’ as its base, the world of words and concepts could not appear. When one forgets everything that one has learned up until now then, this ‘I am’ will become apparent. The scripture is within the realm of words and just like the words of the Master, they can only point to the Truth: *maharaj-* The Master can only point you in the direction of Reality, He can take you to the door but you have to enter and He will be there waiting: *maharaj-* the scriptures are the wills of the Masters)

Posluchač* se zeptal: „Co je to za Písmo? Co je to za řeč? A co může člověk získat poslechem této „řeči“?“ *(Dobrý posluchač je ten, který všechno zapomene a porozumí této vždy přítomné „řeči“ neboli myšlence „já jsem“². Bez poznání tohoto „já jsem“ ja-

¹*siddharameshwar maharaj-* She is also known as *mula maya* or *prakruti* or *sharada* and she has arisen upon that Supreme Self, our own pure form or *swarup*. She is this unspoken word ‘I am’ that is present within the breath of every creature. Her nature is to simply effortlessly know and this inspiration ‘I am’ is the expression of that ‘Inexpressible.’

²*Siddharáméšvar Maharádž* řekl: Je také známa jako *múla-mája* neboli *prakruti* neboli *šárada* a vznikla z tohoto Nejvyššího Já, naší čiré formy neboli *svarúpy*. Je nevyřčeným slovem „já jsem“, které je přítomné v dechu každé bytosti. Její přirozeností je prostě a bez úsilí znát; tato inspirace „já jsem“ je vyjádřením onoho Nevyjádřitelného.

kožto základu se svět slov a konceptů nemůže projevit. Když člověk zapomene všechno, co se dosud naučil, pak se toto „já jsem“ stane zjevným. Toto Písmo se nachází uvnitř hájemství slov a stejně jako slova Mistra může k Pravdě toliko poukazovat. – *Maharádž* řekl: Mistr vás může pouze nasměrovat ke Skutečnosti; může vás vzít ke dveřím, ale vy sami musíte vejít, a on vás za nimi bude očekávat. – *Maharádž* řekl: Písma jsou závěti Mistrů.)

2. ग्रंथा नाम दासबोध। गुरुश्रियांचा संवाद।

येथ बोललि वशिद। भक्तमिर्ग ॥ २ ॥

grānthā nāma dāsabodha | guruśhriyāncā saṁvāda |

yetha bolilā viśada | bhaktimārga || 2 ||

This scripture's name is *dasbodh*.³ It is a dialogue between the **guru*/Master and the *shishya*/disciple. When this 'speech' is clearly spoken then, you are walking on the path of devotion/*bhakti* (when you forget everything and every thought has been dropped then, this 'I am' thought is there). *(*maharaj*- 'you come here because you think you are ignorant and you think that I know. And you ask questions and I answer. But there is no one but you in the world, so where does the answer come from?': So in the light of this understanding, the dialogue that takes place is within you, the Self. The *guru* is the Self and the mind is the disciple and this Self has never fallen into delusion)

Jméno tohoto Písma je *Dásbódh*.⁴ Je to dialog mezi *Mistrem/*guru* a žákem/*šišja*. Když je „řeč“ jasně pronášena, pak kráčíš po stezce oddanosti/*bhakti*. (Když všechno zapomenete a každá myšlenka je rozpuštěna, poté se objeví myšlenka „já jsem“.) *(*Maharádž* řekl: Přicházíte, protože si myslíte, že jste nevědomí a protože si myslíte, že já vím. A vy se ptáte a já odpovídám. Ale v tomto světě není nikdo jiný než vy, takže odkud přichází odpověď? Ve světle tohoto porozumění se dialog, který zde probíhá, odehrává ve vás, ve vašem Já. *Guru* je Já, mysl je žák a toto Já nikdy neupadlo do iluze.)

3. नववधि भक्ति आणा ज्ञान। बोललिन वैराग्याचें लक्षण।

बहुधा अध्यात्म नरीपण। नरीपलिन ॥ ३ ॥

navavidhā bhakti āṇi jñāna | bolileṁ vairāgyācēṁ lakṣaṇa |

bahudhā adhyātma niropaṇa | niropileṁ || 3 ||

This 'speech, I am' is the nine forms of devotion and this 'speech' is knowledge. This 'speech' is the sign of renunciation/*vairagya* and the 'many' spiritual discourses are made on account of this 'speech' (this 'I am' or knowledge is the support of the many discussions, opinions and disagreements etc. made in this world).

Tato „řeč“, toto „já jsem“, je devatero podob oddanosti a tato „řeč“ je poznání. Tato „řeč“ je znamením zřeknutí se/*vairágja* a touto „řečí“ je stvořeno „mnoho“ duchovních rozprav. (Toto „já jsem“ neboli poznání je příčinou mnoha diskusí, názorů a rozepří v tomto světě.)

³*siddharameshwar maharaj*- When one becomes a devotee/*dasa* of the *sadguru* then there will be a dialogue between the *guru* and the disciple/*shishya*. Such a dialogue brings understanding/*bodha* and that is called the *das-bodha*

⁴*Siddharaméšvar Maharádž* řekl: Když se člověk stane oddaným/*dása sadgurua*, započne dialog mezi *guruem* a žákem/*šišja*. Takový dialog přináší porozumění/*bódha* a proto se nazývá *dás-bódha*.

4. भक्तचिन्नेन योगे देव। नश्चिये पावती मानव।
ऐसा आहे अभिप्राव। ईये गर्थी ॥ ४ ॥

*bhakticena yogerṁ deva | niścayerṁ pāvātī mānava |
aisā āhe abhiprāva | īye garṁthī ॥ 4 ॥*

Truly through devotion to this ‘speech’, man meets God. Such is the importance of this ‘speech’ that is within this composition of words/scripture. (By the reading of this scripture and contemplation, this ever-present ‘I am’ within the words will be revealed)

Popravdě, skrze oddanost této „řeči“ se člověk setká s Bohem. Tato „řeč“ je natolik důležitá, že je jádrem této kompozice slov, tohoto Písma. (Čtením tohoto Písma a rozjímáním se toto vždy přítomné „já jsem“, které je uvnitř slov, zjeví.)

5. मुख्य भक्तीचा नश्चियो। शुद्धज्ञानाचा नश्चियो।
आत्मस्थतीचा नश्चियो। बोलला असे ॥ ५ ॥

*mukhya bhakticā niścayo | śuddhajñānācā niścayo |
ātmasthītīcā niścayo | bolilā ase ॥ 5 ॥*

Faith in this ‘speech’ brings supreme devotion/*bhakti*; faith in this ‘speech’ brings pure *knowledge. When there is faith in this ‘speech’ then you will realise that *ātma*. *(*maharaj*- ‘pure knowledge is no-knowledge’: both ignorance and knowledge do not remain)

Víra v tuto „řeč“ přináší nejvyšší oddanost/*bhakti*; víra v tuto „řeč“ přináší čiré *poznání. Pokud máš víru v tuto „řeč“, realizuješ *ātma*. *(*Maharádž* řekl: Čiré poznání je ne-poznání; nevědomost ani poznání nezůstanou.)

6. शुद्ध उपदेशाचा नश्चियो। सायोज्यमुक्तीचा नश्चियो।
मोक्षप्राप्तीचा नश्चियो। बोलला असे ॥ ६ ॥

*śuddha upadeśācā niścayo | sāyojyamuktīcā niścayo |
mokṣaprāptīcā niścayo | bolilā ase ॥ 6 ॥*

When there is faith in this ‘speech’ then, one can receive pure spiritual instruction and faith in this ‘I am’ will lead to Final Liberation/*sayujya mukti*. When one has faith in this ‘speech’ then, one is freed of body consciousness.

Pokud je zde víra v tuto „řeč“, potom člověk obdrží čisté duchovní vedení a víra v tuto „já jsem“ jej povede ke Konečnému Osvobození/*sájudžja mukti*. Pokud má člověk víru v tuto „řeč“, poté je osvobozen od vědomí těla.

7. शुद्धस्वरूपाचा नश्चियो। वदिहस्थतीचा नश्चियो।
अल्पितपणाचा नश्चियो। बोलला असे ॥ ७ ॥

*śuddhasvarūpācā niścayo | videhasthītīcā niścayo |
alīptapaṇācā niścayo | bolilā ase ॥ 7 ॥*

Faith in this ‘speech’ brings that pure *swarup*, your own true form; for faith in this ‘speech’ takes one beyond the eight bodies. When there is faith in this ‘speech’ then one becomes totally detached from every created thing (doesn’t take the touch of the world; it was only my own mental construct of names and forms).

Víra v tuto „řeč“ přináší čistou *svarúpu*, tvou vlastní skutečnou podobu; vírou v tuto „řeč“ člověk překoná osm těl. Pokud je zde víra v tuto „řeč“, potom se člověk stane zcela odděleným od jakékoli stvořené věci. (Nepocituje dotek světa. Byl to pouze můj myšlenkový konstrukt jmen a forem.)

8. मुख्य देवाचा नशिचयो। मुख्य भक्ताचा नशिचयो।
जीवशविचा नशिचयो। बोललिा असे ॥ ८ ॥
mukhya devācā niścayo | mukhya bhaktācā niścayo |
jīvaśivācā niścayo | bolilā ase || 8 ||

Faith is this ‘speech’ makes you the *Supreme God and it faith in this ‘I am’ that makes you the supreme devotee. Faith in this ‘speech’ turns the *jīva* into *shiva*. *(Supreme God is *paramatma*)

Víra v tuto „řeč“ tě učiní *Nejvyšším Bohem a víra v toto „já jsem“ z tebe učiní dokonale oddaného. Víra v tuto „řeč“ promění *džívu* v *Šivu*. *(Nejvyšší Bůh je *paramátma*.)

9. मुख्य ब्रह्माचा नशिचयो। नाना मतांचा नशिचयो।
आपण कोण हा नशिचयो। बोललिा असे ॥ ९ ॥
mukhya brahmācā niścayo | nānā matāncā niścayo |
āpaṇa koṇa hā niścayo | bolilā ase || 9 ||

Faith in this ‘speech’ makes one *brahman* and yet from this ‘speech’ the ‘many’ concepts and opinions have come. Still, only on account of this ‘speech’ can you understand who you truly are. (If you understand that this world is nothing but your mental constructs; that everything has been created by your own thoughts; and if you cast out these ‘many’ thoughts from your mind then, you will perceive this ‘speech’/‘I am’. Otherwise you will be caught in the entanglement of ‘many’ concepts and desires and dreams)

Víra v tuto „řeč“ učiní z člověka *brahman*, přestože z „řeči“ povstalo „mnoho“ konceptů a názorů. Pouze na základě této „řeči“ můžeš pochopit, kdo doopravdy jsi. (Pokud pochopíš, že celý svět není nic jiného, než tvůj myšlenkový konstrukt; že všechno bylo stvořeno tvými vlastními myšlenkami; a když odhodíš tyto „mnohé“ myšlenky ze své mysli, potom pocítíš tuto „řeč“, toto „já jsem“. Jinak budeš chycen ve spleti „mnoha“ konceptů, tužeb a snů.)

10. मुख्य उपासनालक्षण। नाना कवित्वलक्षण।
नाना चातुर्यलक्षण। बोललिं असे ॥ १० ॥
mukhya upāsanālakṣaṇa | nānā kavitvalakṣaṇa |
nānā cāturyalakṣaṇa | bolileṁ ase || 10 ||

This ‘speech’ is the worship of that Supreme God. This ‘speech’ brings these ‘many’ poetic compositions and this ‘speech’ brings this beautiful poem, ‘I am’. This ‘speech’ is the attention of the wise and this ‘speech’ brings the ‘many’ attentions (When this attention of ‘I am’ is forgotten then, body consciousness automatically arises, bringing with it many poems, stories etc. and then one’s attention drifts from one thing to the next). (*siddharameshwar maharaj- maya* is an attention and *brahman* is attention-less)

Tato „řeč“ je uctíváním Nejvyššího Boha. Tato „řeč“ přináší „mnoho“ básnických kompozic a tato „řeč“ přináší i tuto překrásnou báseň „já jsem“. Tato „řeč“ je pozornost

mudrců a tato „řeč“ přináší „mnoho“ pozorností. (Když je tato pozornost „já jsem“ zapomenuta, automaticky vyvstane vědomí těla, přinášejíc s sebou mnoho básní, příběhů a tak dále; a potom pozornost člověka pobíhá od jedné věci ke druhé. – *Siddharaméšvar Maharádž* řekl: *Mája* je pozorností a *brahman* je bez pozorností.)

11. मायोद्भवाचे लक्षण। पंचभूतांचे लक्षण।
 कर्ता कोण हे लक्षण। बोलिले असे ॥ ११ ॥
māyodbhavāceṁ lakṣaṇa | pañcabhūtāñce lakṣaṇa |
kartā koṇa heṁ lakṣaṇa | bolileṁ ase || 11 ||

This ‘speech’ is the birth of *maya*; it is the attention that brings the five great elements and they bring objectivity. Still only on account of this ‘speech’ can you understand who is truly the doer and what is that thoughtless *swarup*.

Tato „řeč“ je zrozením *máji*; je to pozornost, která přináší pět velikých elementů a tyto elementy přinášejí objektivitu. Jedině skrze tuto „řeč“ můžeš pochopit, kdo je skutečným konatelem a co je to bezmyšlenkovitá *svarúpa*.

12. नाना कति नविरलि। नाना संशयो छेदलि।
 नाना आशंका फेडलि। नाना प्रश्न ॥ १२ ॥
nānā kiṁta nivāṛile | nānā saṁśayo chedile |
nānā āśaṁkā pheḍile | nānā praśna || 12 ||

The ‘many’ doubts are removed and the ‘many’ assumptions are cast away; the ‘many’ fears and the ‘many’ perplexing affairs are thrown out, due to this ‘speech’ (*forget everything and then body consciousness and its resultant fears etc. fade away*).

„Mnoho“ pochyb je překonáno a „mnoho“ domněnek je odvrženo, „mnoho“ strachů a „mnoho“ zneklidňujících záležitostí je odstraněno touto „řečí“. (*Zapomeň na všechno a vědomí těla s jeho zákonitými obavami vyhasne.*)

13. ऐसे बहुधा नरीपलिं। ग्रंथगरभी जें बोललिं।
 ते अवघेंचि अनुवादलें। न वचे किकिदा ॥ १३ ॥
aiseṁ bahudhā nīropileṁ | graṁthagarbhī jeṁ bolileṁ |
teṁ avagheṁci anuvādaleṁ | na vacce kiṁ kadā || 13 ||

There are ‘many’ discourses in this world, but if you study this scripture then, this ‘speech’ of *mula maya* will be revealed. However, if that Reality becomes the idle repetitions of an inattentive mind then, how can this ‘speech’ ever be understood? (*Even if one can repeat great sections from the *dasbodh*, it is of little use. However if one can understand the meaning within merely half a verse then, this ‘speech’ that is within this scripture will be revealed*)

Je „mnoho“ rozprav v tomto světě, ale studuješ-li toto Písmo, potom se zjeví tato „řeč“, *múla-mája*. Nicméně, stane-li se tato Skutečnost planým opakováním nepozorné mysli, jak by pak tato „řeč“ mohla být pochopena? (*Dokonce i když člověk opakuje dlouhé úseky z *Dásbódhu*, je z toho pramalý užitek. Nicméně pokud člověk pochopí byť jen polovinu jediného verše, potom se mu tato „řeč“, ukrytá uvnitř tohoto Písma, zjeví.*)

14. तथापि अवघा दासबोध। दशक फोडून केला वशिद।

जे जे दशकींचा अनुवाद। ते ते दशकीं बोललि। १४॥
tathāpi avaghā dāsabodha | daśaka phoḍūna kelā viśada |
je je daśakīmcā anuvāda | te te daśakīm bolilā || 14 ||

There are the ‘many’ thoughts created by a restless mind and there is this *dasbodh*. If you break open these words and enter within this scripture then, the secret it holds will be revealed. Understand that, even when there is the idle repetition of these chapters still, this ‘speech’ is always there (This ‘speech’ is the support of the mind but this ‘speech’ cannot be heard due to all the noise).

Je tu „mnoho“ myšlenek stvořených nepokojnou myslí – a je tu *Dásbódh*. Pokud prolomíš slova a vstoupíš do nitra Písma, pak tajemství, jež ukrývá, budou zjevena. Pochop, že pokud je zde plané opakování těchto kapitol, přece „řeč“ zůstává stále přítomná. (Tato „řeč“ je příčinou mysli, ale nemůže být zaslechnuta kvůli všemu jejímu hluku.)

15. नाना ग्रंथांच्या समती। उपनिषिदें वेदांत श्रुती।
 आणां मुखय आत्मपरचीती। शास्त्रें सहति ॥ १५ ॥
nānā grānthāncyā samatī | upaniṣadeṁ vedānta śrutī |
āṇi mukhya ātmapracītī | śāstremsahita || 15 ||

And it is the consensus of the ‘many’ scriptures, the *upanishads*, *vedanta*, *vedas* and the *shasthras* that, that Supreme God is within this ‘speech, I am’ (The base of this ‘I am’ understanding is that Inexpressible Reality).

A „mnohá“ písma, *upaniśády*, *védanta*, *védy* a *śástry*, se shodují, že Nejvyšší Bůh je v nitru této „řeči“, tohoto „já jsem“. (Podstatou tohoto „já jsem“ je Nevýslovná Skutečnost.)

16. नाना समतीं अन्वये। म्हणौनी मथिया म्हणतां न ये।
 तथापां हें अनुभवासां ये। प्रत्यक्ष आतां ॥ १६ ॥
nānā samatīanvaye | mhaṇaunī mithiyā mhaṇatām na ye |
tathāpi heṁ anubhavāsaṁ ye | pratyakṣa ātām || 16 ||

These ‘many’ scriptures are all in agreement; God is within this ‘I am’ experience. How can you say that they are wrong? That *nirgun* God became this *sagun* experience and then He began to experience this world through the sense organs (It is that Supreme God who has Himself become the *jīva* who denies Him. But one should not deny Him just because He cannot be seen by the eyes. And even this ‘I am’ experience is beyond the realm of one who takes himself to be a body and believes in only that which he knows through his senses).

Tato „mnohá“ písma se všechna shodují: Bůh je v nitru zkušenosti „já jsem“. Jak byste mohli tvrdit, že se mýlí? Bůh bez vlastností/*nirgun* se stal touto zkušeností s vlastnostmi/*sagun* a poté začal zakoušet tento svět skrze smyslové orgány. (Je to tak, že Nejvyšší Bůh se učinil *džívou*, který Ho popírá. Ale člověk Ho nemůže popírat jenom proto, že Ho nevidí očima. Tato zkušenost „já jsem“ je mimo oblast toho, kdo se považuje za tělo a věří jenom tomu, co vnímá svými smysly.)

17. मत्सरें यासी मथिया म्हणती। तरी अवघेच गिंरंथ उछेदती।
 नाना ग्रंथांच्या समती। भगवद्वाक्यें ॥ १७ ॥

*matsareṁ yāsī mithyā mhaṇatī | tarī avagheci grāṁtha uchedatī |
nānā grāṁthāṁcyā samatī | bhagavadvākyaṁ || 17 ||*

The one who says out of envy, “This ‘speech’ is not true”, sees only the ‘many’ things created by his own concepts. To him, the scriptures are utterly useless. He can deny this ‘I am’, however it is the consensus of the ‘many’ scriptures that this ‘word’ of God is true (The scriptures tell him, ‘You are He’ and he says, ‘There is no He’. Of what worth is his denial? He takes himself to be a small body and how can his ever wandering mind know that God and His power to create through this ‘I am’ or ‘word’)

Ten, kdo ze závisti říká: „Tato „řeč“ není skutečná“, vidí pouze „mnoho“ věcí, stvořených jeho vlastními koncepty. Pro něj je toto Písmo naprosto zbytečné. Může popírat toto „já jsem“, ovšem „mnohá“ písma se shodují, že toto Boží „slovo“ je pravda. (Písmo mu říká „Ty jsi On“ – a on říká „On není“. Jakou hodnotu má jeho popírání? Jak by mohla jeho věčně bloudící mysl znát tohoto Boha a Jeho schopnost tvořit skrze toto „já jsem“ neboli „slovo“?)

18. शविगीता रामगीता। गुरुगीता गर्भगीता।
उत्तरगीता अवधूतगीता। वेद आणी वेदांत ॥ १८ ॥
*śivaḡitā rāmagītā | gurugītā garbhagītā |
uttaragītā avadhūtagītā | veda āṇī vedānta || 18 ||*

There are various ancient scriptures by the one name, *gita*. They are called the *shiv-gita*, *ram-gita*, *guru-gita*, *garbha-gita*, *uttar-gita* and *avadhoot-gita*. And there is also the *vedas* and *vedanta*.⁵

Existují rozličná starodávná písma, známá pod jedním jménem – *gíta*. Nazývá se tak *šiv-gíta*, *rám-gíta*, *guru-gíta*, *garbha-gíta*, *uttar-gíta* a *avadhúta-gíta*. A jsou tu také *védy* a *védánta* ⁶.

19. भगवद्गीता ब्रह्मगीता। हंसगीता पाण्डवगीता।
गणेशगीता येमगीता। उपनिषिदें भागवत ॥ १९ ॥
*bhagavadgītā brahmagītā | haṁsagītā pāṇḡavagītā |
gaṇeśagītā yemagītā | upaniṣadem bhāḡavata || 19 ||*

There is the *bhagwad-gita*, *brahma-gita*, *hansa-gita*, *pandava-gita*, *ganesh-gita*, *yama-gita*, *upanishads* and the *bhagawat*.

Je tu *bhagavad-gíta*, *brahma-gíta*, *hansa-gíta*, *pandava-gíta*, *ganéš-gíta*, *jama-gíta*, *upanišady* a *bhāḡavat*.

20. इत्यादकि नाना ग्रंथ। समतीस बोललि येथ।
भगवद्वाक्ये येथार्थ। नशिचयेंसी ॥ २० ॥

⁵There are various forms of scriptures, for example: the *vedas* and *shruti* and other spiritual texts called *smruti*. *maharaj-veda* means it is known, *shruti* means it is heard and *smruti* means it is remembered. But He cannot be that which is known, heard or recollected. . . *vedanta* means the end of the *veda*, the end of knowing)

⁶Je tu mnoho různých písem, například *védy* a *šruti* a jiné duchovní texty, zvané *smruti*. – *Maharádž* řekl: *Véda* znamená vědění, *šruti* znamená slyšení a *smruti* znamená pamatování. Ale On nemůže být znán, slyšen či připomínán. *Védánta* znamená konec *véd*, konec vědění.

*ityādika nānā graṁtha | samatīsa bolīle yetha |
bhagavadvākye yethārtha | niścayēmsīṁ || 20 ||*

These are some of the ‘many’ scriptures and they are all in agreement that there is this ‘speech’. And it is due to this ‘speech’ of God that real faith in God is established (To know that *nirgun* God one must first understand this *sagun* ‘speech’. To understand this, one must leave off every concept, worry and thought that has been collected.)

To jsou některá z „mnoha“ písem a všechna se shodují, že je zde „řeč“. A je to zásluhou této „řeči“ Boží, že byla ustanovena skutečná víra v Boha. (K pochopení Boha bez vlastností/*nirgun* musí člověk nejprve pochopit tuto „řeč“ s vlastnostmi/*sagun*. Aby to pochopil, musí opustit všechny koncepty, obavy a myšlenky, které byly nashromážděny.)

21. भगवद्वाचनीं अवशिवासे। ऐसा कोण पतति असे।
भगवद्वाक्यावरिहति नसे। बोलणे येथीचें ॥ २१ ॥
*bhagavadvacanīṁ aviśvāse | aisā koṇa patita ase |
bhagavadvākyāvīrahita nase | bolāṇe yethīcēṁ || 21 ||*

If you have no faith in this divine ‘word’ of God then, you will tumble down into body consciousness. If this divine ‘word’ of God is not understood then, this *mula maya* gets spoiled and one takes oneself to be a mere body of flesh and bone.

Pokud nemáš víru v toto vznešené Boží „slovo“, potom padneš dolů do vědomí těla. Pokud toto vznešené Boží „slovo“ není pochopeno, potom je tato *mūla-māja* pokažena a člověk se považuje za pouhé tělo z masa a kostí.

22. पूरणग्रंथ पाहलियावणि। उगाच ठेवी जो दूषण।
तो दुरात्मा दुराभिमिन। मतसरें करी ॥ २२ ॥
*pūrnagrantha pāhilyāvāṇi | ugāca ṭhēvī jo dūṣaṇa |
to durātmā durābhīmīna | matsarēṁ karī || 22 ||*

Without fully understanding this scripture you will find fault in it and criticize it. And then you will remain far from that *atma* and you will be full of a pride and envy that is far from the *atma* (ie. *body conscious*).

Bez plného pochopení tohoto Písma v něm budeš nalézat chyby a kritizovat jej. A zůstaneš daleko od *átma* a budeš plný pýchy a závisti (tedy budeš v tělesném vědomí).

23. अभिमिनं उठे मतसर। मतसरें ये तरिसकार।
पुढें क्रोधाचा वकिार। प्रबळे बळें ॥ २३ ॥
*abhimāṇēṁ uṭhe matsara | matsarēṁ ye tiraskāra |
puḍhēṁ krodhācā vikāra | prabāḷe baḷēṁ || 23 ||*

Pride brings envy and envy brings criticism of and finally rejection of this scripture. Afterwards, anger arises towards this scripture and those who read it.

Pýcha přináší závist a závist přináší kritizování a konečné odmítnutí tohoto Písma. Později vznikne hněv vůči tomuto Písmu a těm, kdo jej čtou.

24. ऐसा अंतरी नासला। कामक्रोधें खवळला।
 अहंभावे पालटला। परतयक्ष दसि ॥ २४ ॥
aisā aṁtarī nāsala | kāmakrodheṁ khavaḷalā |
ahaṁbhāve pāḷaḷalā | pratyakṣa dise || 24 ||

Then this inner space of ‘I am’ has been duly spoiled by the agitations of desire/*kam* and anger/*kródh* etc. And then due to this feeling of “I am somebody”, there is a turning away from seeing with the eyes of knowledge and there is the seeing through the naked senses.

Následkem toho byl vnitřní prostor „já jsem“ nesmírně pokažen vlivem touhy/*káma* a hněvu/*kródha*. A poté, v důsledku tohoto pocitu „já jsem někdo“, se člověk odvrátí od zření zrakem poznání a začne zřít pouhými smysly.

25. कामक्रोधें लथिडलि। तो कैसा म्हणावा भला।
 अमृत सेवतिंच पावला। मृत्य राहो ॥ २५ ॥
kāmakrodheṁ lithāḍilā | to kaisā mhaṇāvā bhalā |
amṛta sevitaṁca pāvalā | mṛtya rāho || 25 ||

How can that *atma* which has been overpowered by desire and anger be called wise? The demon *rahu* died even though he drank the nectar of immortality in the company of the gods (according to mythology, *rahu* is a demon who swallows the sun; *rahu* is your ego and he has swallowed this Sun of knowledge/understanding. You who are that immortal *atma* have taken yourself as to be a body and this ego has eclipsed your Sun and if you hold on to this limiting concept of yourself then, though that nectar of ‘I am’ is always there and though you could not live without it for even a moment still, because you are not awake to it and it is as if not there and therefore, just like *rahu*, you are sure to die one day)

Jak by mohlo být toto *átma*, které byla přemoženo touhou a hněvem, nazýváno moudrým? Démon *Ráhu* zahynul, když ve společenství bohů vypil nektar nesmrtelnosti. (Podle mytologie je *Ráhu* démon polykající slunce. *Ráhu* je tvoje ego polykající slunce poznání. Ty, který jsi tímto nesmrtelným *átma*, jsi se ztotožnil s tělem a ego způsobilo zatmění tvého slunce; i když se budeš držet těchto omezujících konceptů o sobě samém, myšlenka na nektar „já jsem“ zde bude stále ... Bez této myšlenky nemůžeš žít ani chvíli. Ale protože nejsi probuzený, je to, jako bys „tam“ nebyl, a proto, stejně jako démon *Ráhu*, budeš dozajista muset jednoho dne zemřít.)

26. आतां असो हें बोलणें। अधिकारासारखें घेणें।
 परंतु अभिमान त्यागणें। हें उत्तमोत्तम ॥ २६ ॥
ātāṁ aso heṁ bolāṇeṁ | adhikārāsārikheṁ gheṇeṁ |
paraṁtu abhimāna tyāgaṇeṁ | heṁ uttamottama || 26 ||

Now, when there is this ‘speech’ then, one has become a worthy recipient of knowledge. And then, when also this pride of ‘I am’ is abandoned, you become the greatest of the great, that thoughtless Reality.

Nyní, je-li přítomna „řeč“, člověk se stává zaslouženým příjemcem poznání. A poté, kdy i tato pýcha „já jsem“ je opuštěna, staneš se největším z velikých, bez-myšlenkovitou Skutečností.

27. मागां श्रोतीं आक्षेपलिं। जी ये ग्रंथीं काय बोललिं।
ते सकळहानिरोपलिं। संकळीत मार्गे ॥ २७ ॥

*māgām śrotīm ākṣepilem | jī ye graṁthīm kāya bolilem |
tem sakalāhi niropilem | saṁkalīta mārgē || 27 ||*

Previously, the *listener had asked, “What is this ‘speech’ within this scripture?” The answer in short is, by following this path you become this knowledge ‘I am’ and then, that Reality, I do not exist.

Na začátku se *posluchač zeptal „Co je ta „řeč“ uvnitř tohoto Písma?“ Stručná odpověď zní: následováním této stezky se staneš tímto poznáním „já jsem“ a poté Skutečností „já neexistuji“.

28. आतां श्रवण केलियाचें फळ। क्रिया पालटे तत्काळ।
तुटे संशयाचें मूळ। येकसरां ॥ २८ ॥

*ātām śravaṇa keliyāceṁ phala | kriyā pālaṭe tatkāla |
tuṭe saṁśayāceṁ mūla | yekasarāṁ || 28 ||*

*Now, if you listen to this ‘I am’ then, the actions are transformed at that very moment and the root of all doubts is at once snapped (previously the ego said, “I do”; now you understand, ‘He does’). *(‘now’ means, to coin a phrase, being in the present or being in the now; it is knowledge or *sagun* or ‘I am’ or the inner space. It has many names)

*Nyní, nasloucháš-li tomuto „já jsem“, se v jediné chvíli změni tvé skutky a kořen všech pochybností je vykloučen. (Předtím ego říkalo „já konám“, nyní chápeš, že „On koná.“) *(„Nyní“ znamená bytí v přítomnosti či bytí v teď; to je poznání neboli *sagun* neboli „já jsem“ neboli vnitřní prostor. Má mnoho jmen.)

29. मार्ग सांपडे सुगम। न लगे साधन दुर्गम।
सायोज्यमुक्तीचें वर्म। ठांई पडे ॥ २९ ॥

*mārga sāmpaḍe sugama | na lage sādhanā durgama |
sāyojyamukticeṁ varma | ṭhāṁī paḍe || 29 ||*

Then this path becomes very easy and there is no need to do difficult, strenuous practices/*sādhanā*. Then you will discover that essence and gain Final Liberation (*maharaj-it is so easy...doing nothing you are He*).

Poté se tato stezka stane velice snadnou a není třeba podstupovat obtížnou, namáhavou praxi/*sādhanu*. Potom objevíš podstatu a dosáhneš Konečného Osvobození. (*Maharádž řekl: Je to velice jednoduché. Neděláním ničeho se Jím staneš.*)

30. नासे अज्ञान दुःख भ्रंती। शीघ्रचि येथें ज्ञानप्राप्ती।
ऐसी आहे फळश्रुती। ईये ग्रंथीं ॥ ३० ॥

*nāse ajñāna duḥkha bhrāntī | śīghraci yethēṁ jñānaprāptī |
aisī āhe phalaśrutī | īye graṁthīm || 30 ||*

Ignorance, suffering and delusion will be destroyed and knowledge will be immediately attained. Such is the fruit of proper listening to this ‘I am’ within this scripture (*the answer to the question asked in V.1*).

Nevědomost, utrpení a iluze budou zničeny a poznání bude náhle dosaženo. Takové je ovoce naslouchání této „řeči“ uvnitř tohoto Písma. (To je odpověď na otázku z verše V.1.)

31. योगियांचे परम भाग्य। आंगीं बाणे तें वैराग्य।
चातुर्य कळे यथायोग्य। वविकेंसहति ॥ ३१ ॥
yogiyāñce parama bhāgya | āngīñ bāṇe teñ vairāgya |
cāturaṅya kaḷe yathāyogyā | vivekēmsahita || 31 ||

That Supreme God is the good fortune of the *yogi* who renounces this ‘I am’ body and goes beyond knowledge. This is real wisdom, acquired by *vivek* (to discrimination between the true/*brahman* ‘there’ and the false/*maya* ‘here’).

Tento Nejvyšší Bůh se stane dobrým osudem *jógina*, který odmítne toto tělo „já jsem“ a jde až za poznání. To je skutečná moudrost, získaná rozlišováním/*vivékou* (rozlišovat mezi pravdivým/*brahman* „tam“ a nepravdivým/*májja* „zde“).

32. भ्रान्त अवगुणी अवलक्षण। तेंचिहोती सुलक्षण।
धूरत तार्किकि वचिक्षण। समयो जाणती ॥ ३२ ॥
bhrānta avagunī avalakṣaṇa | teñci hotī sulakṣaṇa |
dhūrta tārkika vicakṣaṇa | samayo jāṇatī || 32 ||

That *brahman* who had been lost and bewildered within these inferior *gunas** and whose attention had become objective, acquired that pure attention (‘Myself is everywhere’). Then He became the Knower, wise, discriminating and clear-sighted. *(When the *sattwa*, *rajo* and *tamo gunas* mix together then, one feels “I am this body”. You know something/*sattwa*, but you don’t know what it is/*tamo* and so you give it a name and that is *rajo guna*)

Toto *brahman*, které bylo ztraceno a zamotáno uvnitř nižších vlastností/*gun** a jehož pozornost se objektivizovala, získá tuto čistou pozornost. („Já jsem všude.“) Poté se stane Vědoucím, moudrým, rozlišujícím a jasnoživým. *(Když se *guny sattva*, *radža* a *tama* smíchají, pak má člověk pocit „jsem toto tělo“. Něco víš – to je *sattva*, ale nevíš co to je – to je *tama*, a tak to pojmenuješ – to je *radža*.)

33. आळसी तेचि साक्षपी होती। पापी तेचि प्रस्तावती।
नदिक तेचि वंदूं लागती। भक्तमिर्गासी ॥ ३३ ॥
ālasī teci sāksapī hotī | pāpī teci prastāvātī |
nindaka teci vañdūñ lāgatī | bhaktimārgāsī || 33 ||

That Reality had become lazy and now it is earnest and alert. That had been a sinner* and now it repents. That One who was a disbeliever, started praising this path of devotion. *(*maharaj*- the only sin is to take yourself to be a body) (The *dasbodha* repeatedly reminds you that, you are He at this moment and that Reality should, by understanding, be that Reality)

Tato Skutečnost zlenivěla, ale nyní je opravdová a bdělá. Byla hříšníkem* a nyní činí pokání. Tento Jediný, který byl nevěřícím, začal chválit stezku oddanosti. *(*Maharádž* řekl: Jediný hřích je ztotožňovat se s tělem.) (*Dásbódh* ti neustále připomíná, že ty jsi On v tomto přítomném okamžiku a tato skutečnost by měla být skrze pochopení

učiněna onou Skutečností.)

34. बद्धची होती मुमुक्ष। मूर्ख होती अतदिक्ष।
अभक्तची पावती मोक्ष। भक्तमार्गें ॥ ३४ ॥
baddhacī hotī mumukṣa | mūrkhā hotī atidakṣa |
abhaktacī pāvātī mokṣa | bhaktimārgem || 34 ||

Those who are bound become aspirants for freedom; the fool becomes very alert and those who are non-devotees follow this path of devotion and attain Liberation.

Ti, kteří jsou spoutaní se stávají zájemci o svobodu; blázen se stává velmi bdělým a ti, kteří nejsou oddáni, začnou následovat stezku oddanosti a dosahují Osvobození.

35. नाना दोष ते नासती। पतति तेचि पावन होती।
प्राणी पावे उत्तम गती। श्रवणमात्रें ॥ ३५ ॥
nānā doṣa te nāsatī | patita teci pāvana hotī |
prāṇī pāve uttama gatī | śravaṇamātreṁ || 35 ||

That Reality destroys the ‘many’ offences. That Reality that was downtrodden becomes pure. And in the *prana*,⁷ due to only this listening, the highest state of *nirgun* is attained (ie. the *prana* appears on my *swarup*).

Tato Skutečnost ruší „mnohá“ provinění. Tato Skutečnost, která byla opomíjena, se stává jasnou. A ten, kdo je uvězněn v *prāṇě* (*prāṇī* - tedy *džīva*)⁸, dosáhne díky pouhému naslouchání (*śravaṇa*) stavu *nirguna*. (*Prāna* se pouze jeví na pozadí mé pravé přirozenosti/*svarúpy*.)

36. नाना धोकें देहबुद्धीचे। नाना कति संदेहाचे।
नाना उद्वेग संसाराचे। नासती श्रवणें ॥ ३६ ॥
nānā dhokem dehabuddhīche | nānā kīnta saṁdehāche |
nānā udvega saṁsārāche | nāsatī śravaṇem || 36 ||

Due to this listening, the empty journey in the ‘many’ thoughts of the wandering mind, the ‘many’ hesitations and doubts and the ‘many’ anxieties of *samsar* are all destroyed.

Díky tomuto naslouchání jsou všechny prázdné cesty „mnohých“ myšlenek bloudící mysli, „mnohá“ váhání a pochybnosti a „mnohé“ úzkosti *samsáry* zničeny.

37. ऐसी याची फळश्रुती। श्रवणें चुके अधोगती।
मनास होय वशि्रांती। समाधान ॥ ३७ ॥
aisī yācī phalaśrutī | śravaṇem cūke adhogatī |
manāsa hoyā viśrāntī | samādhāna || 37 ||

‘I am’/knowledge is the fruit of this listening (*forgetting everything*). By this listening one is saved from this lowly condition and the mind gets complete contentment and perfect rest.

⁷ *prana*- the vital energy pervading the body that causes breathing, circulation, moving etc. Taking that functioning of this *prana* as oneself means assuming body consciousness.

⁸ *Prāna* je životní energie prostupující tělem, způsobující dýchání, krevní oběh, pohyb a tak dále. Považovat tuto činnost *prāny* za sebe sama znamená ztotožňovat se s tělesným vědomím.

Poznání/„já jsem“ je ovocem tohoto naslouchání ([zapomenutí na vše](#)). Tímto nasloucháním je člověk spasen z nízkého stavu a mysl získá naprostou spokojenost/*samádhána* a dokonalý klid.

38. ज्याचा भावार्थ जैसा। तयास लाभ तैसा।
 मत्सर धरी जो पुंसा। तयास तेंचि प्रापत् ॥ ३८ ॥
jayācā bhāvārtha jaisā | tayāsa lābha taisā |
matsara dharī jo puṁsā | tayāsa teṁci prāpta || 38 ||

But the nature of this knowledge is such; whatever it believes itself to be, so will be the result gained. So if that *atma* then takes itself to be a man and harbours envy then, that Reality will become envy. ([You who are beyond everything take yourself to be a mere body and then, that Reality appears before you as something other ie. ego, envy and anger etc.](#))

Povaha tohoto poznání je zkrátka taková; vždy se stává tím, za co se samo považuje. Takže pokud se toto *átma* ztotožní s člověkem a zakotví v závistivosti, potom se tato Skutečnost stane závistivou. ([Ty, který jsi přede vším, se považuješ za pouhé tělo, takže se potom tato a Skutečnost před tebou objeví jako jako něco jiného, například ego, závist a hněv.](#))

इति श्रीदासबोधे गुरुशिष्यसंवादे
 ग्रंथारंभलक्षणनाम समास पहलि ॥ १ ॥ १.१
iti śrīdāsabodhe guruśiṣyasamvāde
grāṁthāraṁbhalakṣaṇanāma samāsa pahilā || 1 || 1.1

Tímto končí 1. kapitola 1. část knihy Dásbódh s názvem „Začátek knihy“.

Překlad z angličtiny – Matěj Čihák 2017

1.2 Chvála Pánu *Ganéšovi*

समास दुसरा : गणेशस्तवन

samāsa dusarā : gaṇeśastavana

Praise of Lord Ganesh

|| Śrī Rām ||

Note: The next two chapters explain what knowledge is. There are two aspects to knowledge, the masculine and feminine. The male aspect is the Knower or Witness and He is called by many names. Among these are *ganesh*, *mula purush* and *shiva*. The female aspect is the known or witnessed and it is called *sharada*, *saraswati*, *mula maya*, *mula prakruti* and *shakti* etc.

Poznámka: Následující dvě kapitoly objasňují, co je to poznání. Existují dva aspekty poznání: mužský a ženský. Mužský aspekt je Poznávající neboli Svědek a je označován mnoha jmény. Mezi nimi například *Ganéša*, *múla-puruša* nebo *Šiva*. Ženský aspekt představuje ono poznávané, pozorované, a to je nazýváno *Šárada*, *Sarasvatí*, *múla-mája*, *múla-prakruti* či *šakti*, a tak dále.

- ॐ नमोज्जिगणनायेका। सर्व सद्भिच्छिदायेका।
अज्ञानभ्रान्तछिदका। बोधरूपा ॥ १ ॥
om namoji gaṇanāyekā | sarva siddhiphaladāyekā |
ajñānabhrāntichedakā | bodharūpā || 1 ||

aum, I bow down and surrender my mind to that Master of counting.⁹ You are the giver of this fruit of knowledge. You are the destroyer of ignorance and confusion. You are this understanding incarnate!

Óm. Skláním se a odevzdávám svou mysl tomuto Pánu počtů¹⁰ Ty jsi dárcem ovoce

⁹*siddharameshwar maharaj- gana* means numbers and this counting of numbers can begin because of our knowledge of zero. Counting begins with the number one, yet it is from zero that the number one appeared. And if this zero that is prior to the number one is placed after the number 1 then 10 is created and the more zeros that are placed after the number one, the more the number increases. Therefore this zero on which numbers appear should also be regarded as a number. Now *ganesh* (the *isha*-Lord of *gana*-numbers,) is concealed within this zero. He is therefore the Knower of zero and because He is its Lord, He is the Lord of all counting. He Himself cannot be counted but as soon as He starts counting, He forgets Himself and appears as a lowly *jiva*. However when He is able to remain as the witness of this zero then, He is its Lord and the Lord of this multitude of numbers. Thus *ganesh* is the beginning of this zero, the numbers and the *gunas* and He is the beginning of that formless/*nirguna* also.

¹⁰*Siddharaméšvar Maharádž* řekl: *Gana* znamená čísla a toto počítání čísel je možné jen díky naší znalosti

poznání. Ty jsi ničitelem nevědomostí a zmatků. Ty jsi ztělesněné porozumění.

2. माझ्यि अंतरीं भरावें। सर्वकाळ वास्तव्य करावें।
मज वागसुंन्यास वदवावें। कृपाकटाक्षेंकरूनी ॥ २ ॥

*mājhiye aṅtarīm bharāveṃ | sarvakāḷa vāstavya karāveṃ |
maja vāgsuṅnyāsa vadavāveṃ | kṛpākataḷakṣeṃkarūnī || 2 ||*

I pray to you to fill my inner space with this knowledge ‘I am’ and that I may abide in this all the time and that by the grace of your hidden understanding, this silent ‘speech’ can be understood by me (by this “I am so and so”).

Modlím se k Tobě, abych naplnil svůj vnitřní prostor tímto „já jsem“, abych v něm mohl spočívat ustavičně a abych skrze milost Tvého skrytého porozumění mohl pochopit tuto tichou „řeč“.

3. तुझ्यि कृपेचेन बिळें। वतुळती भ्रांतीचीं पडळें।
आणी वशिवभक्षक काळें। दास्यत्व कीजे ॥ ३ ॥
*tujhiye kṛpeceni baḷeṃ | vituḷatī bhrāntīcīṃ paḍaḷeṃ |
āṅī viśvabhakṣaka kāḷeṃ | dāsyatva kīje || 3 ||*

By the power of your *grace/*krupa*, the veils of illusion are dissolved and even this all-consuming time becomes a servant. *(*maharaj- krupa: kara, to do and paha, to see means do this and see for yourself*)

Mocí Tvé *milosti/*krupa* jsou rozpuštěny závoje iluze a vše-požírající čas je učiněn služebníkem. *(*Maharádž řekl: Krupa znamená kara – „činit“ a paha – „zřít“, což znamená sám to činit a zřít.*)

4. येतां कृपेची नजि उडी। वघिनें कापती बापुडीं।
हौंऊन जाती देशधडी। नाममात्रें ॥ ४ ॥
*yetāṃ kṛpecī nija uḍī | vighneṃ kāpatī bāpuḍīṃ |
hoūna jāṭī deśadhaḍī | nāmamātreṃ || 4 ||*

As soon as your grace arises the obstructions are helpless and tremble in fear. By the uttering of only your *‘name’/*nam*¹¹, troubles are banished. *(*maharaj- nam means na, not and aham, I am*)

Jakmile vyvstane Tvá milost, překážky jsou bezmocné a chvějí se strachy. Pouhým provoláváním Tvého *jména/*nāma*¹² jsou problémy zažehnány. *(*Maharádž řekl: Nāma znamená na – „ne“ a aham – „já jsem“, tedy ne-já.*)

5. म्हणौन नामें वघिनहर। आमहां अनाथांचे माहेर।

nuly. Počítání začíná číslem jedna, ale číslo jedna má počátek v nule. A pokud tato nula, která předchází číslu jedna, je umístěna za něj, je stvořeno číslo deset a čím více nul umístíme za číslo jedna, tím více číslo narůstá. Proto by tato nula, ze které všechna čísla povstávají, měla být také považována za číslo. *Ganěša* (Pán – *īśa*, *gana* – počty) je ukryt uvnitř této nuly. Proto je Pozorovatelem nuly a protože je jejím Pánem, je Pánem všech počtů. On sám nemůže být spočten, ale ve chvíli, kdy začne počítat, zapomene na Sebe a jeví se se jako nízký *džíva*. Nicméně pokud je schopen setrvat jako svědek nuly, pak je jejím Pánem a Pánem mnohosti čísel. *Ganěša* je tudíž počátkem nuly, čísel a *gun* a je rovněž počátkem onoho beztvarého/*nirguna*.

¹¹In Judism as in Hinduism, one of the many names for God was simply, the ‘name’

¹²V judaismu stejně jako v hinduismu je jedním z mnoha Božích jmen jednoduše „Jméno“.

आदकिरूनी हरीहर। अमर वंदति ॥ ५ ॥
mhaṇauna nāmeṁ vighnahara | āmhāṁ anāthāṁce māhera |
ādikarūnī harīhara | amara vaṁditī || 5 ||

Therefore you have been called the destroyer of obstructions. You are the mother's home for us who are lost in this mundane existence. The gods led by lord *brahma*, lord *vishnu* and lord *shiva* (the three *gunas*), bow down before you.

Proto jsi nazýván ničitelem překážek. Ty jsi mateřský domov pro nás, kteří jsme ztraceni v této pozemské existenci. Bohové, vedeni pánem *Brahmou*, pánem *Višnuem* a pánem *Šivou* (to znamená: třemi *gunami*), se Ti klaní.

6. वंदूनियां मंगळनधि। कार्य करतिं सर्वसिद्धी।
 आघात अडथाळे उपाधी। बाधूं सकेना ॥ ६ ॥
vaṁdūniyāṁ maṅḡalanidhī | kārya karitāṁ sarvasiddhī |
āghāta aḍathāḷe upādhi | bādḥūṁ sakenā || 6 ||

By *bowing down to you who are the treasure of auspiciousness¹³, this action of knowledge is accomplished (everywhere He is or I am there) and no calamity, impediment or limiting concept can possibly be a hindrance. *(When I offer my limited body concept at your feet)

*Klaněním se Tobě, jenž jsi pokladnicí přízně¹⁴, je čin poznání doviřen a žádná pohroma, zábrana či omezující koncept nemůže stát v cestě. *(Klanění znamená, že odezdám svůj omezený koncept těla Tvým nohám.)

7. ज्याचें आठवतिं ध्यान। वाटे परम समाधान।
 नेत्रीं रघिोनियां मन। पांगुळे सर्वांगी ॥ ७ ॥
jayāceṁ āṭhavitīṁ dhyāna | vāṭe parama samādhāna |
netrīṁ righoniyāṁ mana | pāṅguḷe sarvāṅgī || 7 ||

When your form (knowledge) is remembered then, there can be complete contentment. When the mind comes upon this vision of your knowledge, it falls deeply in love and it cannot leave your 'all'- pervading body (this 'all' is another term for knowledge or existence).

Je-li Tvá podoba (poznání) připomínána, potom tu může být naprostá spokojenost. Pokud se mysl setká s Tvým poznáním, hluboce se zamiluje a nedokáže opustit Tvé „vše“- prostupující tělo. (Toto „vše“ je další označení pro poznání neboli bytí.)

8. सगुण रूपाची टेव। माहा लावण्य लाघव।
 नृत्य करतिं सकळ देव। तटस्त होती ॥ ८ ॥
saguṇa rūpācī ṭeva | mājā lāvanya lāghava |
nṛtya karitāṁ sakaḷa deva | taṭasta hotī || 8 ||

¹³*siddharameshwar maharaj*- When this knowledge of *maya* has been rejected, it is said to be truly auspicious/*mangala* and that is called the *arati*. And the one who has the desire to cast off this knowledge of *maya* and make this *arati* attains that pure Supreme Self.

¹⁴*Siddharamēšvar Maharādž* řekl: Když bylo toto poznání máji odmítnuto, říká se, že je to ta pravá přízeň/*mangala* a je nazývána *áratí*. A ten, kdo touží odhodit toto poznání máji a vykonat toto *áratí*, dosáhne Nejvyššího Já.

Knowledge is the store-house of your form; your beauty is extremely alluring and when you dance there is this knowledge/‘all’ and the gods stand still in wonder (the gods are the three *gunas* and the deities that are said to be preside over the sense organs).

Poznání je stánkem Tvé podoby; Tvá krása je mimořádně okouzující a když tančíš, je zde toto poznání „vše“ a bohové mlčky stojí v údivu. (Bohové značí tři *guny* a božstva, která řídí smyslové orgány.)

9. सर्वकाळ मदोन्मतत। सदा आनंदे डुल्लत।
हरूषे नरिभर उद्दति। सुप्रसन्नवदनु॥ ९॥
sarvakāla madonmatta | sadā ānande ḍullata |
harūṣeṁ nirbhara uddita | suprasannavadanu || 9 ||

You are the intoxication of this time of the *‘all’ and always you nod to and fro in pure bliss. You overflow with joy gained from wisdom and your face shines with pure delight. *(This time of the ‘all’ is that endless ‘now’)

Ty jsi opojení chvílí tohoto *„vše“ a ustavičně se kýváš sem a tam v čiré blaženosti. Přetékáš radostí získanou moudrostí a Tvá tvář září čistým jaselem. *(Chvílí tohoto „vše“ je nekonečné „teď“.)

10. भव्यरूप वतिंड। भीममूर्तिमाहा प्रचंड।
वसितीरण मसूतकी उदंड। सधूर चर्चलि॥ १०॥
bhavyarūpa vitaiṇḍa | bhīmamūrtimāhā pracaiṇḍa |
vastīraṇa masūtakī uḍaiṇḍa | sadhūra carcala || 10 ||

Your form is existence, so immense and yet false. Your created image is like no other huge, so powerful and yet it can also be so frightening too. You are that vast *paramatma* expanded and your mind is this expansive ocean of knowledge.

Tvá podoba je bytí; tak ohromující, a přesto klamná. Tvůj stvořený vzhled je jako žádný jiný, tak mocný, a přesto může být i strašlivý. Ty jsi expanzí širošířého *paramátma* a Tvá mysl je rozlehlý oceán poznání.

11. नाना सुगंध परमिळें। थबथबा गळती गंडस्थळें।
तेथें आलीं षट्पदकुळें। झुंकारशब्दें॥ ११॥
nānā sugaṇḍha parimaḷeṁ | thabathabā gaḷatī gaṇḍasthaleṁ |
tetheṁ ālīṁ ṣaṭpadakuḷeṁ | jhūṅkāraśabdēṁ || 11 ||

The ‘many’ forms are your sweet fragrance (that which remains when the gross object no longer exists, just like the fragrance that remains after the flower is gone) and this understanding overflows in your mind. Due to the company of this sweet ‘I am’, the Saints go ‘there’ (to *brahman*).

„Mnoho“ forem je Tvou sladkou vůní (která zůstane poté, co hrubé objekty zmizí, podobně jako vůně květiny zůstane poté, co byla květina odnesena) a Tvá mysl přetéká porozuměním. Díky společenství tohoto sladkého „já jsem“ se „tam“ Světci dostanou. (Míní se tím, že se dostanou do *brahma*.)

12. मुरडीव शुंडादंड सरळे। शोभे अभनिव आवाळें।

लंबति अधर तक्षिण गळे। क्षणक्षणा मंदसत्वी ॥ १२ ॥
murḍīva śumḍādamaṇḍa sarale | śobhe abhinava āvāleṃ |
lambita adhara tikṣaṇa gaḷe | kṣaṇakṣṇā maṇḍasatvī || 12 ||

Your trunk is straight and curved upwards at the end (you indicate the Truth but you are not that Truth). Your large beautiful forehead is high and extended for you are full of wisdom. Your lower lip hangs slightly down and you always have a gentle smile, for you are bliss.

Tvůj chobot je rovný a na konci zahnutý směrem nahoru. (Míní se tím, že značí Pravdu, ale sám Pravdou není.) Tvé velké krásné čelo je vysoké a široké, protože jsi plný moudrosti. Tvůj spodní ret visí mírně dolů a vždy se něžně usmíváš, protože jsi blažený.

13. चौदा वदियांचा गोसांवी। हरस्व लोचन ते हलिावी।
 लवलवति फडकावी। फडै फडै करूणथापा ॥ १३ ॥
caudā vidyāṃcā gosāmvī | harasva locana te hilāvī |
lavalavita phaḍakāvī | phaḍai phaḍai karṇathāpā || 13 ||

You are the Master of the fourteen sciences and with your tiny eyes you see this world (there is no desire for these created things of the world) and your *fanlike ears¹⁵ make a noise when they slap against your body. *(To discriminate and hear this true ‘word’ and leave aside the ‘many’ false words).

Jsi Mistrem čtrnácti věd; svýma drobnýma očima vidíš tento svět a Tvé *ohromné uši¹⁶ hlučí, když plácají o Tvé tělo. *(Aby rozlišily a zaslechly skutečné „slovo“ a ponechaly stranou „mnoho“ falešných slov.)

14. रतनखचि मुगुटीं झळाळ। नाना सुरंग फांकती कीळ।
 कुंडलें तळपती नीळ। वरी जडलिं झमकती ॥ १४ ॥
ratnakhacita muguṭīṃ jhalāḷa | nānā suraṅga phāṅkatī kīḷa |
kunḍaleṃ taḷapatī nīḷa | varī jaḍile jhamakatī || 14 ||

Your crown is dazzling, beset with lustrous jewels (the nine devotions are your jewels) and your earrings shine brightly with blue diamonds (your thinking and listening is adorned with wisdom).

Tvá koruna je oslnivá, posetá lesklými klenoty (devatero podob oddanosti je Tvými klenoty), Tvé náušnice jasně září modrými diamanty (Tvé myšlení a slyšení je ozdobeno moudrostí.)

¹⁵*siddharameshwar maharaj*- Now among the thousands, there is only one who is fortunate to have ears like the wide *supa*-shaped ears of an elephant. What does the *supa* do? Well by using this basket, the husks of the corn are winnowed or fanned away and after the unwanted matter is thrown out, the eatable portion remaining in the center is kept. In the same way, those with *supa*-like ears, throw off the insignificant and tedious matters, leave the long and tall, empty stories behind and though being in this human body, they accept the teaching of the *sadhu* and achieve life’s supreme goal.

¹⁶*Siddharaméšvar Maharádž* řekl: Z tisíce pouze jediný má to štěstí „mít široké sloní uši ve tvaru zvaném *supa*.“ Co dělá *supa*? Pomocí tohoto koše jsou z kukuřice odděleny či odvanuty plevy a po odstranění tohoto nežádoucího odpadu zůstanou jedlá kukuřičná zrnka. Stejně tak ten, kdo „má uši ve tvaru *supa*“, i když zůstává v lidském těle, setřásá nedůležité a nudné záležitosti, nechává dlouhé a rozsáhlé zkazky za sebou, přijímá učení *sádhua* a dosahuje nejvyššího životního cíle.

15. दंत शुभ्र सददट। रतनखचति हेमकट्ट।
 तया तळवटीं पतरें नीट। तळपती लघु लघु॥ १५॥
damta śubhra saddaṭa | ratnakhacita hemakaṭṭa |
tayā taḷavaṭīṁ patreṁ nīṭa | taḷapatī laghu laghu || 15 ||

You have two strong uncut tusks with bejewelled golden rings around each, and the golden sheets at their base are constantly sparkling. (You are the beginning of two or duality; you are *purush* or *shiva* and *prakruti* or *shakti* is your beautiful form)

Máš dva silné, nebroušené kly se zdobenými zlatými prsteny kolem nich a zlaté plátky u jejich kořene se ustavičně lesknou. (Ty jsi počátek dvou neboli duality; Ty jsi *puruša* neboli *šiva* a *prakruti* neboli *šakti* je Tvá překrásná podoba.)

16. लवथवति मलपे दोंद। वेषटति कट्ट नागबंद।
 क्षुद्र घंटकि मंद मंद। वाजती झणत्कारें॥ १६॥
lavathavita malape doṁda | veṣṭita kaṭṭa nāgabamda |
kṣudra ghaṁṭikā maṁda maṁda | vājatī jhaṇatkāreṁ || 16 ||

Your belly is large and round, for in it all creation is contained and it moves slightly with any small movement of your body.

Tvé břicho je velké a kulaté, neboť je v něm obsaženo celé stvoření a lehce se pohupuje s každým pohybem Tvého těla. Kolem Tvého pasu je stočena kobra (*neboli síla/šakti*) a jsou k němu připevněny malé zvonečky, jemně cinkající.

17. चतुर्भुज लंबोदर। कासे कासलि पतिंबर।
 फडके दोंदचि फणीवर। धुधूकार टाकी॥ १७॥
caturbhujā lambodara | kāse kāsilā pitāmbara |
phaḍake doṁdicā phaṇīvara | dhudhūkāra ṭākī || 17 ||

You have four arms and this large belly. You are wearing a yellow cloth of silk around your waist (just like a *brahmin* ie. a *Knower of brahman*) and this cobra around your belly is always hissing and ever alert.

Máš čtyři ruce a velké břicho. Kolem pasu nosíš žlutý hedvábný oděv (*stejně jako brahmín, znalec brahman*) a kobra kolem Tvého břicha neustále syčí a je vždy bdělá.

18. डोलवी मस्तक जिवहा लाळी। घालून बैसला वेटाळी।
 उभारोनि नाभकिमळी। टकमकां पाहे॥ १८॥
ḍolavī mastaka jivhā lālī | ghālūna baisalā veṭālī |
ubhāroni nābhikamalī | ṭakamakāṁ pāhe || 18 ||

It moves its hood slightly and its affection ever flows towards you. It coils around you with its head at your navel the place of the first of the four speeches (ie. when everything is forgotten then, simply knowing is there) and from there it stares outwards and becomes more and more objective (due to the four forms of speech that create this gross world).

Jemně pohybuje svou kápí a neustále Ti projevuje náklonnost. Obtáčí se kolem Tebe s hlavou u Tvého pupku, onoho místa první ze čtyř řečí, (tedy je-li všechno zapome-

nuto, zůstane pouze poznání) a odtud zírám směrem ven a stává se čím dál tím více objektivizovanou (skrže čtyři podoby řeči, které stvořily tento hrubý svět.)

19. नाना यातकुशुममाळा। व्याळपरयिंत रुळती गळां।
 रत्नजडति हृदयकमळा-। वरी पदक शोभे ॥ १९ ॥
nānā yāti kuśumamālā | vyāḷapariyaṅta ruḷatī gaḷāṅ |
ratnajadita hrdayakamalā- | varī padaka śobhe || 19 ||

The ‘many’ flowers of experiences are strung in a garland that hangs around your beautiful neck and a *jewelled locket adorns this garland and it lies against your lotus-like heart. *(The original experience, ‘I am’)

„Mnoho“ květů zkušeností je navlečeno na věnci kolem Tvého krásného krku a medailon posetý *klenoty zdobí tento věnec a leží na Tvém lotosovém srdci. *(Míní se tím původní zkušenost „já jsem“.)

20. शोभे फरश आणी कमळा। अंकुश तक्षिण तेजाळ।
 येके करीं मोदकगोळ। तयावरी अतिप्रीती ॥ २० ॥
śobhe pharaśa āṅī kamāḷa | aṅkuśa tikṣaṅa tejāḷa |
yeke karīṅ modakagoḷa | tayāvārī ati prīti || 20 ||

In your hands there is the axe of discrimination/*viveka* and a lotus (it stays in the water but never takes the touch). In another hand there is a *goad which is sharp and shining and in the other there is a sweet *modak* (the gift of understanding), a delicacy which you like very much. *(Used to control the elephant, the animal in you)

V rukách máš sekeru rozlišování/*vivéka* a lotos (lotos je vždy na vodě, ale není do ní ponořen.) Ve druhé ruce je ostrý a zářivý bodec (ke zkrocení slona, zvířete v tobě) a v další je sladký *modak* (dar porozumění), pochoutka, kterou máš velice rád.

21. नट नाट्य कळा कुंसरी। नाना छंदें नृत्य करी।
 टाळ मृदांग भरोवरी। उपांग हुंकारे ॥ २१ ॥
naṭa nāṭya kaḷā kuṅsarī | nānā chaṅdem nṛtya karī |
ṭāḷa mṛdāṅga bhavarī | upāṅga huṅkāre || 21 ||

You know the secret art of the actor and his drama (you understand I am playing a role in this body). You dance due to the ‘many’ longings and *pleasures but supported by the rhythm of the *tala*/cymbal¹⁷ and *mṛdang*/drum you know yourself within every action. *(This body is but a product of our past, our actions are the result of past actions. In the same way, the vast universal body of *ganesha* is but the result of the sum of past actions but He knows, they are not Myself and He enjoys His play)

Znáš tajné umění herce a jeho dramatu (víš, že „já jsem“ hraje roli v tomto těle.) Tančíš tancem „mnoha“ tužeb a *potěšení, ale díky rytmu činelků/*tála*¹⁸ a bubnu/*mṛdang*

¹⁷ *siddharameshwar maharaj*- Such is the inner meaning of the singing of the *abhangas* (sacred hymns) and the clapping of your hands and playing the *tala* (cymbals). *abhangā* also means that which is never broken and that is your own true form/*svarup* which is ever-present within this knowledge of ‘I am’ and to have regard for your formless *svarup* while seeing every object is the perfect playing of the *tala*.

¹⁸ *Siddharamēśvar Maharādž* řekl: Jaký je vnitřní význam zpívání svatých hymnů/*abhangů*, tleskání a hraní na činelky/*tála*? *Abhangā* znamená to, co nikdy nekončí, tedy tvou skutečnou formu/*svarūpu*, která je vždy

víš, že jsi uvnitř každého činu. *(Toto tělo není nic jiného, než produkt naší minulosti; naše činy jsou následky minulých činů. Stejně tak široširé universální tělo *Ganěši* není nic jiného než výsledek souhrnu mnoha činů, nicméně On ví, že „ony nejsou Mnou“ a užívá si svou hru.)

22. स्थरिता नाहीं येक क्षण। चपळवशिई अग्रगण।
साजरीं मूर्ति सुलक्षण। लावण्यखाणी ॥ २२ ॥
sthiratā nāhīm yeka kṣaṇa | capalaviśāīm agragaṇa |
sājirī mūrti sulakṣaṇa | lāvanyakhāṇī || 22 ||

You are never still in this *‘ever present moment’ (this whole creation is one moving form when you understand this ever present moment ie. the ‘now’). You are quite unique and the most nimble of all (your presence is everywhere at once). Your graceful image is this pure attention and it is truly the source of all beauty. *(He is the source of undivided time; the mind divides this time into second, hour, day, night etc.)

Nikdy nejsi ustálen v tomto *,„vždy přítomném okamžiku“. (Veškeré stvoření je jednotnou formou pohybu, když pochopíš tento vždy přítomný okamžik teď.) Jsi zcela unikátní a nejbystřejší ze všech. (Jsi přítomen ve všem.) Tvá milostiplná podoba je čirou pozorností a je skutečným zdrojem vši krásy. *(On je zdrojem celistvého času; mysl rozděluje tento čas na na sekundy, hodiny, dny, noci a tak dále.)

23. रुणझुणा वाजती नेपुरें। वांकी बोभाटती गजरें।
घागरियासहति मनोहरें। पाँउलें दोनी ॥ २३ ॥
runajhunā vājatī nepurem | vāṅkī bobhāṭatī gajarem |
ghāgarīyāsahita manoharem | pāulem donī || 23 ||

The anklets and bells on your small toes ring softly and the little bells on your bracelets jingle with your steps when you dance (‘I am everywhere and it is very beautiful’). Your feet are so exquisite and understanding flows from them when one places ones head there.

Přívěšky a zvonky na Tvých drobných chodidlech jemně cinkají a zvonečky na Tvých náramcích Ti zvoní do kroku, když tančíš. (Jsem všude a je to překrásné.) Tvé nohy jsou znamenité a složí-li k nim člověk svou hlavu, vytéká z nich porozumění.

24. ईश्वरसभेसी आली शोभा। दवियांबरंची फांकली प्रभा।
साहित्यवशिई सुल्लभा। अष्टनायका होती ॥ २४ ॥
īśvarasabhesī ālī śobhā | divyāmbarāṅcī phāṅkalī prabhā |
sāhityaviśāīm sullabhā | aṣṭanāyakā hotī || 24 ||

You are the light that illumines this meeting place of knowledge. You are *ishwara* the witness of all this. This dazzling light is your glorious attire (*maharaj- the light means to know*) and on account of your association, that Lord of this eight-fold *prakruti* is naturally attained (you make me the detached Knower/*purush*).

Ty jsi světlo, které ozařuje shromaždiště moudrosti. Jsi *īśvara*, svědek toho všeho. Toto

přítomná uvnitř tohoto poznání „já jsem“ a bezchybné hraní na činelky/*tála* značí zření své beztvaré *svarúpy*, zatímco se díváš na nejrůznější vnější objekty.

oslnivé světlo je Tvé roucho (*Maharádž* řekl: Světlo znamená poznání) a díky Tvé přízni je tohoto Pána osmidílné *prakruti* přirozeně dosaženo. (Učiniš mě nezávislým Pozorovatelem/*purušou*.)

25. ऐसा सर्वान्गे सुंदरु। सकळ वदियांचा आगरु।
त्यासी माझा नमस्कारु। साष्टांग भावें ॥ २५ ॥
aisā sarvāṅge suṁdaru | sakāḷa vidyāṁcā āgaru |
tyāsī mājhā namaskāru | sāṣṭāṅga bhāverṁ || 25 ||

Your beautiful body of *prakruti* is this reservoir of knowledge. My *namaskars* are offered to you, with complete faith (lit. with all eight bodies I bow bown).

Tvé krásné tělo *prakruti* je zásobárnou poznání. Nabízím Ti své pozdravy/*namaskár* s absolutní vírou.

26. ध्यान गणेशाचें वर्णति। मतपिरकाश होये भ्रंता।
गुणानुवाद श्रवण करति। वोळे सरस्वती ॥ २६ ॥
dhyāna gaṇeśācēṁ varṇitāṁ | matiprakāśa hoye bhrāntā |
guṇānuvāda śravaṇa karitāṁ | voḷe sarasvatī || 26 ||

When you praise Lord *ganesh*'s form by listening to this 'speech' then, *sarasvatī*, the goddess of wisdom is pleased and your confused mind will shine with the light of understanding.

Když se modlíš k podobě pána *Ganéši* nasloucháním této „řeči“, pak *Sarasvatí*, bohyně moudrosti, je potěšena a tvoje zmatená mysl zazáří světlem porozumění.

27. ज्यासि ब्रह्मादकि वंदति। तेथें मानव बापुडे कति।
असो प्राणी मंदमती। तेहीं गणेश चितावा ॥ २७ ॥
jayāsi brahmādika vaṁditī | tethēṁ mānava bāpuḍe kitī |
aso prāṇī maṁdamatī | tehīṁ gaṇeśa cimtāvā || 27 ||

Even lord *brahma*,¹⁹ the creator of this gross world and the other gods like *vishnu* and *mahesh* (ie. three *gunas*) bow down to this knowledge. How could a poor man in the 'many' thoughts ever be found 'there' in *brahman*? (Either be *brahman* or remain a man; *maharaj- you cannot put two swords in the one sheath*) When the understanding of that Reality has become dull in the *prana* ("I am a body"), then one should contemplate on lord *ganesh*.

Dokonce i pán *Brahma*²⁰, stvořitel tohoto hrubého světa, a ostatní bohové jako *Višnu* a *Mahéš* (to znamená tři *guny*) se sklání před tímto poznáním. Jak by mohl ubohý

¹⁹Lord *brahma* is the *buddhi* or intellect; *siddhrameshwar maharaj*-The Self gets called the intellect when a particular thought has been established and if a firm decisive thought has not been reached then, the Self gets called mind. The (decisive) intellect and the (indecisive) mind are both thoughts but it is the intellect that decides that the One formless Self is some particular thing and as soon as it has determined this then, the intellect stops working. This means that you have become objective.

²⁰Pán *Brahma* značí *buddhi* neboli intelekt. – *Siddharaméšvar Maharádž* řekl: Já je označováno jako intelekt, dojde-li ke zformování určité konkrétní myšlenky. Pokud ke zformování jednoznačné, pevně dané myšlenky nedojde, označujeme Já jako mysl. Rozhodný intelekt a nerozhodná mysl jsou oba pouhou myšlenkou, ovšem je to intelekt, který rozhodne, že Jediné beztvaré Já je jakousi omezenou věcí, a ve chvíli kdy je toto rozhodnuto, intelekt přestává pracovat. To znamená, že jsi byl objektivizován.

člověk v „mnoha“ myšlenkách někdy nalézt ono „tam“, které je v *brahman*? (Buď se staň *brahman*, nebo zůstaň člověkem. – *Maharádž* řekl: Nemůžeš zasunout dva meče do jedné pochvy.) Když toto porozumění Skutečnosti v životním dechu/*práně* zevšední („já jsem tělo“), pak by měl člověk rozjímat o pánu *Ganéšovi*.

28. जे मूरख अवलक्षण। जे कां हीणाहूनि हीण।
तेचि होती दक्ष प्रवणि। सर्वविशिई ॥ २८ ॥
je mūrkhā avalakṣaṇa | je kāṁ hīṇāhūni hīṇa |
teci hotī dakṣa praviṇa | sarvaviśāīṁ || 28 ||

mula maya ('I am') is foolish and her attention is gross. But why should this lowly *mula maya*, become even more lowly (become "I am a body")? But she becomes that Reality when she is always alert and gives her full attention to this 'I am'.

Múla-mája („já jsem“) je hloupá a její pozornost je hrubá. Ale proč by tato nízká *múla-mája* měla klesnout ještě níže (a stát se pocitem „já jsem tělo“)? Je-li však neustále bdělá a věnuje svou plnou pozornost tomuto „já jsem“, stane se Skutečností.

29. ऐसा जो परम समर्थ। पूरण करी मनोरथ।
सप्रचीत भजनस्वार्थ। कल्लौ चंडीवनिायेकौ ॥ २९ ॥
aisā jo parama samartha | pūrṇa karī manoratha |
sapracīta bhajanasvārtha | kallau caṇḍīvināyēkau || 29 ||

ganeś is that witnessing *purush* and He is that Supreme Reality too (when that *purush* gives up His affection for His *prakṛti*). He fulfils the desires of the mind and makes you desireless. He is within this pure *sagun* experience and His **bhajan* are your only true wealth. Within this *kali* era (within body consciousness) there is *śarada* and *ganeś* and they should be understood (*prakṛti* and *purush*²¹). **(siddharameshwar maharaj- to do bhajan is to know your svarūp within every action)*

Ganéša je tento pozorující *puruša* a je rovněž Nejvyšší Skutečností (to nastane, vzdá-li se *puruša* své náklonnosti k *prakṛti*). Naplní touhy myslí a oprostí tě od žádostí. On je uvnitř této čiré zkušenosti *saguny* a jeho **chvalozpěv/bhadžan* je tvoje jediné skutečné bohatství. Uvnitř této *kali-jugy* (tedy v tělesném vědomí) jsou zde *Šárada* a *Ganéša* (tedy *prakṛti* a *puruša*)²² a měli by být pochopeni. **(Siddharaméšvar Maharádž řekl: Zpívat bhadžan znamená poznávat svou svarúpu uvnitř každého činu.)*

²¹ *siddharameshwar maharaj-* When the Supreme Self/*paramatma* takes one step out from his own state, only then does he get the title of *atma* and becomes this *satchidananda* form. He was completely content in his own place and at that time he was not aware of any *gunas* or even himself. By becoming *satchidananda*, there comes the experience of his own existence, knowing and contentment. This only is the original "I am" thought of that original *purush*. This also gets called *ishwara*, *atma*, *mula purush*, *mulamaya*, *mula prakṛti*, *śiva-śakti* and *lakṣmī-narayana*. These pairings of feminine and masculine names are present in this thought, "I am *brahman*." The thought is actually the feminine principle/*prakṛti* and the one who has the understanding of this, is that *purush*.

²² *Siddharaméšvar Maharádž* řekl: Když Nejvyšší Já/*paramátma* vykročí ze svého vlastního stavu, pouze tehdy dostane jméno *átma* a stane se formou *sat-čít-ánandy*. Bylo naprosto spokojené na svém místě a v oné chvíli si neuvědomovalo *guny*, ba ani sebe sama. Tím, že se stalo *sat-čít-ánandou*, přišla i zkušenost sebe sama, poznání a spokojenost. Taková je původní myšlenka „já jsem“ původního *purušy*. Je nazýván také *íšvara*, *átma*, *múla-puruša*, *múla-mája*, *múla-prakṛti*, *šiva-šakti* a *lakšmí-narájana*. Tyto páry ženských a mužských jmen jsou přítomny v myšlence „já jsem *brahman*“. Myšlenka je v zásadě ženský princip/*prakṛti* a ten, kdo si ji uvědomuje, je *puruša*.

30. ऐसा गणेश मंगळमूर्ती। तो म्यां सतवलि येथामती
वांछ्या धरूनचित्ती। परमार्थाची ॥ ३० ॥
aisā gaṇeśa maṅgalamūrtī | to myāṁ stavilā yethāmati |
vāṁchya dharūni cittīm | paramārthācī || 30 ||

Like this is *ganesha* and He gets called the most auspicious of images ('I am everywhere'). The mind is praising Him when it holds this 'I am' understanding firmly and this 'I am' is the desire for *paramartha*/ Ultimate Accomplishment (*param-* supreme, ultimate; *arth-* accomplishment, meaning, wealth).

Takový je pán *Ganéša*; byl nazván nejpříznivější podobou. („já jsem všude“). Mysl se k Němu modlí, když neotřesitelně chápe toto „já jsem“ a toto „já jsem“ je touhou Nejzazšího Dovišení/*paramārthy*. (*Paramārtha* znamená *param* – „nejzazší“ a *arth* – „dovršení“ nebo „smysl“.)

Note: maharaj- He is the beginning of the *gunas* and He is *nirgun*. Because of the *gunas* I can know the *nirgun*. The *gunas* and *nirgun* both belong to Him.

Poznámka: Maharádž řekl: On je počátkem *gun* a On je *nirgun*. Díky *gunám* můžu poznat *nirgunu*. *Guny* i *nirgun* náležejí Jemu.

Note: The *gunas* are basically four. The *guna* means inherent quality or property. There is *tamo guna*, *rajo guna*, *sattwa guna* and that pure *sattwa guna*. The inherent property of *tamo* is not knowing, *rajo guna* is not knowing and knowing mixed together, and *sattwa guna* is knowing. On account of these three together, a world and body are created through objectification. When you stop objectifying then, there appears the pure *sattwa guna* of *mula maya*. This is to simply effortlessly know. And beyond this as the witness is that *nirgun* of *ganesha* and that is pure knowledge. *maharaj* said that pure knowledge means no-knowledge.

Poznámka: Guny jsou v zásadě čtyři. *Guna* znamená vlastní kvalitu neboli vlastnost. Existují *tama guna*, *radža guna*, *sattva guna* a tato čirá *sattva guna*. Vlastností *tama guny* je nevědomost, *radža guna* je směsí nevědomosti a poznání a *sattva guna* je poznání. Tyto tři společně tvoří svět a tělo skrze proces objektivizace. Když přestaneš objektivizovat, potom se objeví čirá *sattva guna mūla-máji*. To je poznáno jednoduše a bez úsilí. A za tím, jakožto svědek, je *nirgun Ganéši* neboli čiré poznání. – *Maharádž* řekl: Čiré poznání znamená ne-poznání.

इति श्रीदासबोधे गुरुशषियसंवादे
गणेशस्तवननाम समास दुसरा ॥ २ ॥ १.२
iti śrīdāsabodhe guruśiṣyasamvāde
gaṇeśastavanānaṁ samāsa dusarā || 2 || 1.2

Tímto končí 2.kapitola 1.dášaky s názvem „Chvála Pánu Ganéšovi“

Překlad z angličtiny – Matěj Čihák 2017

1.3 Chvála bohyni Šáradě (Sarasvatí)

समास तसिरा : शारदास्तवन

samāsa tisarā : śāradāstavana

Praise to Goddess *Sharada* (*Saraswati*)

|| Šrī Rām ||

Note: The feminine aspect of knowledge

Poznámka: Ženskému aspektu poznání.

1. आतां वंदीन वेदमाता। शरीशारदा ब्रह्मसुता।
शब्दमूल वाग्देवता। माहं माया ॥ १ ॥
ātām vaṁdīna vedamātā | śrīśāradā brahmasutā |
śabdāmūla vāgdevatā | māham māyā || 1 ||

*Now, is the worship of the mother of the *vedas* (mother of knowing). She is *sharada* or *saraswati* and she is the daughter of *brahman*. She is the source of this ‘word’²³ and the goddess of the four speeches. She is this great *maya*. *(The thoughts are given up and understanding of this ‘I am’ or ‘speech’ has come; it means to be in the moment or the ‘now’.)

*Nyní přistupme k uctívání matky *véd* (matky poznání). Jmenuje se *Šárada* nebo též *Sarasvatí* a je dcerou *brahman*. Ona je zdrojem tohoto „slova“²⁴ a je bohyní čtyř promluv. Ona je velikou *májou*. *(Myšlenky jsou odevzdány a přišlo porozumění tomuto „já jsem“ neboli „řeči“; to znamená být v přítomnosti neboli v „teď“.)

2. जे उठवी शब्दांकुर। वदे वैखरी अपार।
जे शब्दाचें अभ्यांतर। उकलून दावी ॥ २ ॥
je uṭhavī śabdāṅkura | vade vaikharī apāra |
je śabdācēṁ abhyāntara | ukalūna dāvī || 2 ||

²³*Note:* in the Bible, John 1.1-5 it says, In the beginning was the Word, and the Word was with God and the Word was God. He was in the beginning with God. All things were made through Him and without Him nothing was made, that was made. In Him was life and the life was the light of men. And the light shines in the darkness and the darkness does not recognize it.

²⁴V Bibli, Jan 1, 1-5, se praví: „Na počátku bylo Slovo, to Slovo bylo u Boha, to Slovo bylo Bůh. To bylo na počátku u Boha. Všechno povstalo skrze ně a bez něho nepovstalo nic, co jest. V něm byl život a život byl světlo lidí. To světlo ve tmě svítí a tma jej nepohltila.“

She is *mula maya* and she is the arising of this ‘word’, ‘I am’. She is the articulated speech/*vaikhari*²⁵ and she becomes that unlimited *paramatma* when she reveals the hidden meaning of this ‘word’. (*maharaj- the meaning is paramatma*)

Ona je *múla-mája* a je vznikem tohoto „slova“, tohoto „já jsem“. Ona je pronesenou řečí/*vaikhari*²⁶ a stane se neomezeným *paramátma*, pokud zjeví skrytý smysl tohoto „slova“. (*Maharádž řekl: Smysl znamená paramátma.*)

3. जे योगियांची समाधी। जे धारषिटांची कृतबुद्धी।
जे वदिया अवदिया उपाधी। तोडून टाकी ॥ ३ ॥
je yogiyāncī samādhī | je dhāriṣṭāncī kṛtabuddhī |
je vidyā avidyā upādhī | toḍūna ṭākī || 3 ||

mula maya is the *samadhi* of the *yogi*; *mula maya* is the intellect/*buddhi* of the courageous. Her knowledge cuts away the limiting concept of this *maya* of ignorance (“I am a body”). (*mula maya* is the *maya* of knowledge; *maharaj- it wants only to know*)

Múla-mája je pohroužením/*samádhi jógina*; *múla-mája* je intelektem/*buddhi* statečného. Její poznání odtíná omezující koncepty nevědomé *máji* (pocitu „já jsem tělo“). (*Múla-mája* je *májou* poznání. – *Maharádž* řekl: Ona chce pouze znát.)

4. जे माहापुरुषाची भार्या। अतिसलग्न अवस्था तुर्या।
जयेकरतिं महत्कार्या। प्रवर्तले साधु ॥ ४ ॥
je mähāpuruṣācī bhāryā | atī salagna avasthā turyā |
jayekaritām mahatkāryā | pravartale sādhu || 4 ||

She is the consort (*known*) of the great *purush* (*Knower*); she is very attached to the fourth state/*turya* (*witnessing*); to attain this great *‘action’ of *mula maya* the *sadhu* strives hard. *(‘I am everything, everywhere’)

Ona je chotí (*poznávaným*) velikého *puruši* (*Poznávajícího*); je silně připoutaná ke čtvrtému stavu/*turíja*. Pro dosažení tohoto velikého *„činu“ *múla-máji* musí *sādhu* vytrvale usilovat. *(*Jsem všechno, jsem všude.*)

5. जे महंतांची शांती। जे ईश्वराची नजि शक्ती।
जे ज्ञानियांची वरिक्ती। नैराशशोभा ॥ ५ ॥
je mahāntāncī śāntī | je īśvarācī nija śaktī |
je jñāniyāncī viraktī | nairāśāśobhā || 5 ||

She is the peace of the Knower; she is the inherent power/*shakti* of *shiva* and she is the adornment of detachment and the desirelessness of the *gnyani*.

²⁵ *siddharameshwar maharaj-* She is the goddess of speech. The four speeches *para*, *pashyanti*, *madhyama* and *vaikhari* have emerged from her. She is also known as *mula maya* or *prakruti* or *sharada* and she has arisen upon that Supreme Self, our own pure form or *svarup*. She is this unspoken word ‘I am’ that is present within the breath of every creature. Her nature is to simply effortlessly know and this inspiration ‘I am’ is the expression of that ‘Inexpressible.’ To *saraswati* the Mother of the World, I bow down.

²⁶ *Siddharamēšvar Maharádž* řekl: Ona je bohyní řeči. Čtyři řeči *para*, *pašjanti*, *madhjama* a *vaikhari* povstaly z Ní. Je známa také jako *múla-mája*, *prakruti* nebo *Šárada*; vyzstala uvnitř Nejvyššího Já, naší skutečné formy neboli *svarúpy*. Ona je tím nevyslovitelným slovem „já jsem“, přítomným v dechu každé bytosti. Její přirozeností je prostě a bez úsilí znát a tato inspirace „já jsem“ je vyjádřením Nevyjádřitelného. Klaním se *Sarasvatí*, Matce Světa.

Ona je mírem Poznávajícího; ona je Šivovou vlastní silou/šakti a je ozdobou džňánina v podobě nepřipoutanosti a oprostěnosti.

6. जे अनंत ब्रह्मांडें घडी। लीळावनिंदेंच मोडी।
 आपण आदिपुरुषीं दडी। मारून राहे ॥ ६ ॥
je ananta brahmāṇḍeṁ ghaḍī | līḷāvinodeṁci moḍī |
āpaṇa ādīpuruṣīṁ daḍī | mārūna rāhe || 6 ||

She is that *‘endless’ appearing as the *brahmāṇḍa* (gross creation) and when she destroys her delightful play then she remains hidden within her original *puruṣh*. *(That ‘endless’ *puruṣh* forgets Himself and appears as His *prakṛti*, but when He remembers Himself then her ‘realness’ disappears and she is, as if a dream)

Ona je *„nekonečným“ projevením tohoto hrubého světa/*brahmāṇḍa* a když skončí svou líbeznou hru, zůstává skryta uvnitř svého původního *puruṣi*. *(Nekonečný *puruṣa* zapomene na sebe samého a ztratí se ve své *prakṛti*, ale když se *puruṣa* na sebe rozpomene, její „reálnost“ zmizí a bude jako pouhý sen.)

7. जे प्रत्यक्ष पाहातां आडळे। वचिर घेतां तरी नाडळे।
 जयेचा पार न कळे। ब्रह्मादकिंसी ॥ ७ ॥
je pratyakṣa pāhātāṁ āḍaḷe | vacīra ghetāṁ tarī nāḍaḷe |
jayecā pāra na kaḷe | brahmādikāṁsī || 7 ||

When you have properly understood these sensory experiences then, she is met and when you accept that *thoughtless then, she is not even touched. Her greatness cannot be known by lord *brahma* and other gods. *(That thoughtless is, I do not exist)

Pokud jsi správně pochopil smyslové zkušenosti, setkáš se s ní; a přijmeš-li ono *bez-myšlenkovité, zůstane zcela nedotčená. Její velikost nemůže být poznána pánem *brahmou* ani jiným z bohů. *(Ono bez-myšlenkovité znamená, že „já neexistuji“.)

8. जे सर्व नाटक अंतरकळा। जाणीव स्फूर्ती निर्मळा।
 जयेचेनी स्वानंदसोहळा। ज्ञानशक्ती ॥ ८ ॥
je sarva nāṭaka antarkaḷā | jāṇīva sphūrṭī nirmaḷā |
jayecenī svānaṁdasohalā | jñānaśaktī || 8 ||

She is the ‘all’ and effortless knowing is her ‘art’. With this inspiration ‘I am’ she creates this play within; and due to her power/*shakti* there is that celebration of one’s own bliss. (*tukaram*- with this body and with these eyes I seen my own death and such a celebration cannot be expressed)

Ona je „vše“ a poznání bez úsilí je její „umění“. Inspirována tímto „já jsem“ tvoří tuto vnitřní hru; a skrze její sílu/šakti přichází oslavení tvé vlastní blaženosti. (*Tukárám* řekl: V tomto těle a těmato očima vidím svou vlastní smrt – a nedokáži vyjádřit tu slávu!)

9. जे लावण्यस्वरूपाची शोभा। जे परब्रह्मसूर्याची प्रभा।
 जे शब्दी वदोना उभा। संसार नासी ॥ ९ ॥
je lāvanyasvarūpācī śobhā | je parabrahmasūryācī prabhā |
je śabdīṁ vadonī ubhā | saṁsāra nāsī || 9 ||

She is this graceful, beautiful form of that formless *swarup*; she is the radiance of the Sun who is that *parabrahman*. She creates a worldly existence/*samsar* within this ‘word’ and she also destroys it.

Ona je milostiplnou, překrásnou podobou beztvaré *svarúpy*; je jasem slunce *parabrahma*. Tvoří pozemskou existenci/*samsáru* uvnitř tohoto „slova“ a rovněž ji ničí.

10. जे मोक्षश्रिया माहांमंगळा। जे सतरावी जीवनकळा।
हे सतत्वलीळा सुसीतळा। लावण्यखाणी ॥ १० ॥
je mokṣaśrīyā māhānmaṅgalā | je satrāvī jīvanakalā |
he sattvalīlā susītalā | lāvanyakhāṇī || 10 ||

She is the wealth of liberation; she is within the seventeen²⁷ principles and she is the art of living. She is the peace and the play of this *sattwa guna* and the source of all beauty.

Ona je hojností osvobození; je uvnitř sedmnácti principů²⁸, je uměním života. Je mírem, je hrou *sattva guny*, je zdrojem vši krásy.

11. जे अवेक्त पुरुषाची वेक्ती। वसितारें वाढली इच्छाशक्ती।
जे कळीकाळाची नियंती। सद्गुरुकृपा ॥ ११ ॥
je avekta puruṣācī vektī | vistāreṁ vāḍhalī icchāśaktī |
je kaḷīkāḷācī niyaṁtī | sadgurukṛpā || 11 ||

She is the manifestation of the unmanifest *puruṣ*; she is the expansive power of this original wish (‘I want to be’). She is the death of the *kali* era (ie. *body consciousness*), due to *sadguru*’s grace.

Ona je projevem neprojeveného *puruṣi*; je rozšiřující se silou původního přání („já chci být“). Přináší smrt *kali-jugy* skrze milost *Sadgurua*.

12. जे परमार्थमार्गीचा वचिर-। नविडून दावी सारासार।
भवसधिचा पैलपार। पाववी शब्दबळ ॥ १२ ॥
je paramārthamārgīncā vicāra- | nivaḍūna dāvī sārāsāra |
bhavasindhūcā pailapāra | pāvavī śabdabaḷeṁ || 12 ||

When she becomes *thoughtless on the path of *paramarth* (Ultimate Accomplishment) then, there is the discrimination between the essence (*nirgun*) and non-essence (*sagun*). By the power of her ‘word’, one is taken to the other shore beyond this worldly existence. *(She is knowledge and this should immerse itself in no-knowledge, I do not exist)

Stane-li se *bez-myšlenkovitou na cestě Konečného Dosažení/*paramārthy*, dojde k rozlišení mezi podstatou/*nirgunou* a ne-podstatou/*sagunou*. Síla jejího „slova“ vezme člověka na druhý břeh, za světskou existenci. *(Ona je poznáním a to by se mělo ponořit do ne-poznání „já neexistuji“.)

13. ऐसी बहुवेषें नटली। माया शारदा येकली।
सद्धिचिअंतरी संचली। चतुर्वधि प्रकरें ॥ १३ ॥

²⁷Five organs of knowing, five organs of action and the five *pranas*, mind and *buddhi* .

²⁸Pětí orgánů poznávání, pětí orgánů činů, pětí *prán*, myslí a intelektu.

aisi bahuveṣeṣm naṭalī | māyā śāradā yekalī |
siddhaci am̐tarī saṁcalī | caturvidhā prakāreṣm || 13 ||

This solitary *sharada* is *maya* and she assumes the ‘many’ disguises (“I am so and so”). Only that **siddha* (accomplished/Master) has succeeded in gathering together her four speeches within this inner space. (*para*, *pashyanti*, *madhyama* and *vaikhari* are the four forms of speech) *(Only the *siddha* in beyond this *maya* and her speech; He uses her knowledge to stay in the world)

Tato jedinečná Šárada je *májou* a bere na sebe mnoho převleků („jsem to či ono“). Pouze *dokonalý Mistr/*siddha* uspěl ve shromažďování jejích čtyř promluv ve vnitřním prostoru. (*Para*, *pašjanti*, *madhjama* a *vaikhari* jsou čtyři podoby řeči.) *(Pouze *siddha* překračuje tuto *máju* a její promluvy; používá její poznání pro svůj pobyt ve světě.)

14. तीहीं वाचा अंतरीं आलें। तें वैखरिया प्रगट केलें।
 महणौन करतुतव जतिकें जालें। तें शारदागुणें ॥ १४ ॥
tīnhīm vācā am̐tarīm āleṁ | teṁ vaikhariyā pragaṭa keleṁ |
mhaṇauna kartutva jitukeṁ jāleṁ | teṁ śāradāguṇeṁ || 14 ||

Three of these speeches appear within her inner space and the fourth is when that Reality manifests as the articulated word (there is gradual objectification from the *para* to the *vaikhari*; *para* is the feeling ‘I am’, *pashyanti* is when a thought begins to take form, *madhyama* is when a thought is formed and one thinks, “I have to say this” and *vaikhari* is when it is spoken). Therefore understand that the power and capacity of that Reality to do, is on account of this pure *sattwa guna* (*para* speech) of *sharada*. (That Reality does not do anything; doing is accomplished through these speeches of *maya*; through the power of thought and the spoken word)

Tři z těchto promluv se zjevují v jejím vnitřním prostoru a čtvrtá tehdy, když se Skutečnost manifestuje jako vyslovené slovo. (Dochází zde ke stupňování objektivizace od *pary* po *vaikharu*; *para* značí pocit „já jsem“; *pašjanti* nastává, když myšlenky začínají nabývat podobu; *madhjama* tehdy, když myšlenka je zformována a člověk si řekne „já to musím říct“ a *vaikhari* nastává, když je myšlenka vyslovena.) Proto pochop, že síla a schopnost Skutečnosti konat závisí na této Šáradině čiré *sattva guně*. (Skutečnost nic nekoná; konání se odehrává skrze promluvy *máji*, skrze sílu mysli a vyřčeného slova.)

15. जे ब्रह्मादिकांची जननी। हरीहर जयेपासुनी।
 सृष्टरिचना लोक तनी। वसितार जयेचा ॥ १५ ॥
je brahmādikāṁcī janani | harihara jayepāsuni |
sṛṣṭiracana loka tinī | vistāra jayecā || 15 ||

She is the mother of the three gods (*brahma* etc., the three *gunas*) and **harihara* comes from her. The created gross world within these three worlds of waking, dreaming²⁹ and

²⁹*siddharameshwar maharaj*- But here some doubts arise: “When the world vanishes from our intellect or if we were to die or even if we were just to close our eyes then, the world disappears. But does an outside world still remain? And if your answer is it does continue to remain then, how can we call it false?” Now, if we were to use this same line of thinking with regards to our dream then it would mean that, a doubt would remain that the dream continues even after we have awoken. But in the dream, which we ourselves have created, there are also people, houses, trees, mountains and rivers. And when our dream vanishes, where have all these things of our dream intellect gone? The answer is; they are all absorbed within the one who

deep sleep are the expansion of her. *(When *vishnu/sattva guna* and *mahesh/tamo guna* oppose each other there is *rajo guna* and then thinking, conceptualising takes place. Once it was said, they decided to come together as one so that they could know *brahman* ie. forget everything/*tamo* and effortless knowing/*sattva* remains)

Ona je matkou tří bohů (tří *gun*) a *nejvyšší božstvo/*harihara* vychází z ní. Stvořený hrubý svět se třemi stavy bdění, snění³⁰ a hlubokého spánku jsou jejími expanzemi. *(Když se *Višnu* neboli *sattva guna* a *Mahéš* neboli *tama guna* postaví jeden proti druhému, nastává *radža guna* a tudíž přichází myšlení a konceptualizace. Bylo řečeno: rozhodnou-li se naopak jít společně jako jeden jediný, pak mohou poznat *brahman*; to znamená všechno zapomenout (*tama*) a tak zůstat v poznání bez úsilí (*sattva*).

16. जे परमार्थाचें मूळ। नांतरी सद्विद्याची केवळ।
नविांत नरिंमळ नशिचळ। स्वरूपस्यर्थाती ॥ १६ ॥
je paramārthācēṁ mūḷa | nāntarī sadvidyācī kevaḷa |
nivānta nirmaḷa niścaḷa | svarūpasthītī || 16 ||

She is the beginning of *paramartha* and if this is maintained then afterwards there will be that one pure knowledge (*accomplishment of paramartha*), the silent and still *swarup* (*knowledge/gnyan* is dissolved in beyond knowledge/*vignyan*).

Ona je počátkem *paramārthy* a je-li takto udržována, pak později přijde ono jedinečné čisté poznání (*dosažení paramārthy*), tichá a klidná *svarúpa*. (*Poznání, džňána, je rozpuštěna za-poznáním, vidžňánou.*)

17. जे योग्यांचे ध्यानीं। जे साधकांचे चितीं।
जे सिद्धांचे अंतःकर्णीं। समाधिरूपें ॥ १७ ॥
je yogiyāṁce dhyānīm | je sādhakāṁce cītīnīm |
je siddhāṁce aṁtaḥkarṇīm | samādhirūpeṁ || 17 ||

She is the meditation of the *yogi*. She is the thinking of the *sadhak*/seeker ('I am He'). She is the **samadhi* (*I do not exist*) of the *siddha*/accomplished that is within inner

created the dream. In the same way, this world created by our intellect does not remain and it is absorbed within the one who created it. If you have a dream and in that dream you dream you go to sleep and again in that dream you dream you wake up to another day. And if everything in the dream was just like on the first day then, that dream could appear to have continuity. This would then be just like this world of the waking state. In a dream you may see many years pass by. You may see yourself as a child and you may see yourself as an old man and you may even see your own death and still you never feel that the dream is false. But when you awake and your intellect gives up that dream then, where is that dream? This world of the waking state is just like that too.

³⁰*Siddharaméšvar Maharádž* řekl: Zde vyvstávají jisté pochybnosti: „Když svět zmizí z našeho intelektu nebo pokud jsme zemřeli nebo když prostě jen zavřeme oči, svět zmizí. Existuje nadále vnější svět nebo ne? A je-li vaše odpověď, že nadále existuje, jak ho pak můžeme nazývat klamným?“ Nyní, použijeme-li tentýž způsob uvažování s ohledem na naše snění, pak můžeme dojít k pochybnosti, zda náhodou sen nepokračuje po našem probuzení. Ve snu, který jsme si stvořili, jsou také lidé, domy, stromy, hory a řeky. A když náš sen skončí, kam se poděly všechny ty věci našeho snového intelektu? Odpověď zní: jsou pohlceny tím, kdo sen stvořil. Stejně tak tento svět, stvořený naším intelektem, nezůstává a je pohlcen tím, kdo jej stvořil. Zdá se ti sen a v tom snu se ti zdá, že jdeš spát, a v tomto snu se ti opět zdá sen a příští den se probudíš. A pokud vše v tom snu bylo jako předchozího dne, tak se může zdát, že sen má kontinuitu. Byl by tudíž úplně stejný jako tento svět bdělého stavu. Ve snu mohou proběhnout dlouhé roky. Můžeš vidět sám sebe jako dítě a starce a můžeš rovněž vidět svou vlastní smrt a ani tě nenapadne, že je ten sen klamný. Ale když se probudíš a tvůj intelekt se snu vzdá, tak kde je pak sen? Úplně stejné je to s tímto bdělým stavem.

faculty of knowing. *(*sam*/the same; *adhi*/before: as you were before)

Ona je meditací *jógina*. Je myšlením hledajícího/*sádhaka* („já jsem On“). Je **samádhi* („já neexistuji“) dokonalého Mistra/*siddha*, jenž spočívá v nitru vnitřního umu poznání. *(*Samádhi* znamená *sam* – „takové jako“ a *ádhi* – „předtím“, tedy „takové, jaké to bylo předtím“.)

18. जे नरिगुणाची वोळखण। जे अनुभवाची खूण।
जे व्यापकपणें संपूरण। सर्वांघटीं ॥ १८ ॥
je nirguṇācī voḷakhaṇa | je anubhavācī khūṇa |
je vyāpakapaṇeṁ sampūrṇa | sarvāṅghaṭīṁ || 18 ||

She is the *sagun* of that *nirgun* and she becomes that *nirgun* of the *sagun* when it completely pervades her form.

Ona je *sagunou nirguny* a stává se *nirgunou saguny* tehdy, když zcela překročí svou formu.

19. शास्त्रे पुराणे वेद श्रुती अखंड जयेचें सतवन करती।
नाना रूपीं जयेसी सतवती। प्राणीमात्र ॥ १९ ॥
śāstreṁ purāṇeṁ veda śruti | akhaṇḍa jayecēṁ stavana karitī |
nānā rūpīṁ jayesī stavitī | prāṇīmātra || 19 ||

The *shasthras*, *puranas*, *vedas* and *shruti* always sing the praises of her. Within the ‘many’ forms in the *prana* there is this singing to her (within every creature there is this ‘I am’ inspiration).

Šástry, purány, védy a šruti ji ustavičně chválí. Uvnitř „mnoha“ forem životního dechu/prány zní pro ni tato píseň. (Uvnitř každého stvoření dlí tato inspirace „já jsem“.)

20. जे वेदशास्त्रांची महिमा। जे नरीपमाची उपमा।
जयेकरितां परमात्मा। ऐसें बोलजि ॥ २० ॥
je vedaśāstrāṅcī mahimā | je niropamācī upamā |
jayekaritām paramātmā | aiseṁ bolije || 20 ||

She is the greatness of the *vedas* and *shasthras**. She is the expression of that ‘inexpressible’ and on account of her, the *paramatma* can speak this ‘word’. *(Finally, they could only say, ‘*neti, neti*’; ‘Not this, not that’)

Ona je velikostí *véd* a *śáster*.* Je vyjádřením nevyjádřitelného a díky ní může *paramátma* pronést toto „slovo“. *(Nakonec i *védy* a *śástry* říkají pouze *neti, neti* – „ani to, ani ono“.)

21. नाना वदिया कळा सद्दिधी। नाना नशिचयाची बुद्धी।
जे सूक्ष्म वस्तूची शुद्धी। ज्ञेपतीमात्र ॥ २१ ॥
nānā vidyā kaḷā siddhī | nānā niścayācī buddhī |
je sūkṣma vastūcī śuddhī | jñeptīmātra || 21 ||

There are the ‘many’ knowledges, there is her art of knowing (*sagun*) and there is that accomplished *nirgun*. When the ‘many’ thoughts cease and the intellect/*buddhi* is

dedicated to this knowing then, she becomes that pure Reality.

Je tu „mnoho“ znalostí, je tu její schopnost poznání/*saguna* a je tu ona dokonalá *nirguna*. Když „mnoho“ myšlenek ustane a intelekt/*buddhi* se zaměří na toto poznání, pak se stane čirou Skutečností.

22. जे हरभक्तांची नजिभक्ती। अंतरनष्टिठांची अंतरस्तथी।
जे जीवनमुक्तांची मुक्ती। सायोज्यता ते ॥ २२ ॥
je haribhaktāncī nijabhaktī | antaranisṭhāncī antarastithī |
je jīvanmuktāncī muktī | sāyojyatā te || 22 ||

She is devotion to one's own Self by the devotee of *hari* (*vishnu- to know*). She is the steadfast inner-space and she is the liberation of the *jīvan-mukti* (freedom of the *jīva* ie. *shiva*) and then that Final Liberation.

Ona je oddaností k vlastnímu Já skrze oddanost *hariho* (tedy *Višnua* neboli poznání). Je nehybným vnitřním prostorem, je osvobozením *džīvanmukty* (tedy *džīvy*, který se osvobodil a stal *Šivou*) a tudíž Konečným Osvobozením.

23. जे अनंत माया वैष्णवी। न कळे नाटक लाघवी।
जे थोराथोरासी गोवी। जाणपणें ॥ २३ ॥
je ananta māyā vaiṣṇavī | na kaḷe nāṭaka lāghavī |
je thorāthorāsī govī | jāṇapaṇeṃ || 23 ||

She is the endless *brahman* (no-knowledge) and the *māya* of *vishnu*/knowledge. When she is this enchanting play then, that *brahman* is not understood, for then she binds the greatest of the great in the pride of knowing and 'I am *brahman*'.

Ona je nekonečným *brahman* (ne-poznáním) i *májou* *Višnua* (poznáním). Je-li touto okouzující hrou, pak *brahman* není pochopeno, neboť ona spoutá to největší z největších v pýše poznání „já jsem *brahman*“.

24. जें जें दृष्टीनें देखलें। जें जें शब्दें वोळखलें।
जें जें मनास भासलें। तितुकें रूप जयेचें ॥ २४ ॥
jeṃ jeṃ dṛṣṭīneṃ dekhileṃ | jeṃ jeṃ śabdēṃ voḷakhileṃ |
jeṃ jeṃ manāsa bhāsaleṃ | titukeṃ rūpa jayechēṃ || 24 ||

Whatever has been seen was due to her knowledge; whatever has been recognised was due to her 'word'; and whatever has appeared to the mind was truly her form.

Cokoli, co bylo zřeno, bylo zřeno díky jejímu poznání; cokoli, co bylo rozpoznáno, bylo rozpoznáno díky jejímu „slovu“; a cokoli se objevilo v mysli, přišlo ve skutečnosti od ní.

25. सूतवन भजन भक्तीभाव। मायेंवाचून नाही ठाव।
या वचनाचा अभिप्राव। अनुभवी जाणती ॥ २५ ॥
stavana bhajana bhakti bhāva | māyeṃvācūna nāhīṃ ṭhāva |
yā vacanācā abhiprāva | anubhavī jāṇatī || 25 ||

Praise, *bhajan* and faithful devotion have no place without this *māya*. Only the Knower

within this ‘I am’ experience understands the importance of her divine ‘speech’.

Modlitba, *bhadžan* a věrná oddanost by bez této *máji* neměly své místo. Toliko Poznávající uvnitř zkušenosti „já jsem“ chápe důležitost její božské „řeči“.

26. म्हणौनी थोराहुनि थोर। जे ईश्वराचा ईश्वर।
 तयेसी माझा नमस्कार। तदांशेंच आतां ॥ २६ ॥
mhaṇaunī thorāhuni thora | je īśvarācā īśvara |
tayesī mājhā namaskāra | tadāṁśeṅci ātām || 26 ||

Therefore she is greater than the greatest and the God of Gods (on account of her the Reality is understood). I make my *namaskar* to that Reality by becoming a part of her, now (by becoming this *sagun* experience).

Proto je větší než největší a je Bohem Bohů. (Skrze ni je pochopena Skutečnost.) Skládám své pozdravy této Skutečnosti tím, že se stávám její součástí – teď. (Stávám se touto zkušeností *saguny*.)

Note: It is important to grasp these two aspects of knowledge. She is perceived when everything is forgotten and therefore she may be called zero or nothing and He knows this zero: *maharaj*- if someone is told to see who is in the room, he will say, ‘Nothing is there.’ But that bloody fool forgot, He was there.

Poznámka: Je třeba pochopit tyto dva aspekty poznání. Ona je vnímána, když je všechno zapomenuto, a proto může být nazývána nulou nebo ničím, a On je ten, který zná tuto nulu. – *Maharádž* řekl: Pokud někomu řeknou, aby se podíval do pokoje, jestli tam někdo není, odpoví „Nikdo tam není.“ Ale ten zatracený blázen při tom zapomněl, že tam byl On!

इति श्रीदासबोधे गुरुशिष्यसंवादे
 शारदास्तवननाम समास तिसरा ॥ ३ ॥ १.३
iti śrīdāsabodhe guruśiṣyasamvāde
śāradāstavanāma samāsa tisarā || 3 || 1.3

Tímto končí 3. kapitola 1. část knihy Dásbódh s názvem „Chvála bohyni Šáradě (Sarasvatí)“

Překlad z angličtiny – Matěj Čihák 2017

1.4 Chvála *Sadguruovi*

समास चवथा : सद्गुरुस्तवन
samāsa cavathā : sadgurustavana
Praise to Sadguru

Note: maharaj- First ganesh and sharada are bowed to and then sadguru. Because of them I can know the sadguru, that Reality.

Poznámka: Maharádž řekl: Nejprve se klaníme Ganéšovi a Šáradě a poté Sadguruovi. Jen díky nim mohu poznat Sadgurua, tedy Skutečnost.

|| Šrí Rám ||

1. आतां सद्गुरु वर्णवेना। जेथें माया स्पर्शों सकेना।
तें स्वरूप मज अज्ञाना। काये कळे ॥ १ ॥
ātām sadguru varṇavenā | jetheṁ māyā sparśoṁ sakenā |
teṁ svarūpa maja ajñānā | kāye kaḷe || 1 ||

*Now, this knowledge has come but even this has no capacity to praise *sadguru*. And if this illusion of *mula maya* ‘here’ cannot touch Him then, how can the ignorance of this small “I” understand that *swarup*? *(This understanding of the ‘now’/‘speech’ has come)

*Nyní přišlo poznání, ale ani ono nedokáže chválit *Sadgurua*. A pokud se Ho tato iluze *múla--máji* „zde“ nedokáže dotknout, jak by pak mohla nevědomost tohoto malého „já“ pochopit *svarúpu*? *(Znamená to, že přišlo porozumění tomuto „ted“ neboli „řeči“.)

2. न कळे न कळे नेतानेति। ऐसें बोलतसे शरुती।
तेथें मज मूरखाची मती। पवाडेल कोठें ॥ २ ॥
na kaḷe na kaḷe neti neti | aiseṁ bolatase śrutī |
tetheṁ maja mūrkhācī matī | pavāḍela koṭheṁ || 2 ||

‘I do not know, I do not know. It is not this, it is not that (*neti, neti*)’ (*maharaj- everything should be negated*). If this ‘speech’ is not listened to then, how can my poor foolish intellect/*buddhi* enter ‘there’ in *brahman*?

„Nevím, nevím. Není to ani toto, není to ani tamto (*neti, neti*)“. (*Maharádž řekl: Všechno by mělo být znegováno.*) Není--li zde naslouchání této „řeči“, jak by mohl můj ubohý a pošetilý intelekt/*buddhi* vstoupit „tam“, do *brahman*?

3. मज न कळे हा वचिरु। दुरहूनि भाझा नमस्कारु।
गुरुदेवा पैलपारु। पाववीं मज ॥ ३ ॥
maja na kaḷe hā vicāru | duṛhūni mājhā namaskāru |
gurudevā pailapāru | pāvavīṁ maja || 3 ||

I cannot understand that thoughtless (I do not exist). Therefore Oh Great preceptor/*gurudev*, my *namaskar* has to be made to you from a distance. But please, ferry me across the ocean of this mundane existence.

Nedokáži pochopit ono bez-myšlenkovité („já neexistuji.“) Proto Ti, ó Veliký Učíteli/*gurudev*, předkládám svůj pozdrav/*namaskár* na dálku. Prosím Tě však, převez mě přes oceán této světské existence.

4. होती सत्वनाची दुराशा। तुटला मायेचा भ्रवसा।
आतां असाल तैसे असा। सद्गुरु स्वामी ॥ ४ ॥
hotī stavanācī durāśā | tuṭalā māyecā bharvasā |
ātām asāla taise asā | sadguru svāmī || 4 ||

I was hoping that I could praise you, but to be honest, my faith in *maya's* ability to do so has gone. Still, *sadguru swamī*, I will remain with this knowledge, for this is all I can offer.

Doufal jsem, že Tě budu moct chválit, nicméně, abych byl upřímný, má víra ve schopnost *máji* cokoli konat je ta tam. Přesto zůstanu v tomto poznání, neboť to je to jediné, co Ti mohu nabídnout, *Sadguru Svámí*.

5. मायेच्या बळें करीन सत्वन। ऐसें वांछति होतें मन।
माया जाली लज्यायमान। काय करूं ॥ ५ ॥
māyecyā baḷeṁ karīna stavana | aiseṁ vāṁchita hoteṁ mana |
māyā jāli lajyāyamāna | kāya karūṁ || 5 ||

I want to praise you, but how? Even this ‘I am’ is my mind but you, you are beyond mind. And if this *mula maya* feels ashamed to praise you then, I do not know what I can do.

Chci Tě chválit, ale jak? Dokonce i toto „já jsem“ je v mojí mysli, ale Ty jsi za myslí. A jelikož se Tě tato *mūla-māja* stydí chválit, tak nevím, co dělat.

6. नातुडे मुख्य परमात्मा। म्हणौनी करावी लागे प्रतमि।
तैसा मायायोगें महमि। वर्णीन सद्गुरुचा ॥ ६ ॥
nātuḍe mukhya paramātmā | mhaṇaunī karāvī lāge pratimā |
taisā māyāyogēṁ mahimā | varṇīna sadgurūcā || 6 ||

That Supreme *paramatma* cannot be touched and therefore this image of knowledge has to be made. In this way, the greatness of *sadguru* will be praised with the help of *maya*. (The only way to praise *sadguru* is to leave all the thoughts and be knowledge)

Nejvyšší *paramátma* nemůže být dotčeno; proto byl stvořen tento obraz poznání. Takto bude velikost *Sadgurua* chválena s pomocí *máji*. (Jediný způsob, jak chválit *Sadgurua*, je opustit všechny myšlenky a být poznáním.)

7. आपल्या भावासारखा मनीं। देव आठवावा ध्यानीं।
 तैसा सद्गुरु हा सत्वनीं। सतउं आतां ॥ ७ ॥
āpalyā bhāvāsārikhā manīm | deva āṭhavāvā dhyānīm |
taiśā sadguru hā stavānīm | staūm ātārīm || 7 ||

In meditation God should be remembered; yet such remembrance is a mental understanding. Still this *sagun* understanding, 'I am He', is the only way I can praise you, *sadguru*.

V meditaci by Bůh měl být připomínán; ale toto připamatování je stále jenom mentálním pochopením. Spočívát v pochopení *saguny* „já jsem On“ je jediný způsob, jak Tě můžu chválit, *Sadguru*.

8. जय जया जसद्गुरुराजा। वशिवंभरा बशिवीजा।
 परमपुरुषा मोक्षध्वजा। दीनबंधु ॥ ८ ॥
jaya jayā ji sadgururājā | viśvaṁbharā biśvabījā |
paramapuruṣā mokṣadhvajā | dīnabāṁdhu || 8 ||

jay jay sadgururaj. You permeate this whole universe and you are the seed of this universe. You are the Supreme *purush*, the flag of freedom unfurled and the brother to the forlorn. Victory to you, lord *sadguru*!

Džaj džaj Sadgururádž. Prostupuješ celým vesmírem a jsi semenem vesmíru. Jsi Nejvyšší *puruša*, vlající prapor svobody a bratr opuštěného. Vítězství náleží Tobě, Pane *Sadguru*.

9. तुझीयेन अभयंकरें। अनावर माया हे वोसरे।
 जैसें सूर्यप्रकाशें अंधारें। पळोन जाये ॥ ९ ॥
tujhīyena abhayaṁkareṁ | anāvāra māyā he vosare |
jaiseṁ sūryaparakāṣeṁ aṁdhāreṁ | paḷona jāye || 9 ||

By your blessing, I will be fearless and then this uncontrollable *maya* will fade away, just as the light of the sun chases away darkness.

Tvým požehnáním se stanu nebojácným a tato nezkrotná *mája* pomine stejně, jako když paprsky slunce zahánějí tmu.

10. आदित्ये अंधकार नविरे। परंतु मागुतें ब्रह्मांड भरे।
 नीसी जालयिं नंतरें। पुनहां काळोखें ॥ १० ॥
ādityeṁ aṁdhakāra nivāre | paraṁtu māgutēṁ brahmāṁḍa bhare |
nīsī jāliyāṁ nāntareṁ | punhāṁ kāḷokheṁ || 10 ||

Due to the sunlight, darkness is dispelled but again the gross creation/*brahmanda* is filled with darkness when the night falls.

Díky slunečnímu svitu je tma rozptýlena, ale když padne noc, hrubé stvoření/*brahmánda* je opět naplněno tmou.

11. तैसा नव्हे स्वामीराव। करी जनममृत्य वाव।
 समूळ अज्ञानाचा ठाव। पुसून टाकी ॥ ११ ॥

*taisā navhe svāmīrāva | karī janmamṛtya vāva |
samūla ajñānācā ṭhāva | pusūna ṭākī || 11 ||*

Lord *swami* you are not like that. You destroy birth and death and wipe out this ignorance at the root.

Ty takový nejsi, Pane *Svámí*. Ty ničíš zrození i smrt a vytrháváš nevědomost i s kořeny.

12. सुवर्णाचें लोहो कांहीं। सर्वथा होणार नाही।
तैसा गुरुदास संदेहीं। पडोंचि नेणे सर्वथा ॥ १२ ॥
*suvarṇāceṁ loho kāmhīṁ | sarvathā hoṇāra nāhīṁ |
taisā gurudāsa san̄dehīṁ | paḍoṁci neṇe sarvathā || 12 ||*

Gold never becomes iron again when touched by the *paris* stone. In the same way, the servant of the *guru* never falls into the doubt of body consciousness.

Zlato se již nikdy nestane železem poté, co se jej dotkl kámen mudrců. Stejně tak služebník *Gurua* nikdy neupadne zpět do pochybností tělesného vědomí.

13. कां सरिता गंगेसी मळिली। मळिणी होतां गंगा जली।
मग जरी वेगळी केली। तरी होणार नाही सर्वथा ॥ १३ ॥
*kāṁ saritā gaṅgesī mḷilī | mḷiṇī hotāṁ gaṅgā jalī |
maga jarī vegalī kelī | tarī hoṇāra nāhīṁ sarvathā || 13 ||*

When a stream meets the *ganga*, it becomes the *ganga* and then even if made separate, still it will never be truly separate (then you may say, “I am so and so” and act like an individual, but in your heart you know there is nothing but myself in the world).

Když se bystřina setká s *Gangou*, stane se *Gangou*, a i když se poté zdánlivě oddělí, nikdy nebude oddělená doopravdy. (Takže můžeš říkat „já jsem toto a tamto“ a chovat se jako oddělená osobnost, ale ve svém srdci víš, že ve světě není nikdo jiný než já.)

14. परी ते सरिता मळिणीमागें। वाहाळ मानजित जगें।
तैसा नव्हे शषिय वेगें। स्वामीच होये ॥ १४ ॥
*parī te saritā mḷiṇīmāgeṁ | vāhāḷa mānijeta jageṁ |
taisā navhe śiṣya vegēṁ | svāmīca hoye || 14 ||*

That **brahman* had been a little river (ie. a *jīva*) and it was believed by the world to be a little river before merging in the *ganga*. As soon as the disciple is not then, there is only *swami*. (*maharaj – swa-mi, swallow the mi, ‘I’*) **(maharaj- at this moment, you are He)*

**Brahman* byl malou říčkou (*džívou*) a svět se domníval, že je malou říčkou, dokud nesplynul s *Gangou*. Tehdy, když žák už není, zůstává pouze *Svámí*. (*Maharádž řekl: svá--mí znamená „spolknout já“.*) **(Maharádž řekl: V tuto chvíli jsi On.)*

15. परीस आपणा ऐसैं करीना। सुवर्णें लोहो पालटेना।
उपदेश करी बहुत जना। अंकति सद्गुरूचा ॥ १५ ॥
*parīsa āpaṇā aiseṁ karīnā | suvarṇeṁ loho pāḷaṭenā |
upadeśa karī bahuta janā | aṅkita sadgurūcā || 15 ||*

Gold can never turn iron into itself and though the *paris* stone is said to turn iron into gold still, it does not make iron into a magic-stone like itself. But *sadguru's* teaching turns the mind into this knowledge and then this knowledge becomes the servant to the *sadguru*.

Zlato nedokáže proměnit železo v sebe sama (tj. [ve zlato](#)). Kámen mudrců ([parís](#)) přý železo ve zlato proměnit dokáže, ale proměnit železo v sebe sama (tj. [v tento magický kámen mudrců](#)), to už nedokáže. *Sadguruovo* učení však obrátí mysl k poznání a toto poznání se pak stane služebníkem *Sadguru*.

16. शषियास गुरुत्व प्राप्ता होये। सुवर्णे सुवर्ण करतिं न ये।
महणौनी उपमा न साहे। सद्गुरुसी परसाची ॥ १६ ॥
śiṣyāsa gurutva prāpta hoye | suvarṇeṁ suvarṇa karitāṁ na ye |
mhaṇaunī upamā na sāhe | sadgurūsī parisācī || 16 ||

Gold cannot become the magic-stone but the disciple/*shishya* can become the *guru* and therefore, even the simile of the magic-stone is not apt for the *sadguru*.

Zlato se nemůže stát zázračným kamenem, ale žák/*śiṣya* se může stát *Guruem*; proto ani přirovnání se zázračným kamenem není pro *Sadguru* výstižné.

17. उपमे द्यावा सागर। तरी तो अत्यंतची क्षार।
अथवा महणों क्षीरसागर। तरी तो नासेल कल्पांतीं ॥ १७ ॥
upame dyāvā sāgara | tarī to atyantacī kṣāra |
athavā mhaṇoṁ kṣīrasāgara | tarī to nāsela kalpāntīm || 17 ||

One may compare the *guru* to the ocean but that is not pure water and is very salty. Or one may compare *sadguru* to this sweet ocean of milk still, this is destroyed when imagination ends (*the ocean of milk is vishnu's abode ie. knowledge. But knowledge also does not remain when sadguru's teachings are understood. sadguru is not like anything*).

Někdo může *Gurua* přirovnat k oceánu, ale ten nemá čistou vodu a je velmi slaný. Nebo může člověk přirovnat *Sadguru* k sladkému oceánu mléka, ale i ten je zničen, když představivost skončí. ([Oceán mléka je příbytek Višnu](#) neboli poznání. [Ale ani poznání nezůstane](#), když je *Sadguruovo* učení pochopeno. *Sadguru* se ničemu nepodobá.)

18. उपमे द्यावा जरी मेरु। तरी तो जड पाषाण कठोरु।
तैसा नवहे कीं सद्गुरु। कोमळ दनिचा ॥ १८ ॥
upame dyāvā jarī meru | tarī to jaḍa pāṣāṇa kaṭhoru |
taisā navhe kīṁ sadguru | komala dinācā || 18 ||

meru the divine mountain ([‘I am’ concept](#)) may be used as a comparison, but that is inert, gross and hard ([ie. ignorance is there](#)). *sadguru* is not like that, He is the softness of humility ([humility means, I am not](#)).

Pro srovnání může být použita svatá hora *Méru* ([koncept „já jsem“](#)), ale ta je netečná, hrubá a tvrdá ([tedy je zde nevědomost](#).) *Sadguru* není takový, On je jemnost pokory ([pokora znamená „já neexistuji“](#)).

19. उपमे म्हणों गगन। तरी गगनापरीस तें नरिगुण।
या कारणें दृष्टांत हीण। सद्गुरूस गगनाचा ॥ १९ ॥
upame mhaṇoṃ gaganā | tarī gaganāparīsa teṃ nirguṇa |
yā kāraṇeṃ dṛṣṭānta hīṇa | sadgurūsa gaganācā || 19 ||

If we tried to compare Him to the sky, then that *nirgun* sky would appear and become like **sagun*. For this reason the sky cannot be compared to *sadguru*. **(When we say, “nothing is there” then at that moment, that nothing has become something)*

Kdybychom se Ho pokusili přirovnat k nebi, potom se nebe *nirguny* projeví a tím se stane **sagunou*. Z toho důvodu nemůže být nebe srovnáváno se *Sadguruem*. **(Když řekneme „Nic tu není“, tak právě v tu chvíli se nic stane něčím.)*

20. धीरपणें उपमूं जगती। तरी हेहि खचेल कल्पांती।
म्हणौन धीरतवास दृष्टांती। हीण वसुंधरा ॥ २० ॥
dhīrapaṇeṃ upamūṃ jagatī | tarī hehi khacela kalpāntī |
mhaṇauna dhīratvāsa dṛṣṭāntī | hīṇa vasuṃdhara || 20 ||

If the steadiness of *sadguru* was compared to the steadiness of this earth then, that thoughtless Reality which is beyond imagination, will come to an end just like the imagined earth. Therefore, the steadiness of this earth cannot be compared to that steadiness that is ever present beyond knowledge.

Kdyby byla stálost *Sadgurua* přirovnána ke stálosti země, pak by bez--myšlenkovitá Skutečnost, jež je za představivostí, pominula, stejně jako pomíjí představa země. Proto stálost země nemůže být srovnávána s onou stálostí, vždy přítomnou za poznáním.

21. आतां उपमावा गभस्ती। तरी गभस्तीचा प्रकाश कती।
शास्त्रें मर्यादा बोलती। सद्गुरु अमर्याद ॥ २१ ॥
ātāṃ upamāvā gabhastī | tarī gabhastīcā prakāśa kitī |
śāstreṃ maryaḍā bolatī | sadguru amaryaḍa || 21 ||

Now if *sadguru* was compared to the sun still it would not be apt because, the sun illuminates this world of ‘many’ forms, while *sadguru* is unlimited and His light illuminates this limited knowledge. *(That Reality gives light to knowledge and from this knowledge a world of names and forms and concepts etc. appears. Therefore that Reality has no knowledge of the gross creation)*

A kdyby byl *Sadguru* přirovnán ke slunci, stále by to nebylo výstižné, neboť slunce ozařuje tento svět „mnoha“ forem, zatímco *Sadguru* je neomezený a Jeho světlo ozařuje toto omezené poznání. *(Ona Skutečnost poskytuje světlo poznání a z tohoto poznání vyvěrá svět jmen, forem a konceptů. Proto Skutečnost nemá žádné poznání o hrubém stvoření.)*

22. म्हणौनी उपमे उणा दनिकर। सद्गुरुज्ञानप्रकाश थोर।
आतां उपमावा फणीवर। तरी तोही भारवाही ॥ २२ ॥
mhaṇaunī upame uṇā dinakara | sadgurujñānaprakāśa thora |
ātāṃ upamāvā phaṇīvara | tarī tohi bhāravāhī || 22 ||

How then can this sun be an inadequate comparison because *sadguru's* light is the

knowledge of *brahman*? (even though the light of *sadguru* illuminates knowledge, He does not become knowledge). Now, if *sadguru* was compared to the divine serpent, then He would have to carry the burden of the earth upon His head (*shesh* is the Witness, the one who remains when everything is given up. But according to mythologicallore, this divine serpent *shesh*, has to carry the earth upon one of his one thousand heads ie. from the triad of Witness, witnessed and witnessing there comes the world created by our thoughts, but *sadguru* has nothing to do with all this).

Jak to, že je přirovnání ke slunci neadekvátní, když *Sadguruovo* světlo je poznání *brahman*? (Přestože *Sadguruovo* světlo ozařuje poznání, On se nestává poznáním.) Kdyby byl *Sadguru* přirovnán k božskému hadu/*šéša*, pak by musel na své hlavě nést břemeno země. (Božský had/*šéša* je Pozorovatel; ten, který zůstane, když se všeho vzdáš. Avšak dle mytologie musí tento božský had/*šéša* nést zemi na jedné ze svých tisíce hlav. To znamená: z trojice Pozorovatel, pozorované a pozorování povstává svět stvořený našimi myšlenkami; ale *Sadguru* nemá s tímto vším nic společného.)

23. आतां उपमे द्यावे जळ। तरी ते काळांतरीं आटेल सकळ।
सद्गुरुरूप ते नशिचळ। जाणार नाहीं ॥ २३ ॥
ātām upame dyāveṁ jaḷa | tarī teṁ kāḷāntarīm āṭela sakaḷa |
sadgururūpa teṁ niścala | jāṇāra nāhīm || 23 ||

Now, if we compare Him to the great element water then, He would be dried up along with this knowledge, at the end of ‘time’. But *sadguru*’s form is still and will never be destroyed.

A kdybychom ho přirovnali k velikému elementu vody, pak by se na konci „času“ vypařil spolu s tímto poznáním. Ale *Sadguruova* forma je stálá a nikdy nezanikne.

24. सद्गुरूसी उपमावे अमृत। तरी अमर धरती मृत्यपंथ।
सद्गुरुकृपा यथार्थ। अमर करी ॥ २४ ॥
sadgurūsī upamāveṁ amṛta | tarī amara dharitī mṛtyapaṅtha |
sadgurukṛpā yathārtha | amara karī || 24 ||

If we use the simile of nectar for *sadguru*, still the gods who drink of this immortal nectar and are called deathless, walk on the path of death. In truth, only the grace of *sadguru* makes one immortal (‘I am’ is the immortal nectar but even this does not remain at the end of ‘time’).

Kdybychom přirovnali *Sadgurua* k nektaru nesmrtelnosti, tak bohové, kteří pijí tento nektar a jsou nazýváni nesmrtelní, přece stále krácejí po stezce smrti. Popravdě, pouze milost *Sadgurua* učiní někoho nesmrtelným. („Já jsem“ je nektar nesmrtelnosti, ale ani on na konci „času“ nezůstane.)

25. सद्गुरूसी म्हणावे कल्पतरु। तरी हा कल्पनेतीत वचिरु।
कल्पवृक्षाचा अंगिकारु। कोण करी ॥ २५ ॥
sadgurūsī mhaṇāveṁ kalpataru | tarī hā kalpanetīta vicāru |
kalpavṛkṣācā aṅgikāru | koṇa karī || 25 ||

It may be said that *sadguru* is like the divine wish-fulfilling tree, still *sadguru* is thoughtless and beyond all imagination. The one who accepts this wish fulfilling tree has

become the knowledge of ‘I am’. (The *kalpa-taru* is the ‘tree of imagination and infinite potential’, this is knowledge and on this knowledge everything and anything can be imagined)

Můžeme říct, že *Sadguru* je jako božský strom plnící přání, avšak *Sadguru* je bez--myšlenkovitý a za všemi představami. Ten, kdo přijme tento strom plnící přání, se tane poznáním „já jsem“. (*Kalpa--taru* je „strom představivosti a nekonečných možností“, je to poznání a v tomto poznání si lze představit všechno a nic.)

26. चिंता मात्र नाहीं मनीं। कोण पुसे चिंतामणी।
कामधेनूचीं दुभणीं। नःकामासी न लगती ॥ २६ ॥
ciṁtā mātra nāhīm manīm | koṇa puse ciṁtāmaṇī |
kāmadhenūcīm dubhaṇīm | nihkāmāsī na lagatī || 26 ||

When there is nothing to worry about nor think about in the mind then, this **chintamani* would also be wiped out. The *kamadhenu* is the cow which fulfils desires (ie. again this is knowledge), but its milk is not needed by the one who is desireless. *(This jewel is said to remove all other thoughts and it is knowledge, this original thought. But how will knowledge remain if there is no thought?)

Když v mysli není nic, čeho se obávat a o čem přemýšlet, pak by měl být vymazán i tento klenot **čintámaní*. *Kāmadhénu* je kráva plnící touhy, ale ten, kdo je bez tužeb, její mléko nepotřebuje. *(O tomto klenotu se říká, že odstraňuje všechny ostatní myšlenky a že je poznáním, původní myšlenkou. Ale jak by mohlo poznání zůstat, když tu není žádná myšlenka?)

27. सद्गुरु म्हणों लक्ष्मीवंत। तरी ते लक्ष्मी नाशवित।
ज्याचे द्वारी असे तषिटत। मोक्षलक्ष्मी ॥ २७ ॥
sadguru mhaṇoṁ lakṣmīvaṁta | tarī te lakṣmī nāśivaṁta |
gyāce dvārīm ase tiṣṭata | mokṣalakṣmī || 27 ||

If *sadguru* is compared to that possessor of *lakshmi*,³¹ then He becomes **lakshmi* and is therefore destructible. For this liberation that *lakshmi* bestows is knowledge and she stands patiently at the door of the Witness (the Witness is the possessor of knowledge/*lakshmi*. However due to His infatuation with His consort, He does not maintain detachment, forgets Himself and takes Himself to be this knowledge. Thus He gets destroyed along with knowledge).

Pokud by byl *Sadguru* přirovnán k manželovi *Lakšmí* ³², pak by se stal **Lakšmí*, a proto zničitelným. Osvobození, které *Lakšmí* udílí, je poznání; Ona stojí trpělivě ve dveřích Svědka. *(Svědka je manžel poznání/*Lakšmí*. Nicméně kvůli poblouznění svou chotí si neudržuje odstup, zapomíná na Sebe a stává se tímto poznáním. Tím pádem je zničen spolu s poznáním.)

28. स्वर्गलोक इन्द्र संपती। हे काळांतरीं वटिबती।
सद्गुरुकृपेची परापती। काळांतरीं चळेना ॥ २८ ॥
svargaloka indra saṁpatī | he kālāṅtarīm vaṭibatī |

³¹ *lakshmi* is spiritual wealth, she is this ‘I am’, the consort of *narayan*

³² *Lakšmí* je duchovní bohatství, „já jsem“, choť *Nárájany*.

sadgurukrpecī prāptī | kālāntarīm calenā || 28 ||

sadguru may be compared to heaven or lord *indra* (god of the senses), still they come to an end and then that thoughtless Reality, who is beyond time, would be divested of its glory. But when the grace of *sadguru* is bestowed upon one, then that thoughtless Reality is never disturbed.

Sadguru by mohl být přirovnán k nebesům neboli k pánu *Indrovi* (bohu smyslu), avšak stále by byl konečný a ona bez-myšlenkovitá Skutečnost, která je za časem, by byla zbavena své slávy. Ale když *Sadguru* udělí člověku svou milost, pak ona bez--myšlenkovitá Skutečnost není nikdy narušena.

29. हरीहर ब्रह्मादिकि। नाश पावती सकळकि।
सर्वदा अविनाश येक। सद्गुरुपद ॥ २९ ॥
harīhara brahmādika | nāśa pāvātī sakalika |
sarvadā avināśa yeka | sadgurupada || 29 ||

The three gods *hari*, *hara*, *brahma* (*gunas*) and others (*elements*) are surely destroyed in knowledge. But *sadguru* is One and indestructible.

Tři bohové *hari*, *hara* a *brahma* (neboli tři *guny*) a ostatní bohové (neboli elementy) jsou jistojistě zničeni v poznání. Ale *Sadguru* je Jediný a nezničitelný.

30. तयासी उपमा काय द्यावी। नाशवित सृष्टी आघवी।
पंचभूतकि उठाठेवी। न चले तेथें ॥ ३० ॥
tayāsī upamā kāya dyāvī | nāśavita sṛṣṭī āghavī |
pañcabhūtika uṭhāṭhevī | na cale tethēn || 30 ||

What comparison can be made to that Reality? The gross world within the mind is destructible and the meddling of the five great elements does not even begin 'there'. ('There' is *brahman* and 'here' is *mula maya*)

Co by mohlo být srovnáno s onou Skutečností? Hrubý svět uvnitř mysli („zde“) je zničitelný, zatímco do onoho „tam“ (do *brahman*) se ani pět velikých elementů vůbec nevměšuje. („Tam“ je *brahman* a „zde“ je *mula--mája*.)

31. महणौनी सद्गुरु वर्णवेना। हे गे हेचि माझी वर्णना।
अंतरस्थतीचिया खुणा। अंतरनष्टि जाणती ॥ ३१ ॥
mhaṇaunī sadguru varṇavenā | he ge heci mājhī varṇanā |
aṁtarasthītīciyā khunā | aṁtarniṣṭha jāṇatī || 31 ||

Therefore *sadguru* cannot be described. Truly, it is only when that thoughtless, I do not exist, goes away that there can be my praise of Him ('I am'). Then that pure *nirgun* understanding has become this *sagun* understanding. Still, He can only be understood by the one who remains with this conviction, I am knowledge. (Only the one who can understand knowledge can go beyond knowledge).³³

³³ *Gospel of Thomas*- Jesus said to his disciples, "Compare me to something and tell me what I am like." Simon Peter said to him, "You are like a just messenger." Matthew said to him, "You are like a wise philosopher." Thomas said to him, "Teacher, my mouth is utterly unable to say what you are like." Jesus "I am not your teacher. Because you have drunk, you have become intoxicated from the bubbling spring that I have

Proto nemůže být *Sadguru* popsán. Upřímně řečeno, teprve tehdy, až ono bez--myšlenkovité „já neexistuji“ zmizí, tak Ho můžu začít skutečně chválit. Tím se ono čiré pochopení *nirguny* stane pochopením *saguny*. On může být pochopen pouze tím, kdo setrvává v přesvědčení „já jsem poznání.“ (Pouze ten, kdo pochopil poznání, může jít za poznání.)³⁴

इति श्रीदासबोधे गुरुशषियसंवादे
सद्गुरुस्तवननाम समास चवथा ॥ ४ ॥ १.४
iti śrīdāsabodhe gurushīṣyasamvāde
sadgurustavanāma samāsa cavathā || 4 || 1.4

Tímto končí 4. kapitola 1. dašaky knihy Dásbódh s názvem „Chvála Sadguruovi“

Překlad z angličtiny – Matěj Čihák 2017

tended.”

³⁴ *Tomášovo evangelium*, log. 13: „Ježíš řekl svým učedníkům: Srovnejte mne s někým a povězte mi, komu se podobám. Šimon Petr mu řekl: Podobáš se spravedlivému andělovi. Matouš mu řekl: Podobáš se moudrému filozofovi. Tomáš mu řekl: Mistře, má ústa nemohou vyjádřit, komu se podobáš. Ježíš řekl: Nejsem tvůj mistr, neboť ty jsi pil z tryskajícího pramene, který jsem já sám odměřil a opojil ses.“

1.5 Chvála světců

समास पांचवा : संतस्तवन

samāsa pāñcavā : sañtastavana

In Praise of the Saints

|| Śrī Rām ||

1. आतां वंदीन सज्जन। जे परमार्थाचें अधिष्ठान।
जयांचेन गिह्यज्ञान। प्रगटे जनीं ॥ १ ॥
ātām vañdīna sajjana | je paramāρθhācem adhiṣṭhāna |
jayāñceni gihyajñāna | pragate janīm || 1 ||

Being in the ‘now’ (ie. forgetting everything) is the praise of the *sajjana*/Saint. This is *mula maya* and she is the supporting base of *paramarth*. Due to *mula maya*, that pure knowledge hidden within the *people becomes manifest. *(ie. the one who maintains the conviction, “I am a body” and takes this mundane existence as true)

Být v „ted“ (tedy všechno zapomenout) je chválou Světce/*sadždžana*. To je *múla-mája*, výchozí bod pro *paramārthu*. Díky *múla-máje* se může projevit ono čiré poznání, které je jinak v *lidech skryto. (To znamená v těch lidech, kteří setrvávají v přesvědčení „já jsem tělo“ a považují tuto světskou existenci za skutečnou.)

2. जे वस्तु परम दुल्लभ। जयेचा अलभ्य लाभ।
तेचि होये सुल्लभ। संतसंगेकरूनी ॥ २ ॥
je vastu parama dullabha | jayecā alabhya lābha |
temci hoye sullabha | sañtasañgekarūnī || 2 ||

There is this *mula maya* and that very difficult to acquire Supreme Self. That Supreme Self is the very rare acquisition of *mula maya*. But That is easily attained by remaining in the company of the Saint/Truth (*satsang*).

Je zde tato *múla-mája* a toto velmi těžko dosažitelné Nejvyšší Já. Je velice vzácné, nabude-li *múla-mája* onoho Nejvyšší Já. Ale lze Jej snadno dosáhnout přebýváním v přítomnosti Světce/Pravdy (*satsang*).

3. वस्तु प्रगटचिअसे। पाहातां कोणासीच न दसिं।
नाना साधनीं सायासें। न पडे ठाई ॥ ३ ॥
vastu pragataci ase | pāhātām koñāsīca na dise |
nānā sāadhanīm sāyāsem | na paḍe ṭhāī || 3 ||

Knowledge is the manifestation³⁵ of that Supreme Self but this cannot be seen by your gross vision. The ‘many’ *sadhanas* and strenuous efforts cannot come upon this knowledge. (That Self is One; He has no awareness of Himself even. Knowledge/knowing and existence/being are His manifestation. You spontaneously appear and there is effortless knowing and the feeling ‘I am’. Upon this feeling ‘many’ thoughts have come. You feel, “I am the body and mind” and may perform ‘many’ strenuous *sadhanas* to know yourself. But you are always there, all that was required was to stop trying³⁶).

Poznání je projevem³⁷ Nejvyššího Já, ale svým hrubým zrakem Jej nemůžeš spatřit. Ani „mnohou“ duchovní praxí/*sádhana*, ani vytrvalým úsilím nelze dojít k tomuto poznání. (Toto Já je Jediné; ani On Sám si není Sebe vědom. Poznání a bytí jsou jeho projevy. Objevil jsi se spontánně a zcela bez úsilí prožíváš pocit „já jsem“. Z tohoto pocitu vzešlo „mnoho“ myšlenek. Máš pocit „já jsem tělo a mysl“ a můžeš vykonávat „mnoho“ duchovních praxí/*sádhana*, abys poznal sám sebe. Ale ty jsi ode vždy „tam“, jediné co musíš udělat, je přestat cokoli dělat.³⁸)

4. जेथें परक्षिवंत ठकले। नांतरी डोळसचि अंध जाले।

पाहात असतांचि चुकले। नजिवस्तूसी ॥ ४ ॥

jethem parikṣavānta ṭhakale | nāntarī ḍoḷasaci aṇdha jāle |

pāhāta asatāñci cukale | nijavastūsī || 4 ||

And ‘here’ in *mula maya* the examiner gets deceived, for even his sharp vision is blind to that Self which is has no inner-space (that is not beingness). For while understanding this knowledge, his own Self is missed.

A „zde“, uvnitř *mūla-māji*, je hledající zmaten, neboť jeho zrak, uzpůsobený tvarům, je slepý vůči onomu Já, které nemá žádný vnitřní prostor (není bytím). Ačkoli porozuměl tomuto poznání, jeho vlastní Já mu uniká.

5. हें दीपाचेन दिसिना। नाना प्रकाशें गवसेना।

नेत्रांजनेह विसेना। दृष्टीपुढें ॥ ५ ॥

³⁵ *siddharameshwar maharaj*- When the Supreme Self takes one step out from his own state, only then does he get the title of Self/*atma* and there appears this *satchidananda* form. He is completely content in his own place and at that time he is not aware of this *guna* or even Himself. But along with becoming *satchidananda*, there comes the experience of His own existence, knowing and bliss.

³⁶ *siddharameshwar maharaj*- In order to kill the mind, the authors of the scriptures wield many weapons in the form of various spiritual practices. But still they have said things like, “The mind is a terrible demon” or “The wind may be tied up or the sky may be folded, but the work of killing the mind is an impossible task.” In this way, they have painted a formidable image of the mind and scared the seeker half out of his wits. But mind simply means, to say something. The one who understands the significance of this point will not fear the mind, nor will he make any effort to kill it either. Because he understands, killing the mind means to just remain still and silent.

³⁷ *Siddharamēšvar Maharādž* řekl: Když Nejvyšší Já vykročí ze svého stavu, pouze tehdy ho lze nazvat Já/*átma* a tehdy se objeví forma *sat-čít-ánandy*. On je naprosto spokojený na svém místě a v onu „chvilí“ si není vědom *gun* a dokonce ani Sám Sebe. Ale tím, jak se stane *sat-čít-ánandou*, dojde k zážitku své vlastní existence, poznání a blaženosti.

³⁸ *Siddharamēšvar Maharādž* řekl: K zabítí myslí nabízejí autoři Písem mnoho zbraní v podobě nejrůznějších duchovních praktik. Avšak stále musejí říkat „Mysl je strašlivý démon“ nebo „Vítr může být spoután a nebesa svinuta, ale zabít mysl je nemožný úkol.“ Tímto způsobem malují hrozivý obraz myslí a děsí hledajícího, až mu z toho jde hlava kolem. Ale mysl zkrátka znamená cokoli říkat. Ten, kdo porozumí významu tohoto faktu, ten se nebude myslí bát, ani nebude vyvíjet žádné úsilí k tomu, aby ji zabil. On totiž chápe, že zabít mysl znamená být prostě klidný a tichý.

*hem dīpāceni disenā | nānā prakāṣeṁ gavasenā |
netrāñjanerñhi vasenā | dṛṣṭīpuḍhem || 5 ||*

This *mula maya* cannot be seen by lamp light nor can the light of the ‘many’ apprehend it (when you know the ‘many’ names and forms, this knowledge is as if, there). If one puts the magic lotion called **anjana* on the eyes then, this world of names and forms is not seen and this is knowledge. *(*maharaj-* to see with the ‘eyes of knowledge’)

Tato *múla-mája* nemůže být viděna ve světle lampy, světlo „mnohosti“ ji nemůže pojmut. (Když znáš „mnoho“ jmen a podob, toto poznání je, jakoby nebylo.) Když člověk použije kouzelný roztok na oči jménem **andžana*, tento svět jmen a podob není viděn. To je poznání. *(*Maharádž* řekl: Vidět „očima poznání“.)

6. सोळां कळी पूरण शशी। दाखवू शकेना वस्तूसी।
तीव्र आदित्य कळारासी। तोह दाखवीना ॥ ६ ॥
*solāṁ kaḷī pūrṇa śaśī | dākhavū śakenā vastūsī |
tīvra āditya kaḷārāsī | tohi dākhavīnā || 6 ||*

The moon (*mind*) with her sixteen phases cannot reveal that full and complete Self and even the most brilliant sun that illumines the moon, cannot uncover the Self (*The sun ie. the purush or atma reveals the known but cannot know Himself*).

Měsíc (*mysl*) se svými šestnácti fázemi nemůže odhalit toto plné a dokonalé Já, a ani nejjasnější slunce, ozařující měsíc, Jej nemůže odkrýt. (*Slunce znamená, že puruša nebo átma zjevují poznávané, ale nemohou znát Jej*.)

7. ज्या सुर्याचेन प्रकाशे। उरणतंतु तोह दिसि।
नाना सूक्ष्म पदार्थ भासे। अणुरेणादकि ॥ ७ ॥
*jayā suryāceni prakāṣeṁ | ūṛṇatantu tohi dise |
nānā sūkṣma padārtha bhāse | aṇureṇādika || 7 ||*

It is the light of this sun (*atma*) that reveals *mula maya*; it is that *atma* that sees the spider’s web (*gross objects*) and it is also that *atma* who appears as the smallest atom and the ‘many’ objects. (Depending on whether your awareness is turned inward or outward, that *atma/ganesh* will be the beginning of *nirgun* or He will be the beginning of the *gunas* and then, He will appear as the ‘many’ objects also. We say, “I see” but it is that *atma* seeing its own reflection)

Je to světlo tohoto slunce (*átma*), které zjevuje *múla-máju*; je to *átma*, které vidí pavučinu (*hrubé objekty*) a je to rovněž *átma*, které se objevuje jako nejmenší atom i „mnoho“ objektů. (Podle toho, zda je tvé vědomí obráceno dovnitř nebo ven, se toto *átma/Ganéša* stane počátkem *nirguny*, anebo počátkem všech *gun* a tím pádem se ztratí v „mnoha“ objektech. Říkáme „já vidím“, ale to *átma* pouze vidí svůj vlastní odraz.)

8. चरिलें वाळागर तेंह प्रकासी। परी तो दाखवीना वस्तूसी।
तें ज्याचेन साधकांसी। प्रापत होये ॥ ८ ॥
*ciraleṁ vālāgra teñhi prakāsī | parī to dākhavīnā vastūsī |
teñ jayāceni sādhakāmsī | prāpta hoye || 8 ||*

The smallest point that can be split is within the light of the *atma* but His light cannot reveal Himself (the *atma* reveals this knowledge and within this *mula maya* there appears the ‘many’ objects. But as long as His attention remains outside of Himself, He will never gain His attentionless own Self) Still the Reality can be gained by the *sadhak*/aspirant, by means of this *mula maya*.

Ten nejmenší bod, kterého můžeme dělením dosáhnout, se nalézá uvnitř světla *átma*, ale Jeho světlo nedokáže zjevit Jeho samotného. (*Átma* zjevuje toto poznání a uvnitř této *múla-máji* se objevuje „mnoho“ objektů. Dokud zůstává Jeho pozornost obrácena mimo Něj, nikdy nedosáhne své vlastního Já, prostého pozornosti.)

9. जेथें आक्षेप आटले। जेथें प्रेतन प्रसूतावले।
जेथें तर्क मंदावले। तर्कतिं नजिवस्तूसी ॥ ९ ॥
jetherm ākṣepa āṭale | jetherm pretna prastāvale |
jetherm tarka maṁdāvale | tarkitām nijavastūsī || 9 ||

‘Here’ the attractions and objections dry up; ‘here’ the strenuous efforts repent; and ‘here’ the logic becomes dull contemplating its own Self. But still this *mula maya* ‘here’ is not that *brahman*.

„Zde“ rozruchy a námitky vysychají; „zde“ vytrvalé úsilí činí pokání; „zde“ se logika stává tupou v rozjímaní o svém vlastním Já. Ale tato *múla-mája* „zde“ stále ještě není oním *brahman*.

10. वळे वविकाची वेगडी। पडे शब्दाची बोवडी।
जेथें मनाची तांतडी। कामा नये ॥ १० ॥
vale vivekācī vegāḍī | paḍe śabdācī bobāḍī |
jetherm manācī tāṁtāḍī | kāmā naye || 10 ||

The power of *vivek* gets distorted and this ‘word’ becomes slurred. The sharpness of mind ‘here’ is of no use ‘there’.

Síla rozlišování/*vivéka* je pokřivena a toto „slovo“ je spoutáno. Ostrost myslí „zde“ je „tam“ k ničemu.

11. जो बोलकेपणें वशिष। सहस्र मुखांचा जो शेष।
तोहा सणिला नःशेष। वस्तु न संगवे ॥ ११ ॥
jo bolakepaṇeṁ viśeṣa | sahasra mukhāṁcā jo śeṣa |
tohi ṣaṇalā niḥśeṣa | vastu na saṁgave || 11 ||

On account of the ‘speech’ there is the *purush* and this pure *sattva guna* (triad of witnessing, witnessed and Witness). That *purush* is the divine serpent **shesha* with one thousand mouths but even He gets completely exhausted trying to describe that Supreme Self and cannot stay in its company *(*shesha* is the Witness; He remains when everything is given up. He has countless heads and on one head each of our individual worlds is held. *maharaj*- ‘each mind is a world’ ie. we each create our own world of names and resultant forms. But that Supreme Self is not aware of Himself even)

Díky „řeči“ je tu *puruša* a tato čirá *sattva guna* (trojice pozorování, pozorovaného a Pozorovatele). Tento *puruša* je *božský had/šéša s tisíci ústy, ale dokonce i On

se stane naprosto nepoužitelným k popsání Nejvyššího Já a nemůže zůstat v Jeho přítomnosti. *(*Šéša* je Svědek; on zůstane, když se všeho vzdáš. Má bezpočet hlav a na každé z nich drží náš jednotlivý, osobní svět. *Maharádž* řekl: „Každá mysl je svět,“ což znamená, že každý z nás si vytváříme svůj vlastní svět jménem a následných forem. Ale Nejvyšší Já si není vědomo ani Sebe Sama.)

12. वेदे प्रकाशलिं सर्वही। वेदविरहिति कांहीं नाहीं।
तो वेद कोणासही। दाखवूं सकेना ॥ १२ ॥
vede prakāṣileṃ sarvahī | vedavirahita kāmhīm nāhīm |
to veda koṇāsahī | dākhavūṃ sakenā || 12 ||

Due to the *vedas* (*neti, neti*) this ‘all’ appears from obscurity and without the *vedas*, this ‘all’ is not known. But the *vedas* who can reveal this ‘all’, cannot reveal that Self (The *vedas* can reveal knowledge but they have no capacity to reveal the Truth)

Podle *véd* (*néti, néti*) povstalo „vše“ z temnot; bez *véd* bychom nevěděli o tomto „vše“. Ale *védy*, které dokáží zjevit toto „vše“, nedokáží zjevit ono Já. (*Védy* dokáží zjevit poznání, ale nedokáží zjevit Pravdu.)

13. तेच वस्तु संतसंगे। स्वानुभवे कळों लागे।
त्याचा महिमा वचनीं सांगे। ऐसा कवणु ॥ १३ ॥
teci vastu saṃtasaṅgeṃ | svānubhaveṃ kaḷom lāge |
tyācā mahimā vacanīm sāṅge | aisā kavaṇu || 13 ||

Due to the company of the Saint, that Self can be understood through Self-experience. The greatness of the *atma* remains hidden within this divine ‘speech’, for who can tell of that Reality? (Within this triad, there is that inexpressible Reality, I do not exist)

Díky společnosti Světce může být ono Já pochopeno Sebe-zkušeností. Velikost *átma* leží skryta uvnitř této božské „řeči“, protože kdo může o této Skutečnosti cokoli povědět? (Uvnitř této trojice se nachází Nevýslovná Skutečnost „já neexistuji“.)

14. वचित्रि कळा ये मायेची। परी वोळखी न संगवे वस्तूची।
मायातीता अनंताची। संत सोये सांगती ॥ १४ ॥
vicitra kalā ye māyēcī | parī volakhī na saṅgave vastūcī |
māyātītā anaṃtācī | saṃta soye sāṅgatī || 14 ||

This extraordinary *‘art’ of *maya* can be known but the company of the Self cannot be known. Beyond this *maya* there is the endless-ness of the Saint and only He can tell of that union with the Self. *(This ‘art’ is the ‘art of knowing’; ie. forget everything and effortless knowing remains)

Toto mimořádné *„umění“ *máji* může být poznáno, ale přítomnost Já nikoli. Za touto *májou* se nalézá nekonečnost Světce, pouze On může mluvit o jednotě s Já. *(Toto „umění“ znamená „umění poznání“ neboli všechno je zapomenuto a zůstalo jen poznání bez úsilí.)

15. वस्तूसी वर्णलिं नवचे। तेंचि स्वरूप संतांचें।
या कारणे वचनाचें। कार् य नाही ॥ १५ ॥
vastūsi varṇileṃ navace | teṃci svarūpa saṃtāṃceṃ |

yā kāraṇe vacanāceriḥ | kārya nāhī || 15 ||

When you praise the Self, you do not lose yourself ('I am always there' is praise) and then this understanding becomes that *swarup* of the Saint. For on account of this listening (ie. to hear this 'I am' is His praise), this action of the divine 'speech' goes off. (First there must be this 'speech', if this knowing is constantly maintained then it will eventually, of its own accord, go off and get absorbed in that Reality)

Když chválíš Já, neztrácíš se („já jsem tam vždy“, tak zní ta chvála), a tím se toto pochopení stává *svarúpou* Světce. Protože díky naslouchání (slyšet toto „já jsem“ je Jeho chválou) tento hlas božské „řeči“ zmizí. (Nejprve zde musí být tato „řeč“ a je-li toto poznání ustavičně udržováno, pak případně může – samo od sebe – zmizet a rozplynout se v této Skutečnosti.)

16. संत आनंदाचें सथळ। संत सुखचकिवळ।
नाना संतोषाचें मूळ। ते हे संत ॥ १६ ॥
saṁta ānandāceriḥ sthala | saṁta sukhaci kevala |
nānā saṁtoṣāceriḥ mūla | te he saṁta || 16 ||

The Saint is the abode of joy/*ananda*. The Saint is the happiness of that pure knowledge (ie. no-knowledge). Then the 'many' thoughts become that source of contentment and there is that thoughtless Saint.

Světec je příbytkem radosti/*ánanda*. Světce je štěstím čirého poznání (tedy ne-poznání.) Tehdy se „mnoho“ myšlenek stane zdrojem spokojenosti a přichází bez-myšlenkovitý Světce.

17. संत वशिंरांतीची वशिंरांती। संत तृप्तीची नजितृप्ती।
नांतरी भक्तीची फळशरुती। ते हे संत ॥ १७ ॥
saṁta viśrāntīcī viśrāntī | saṁta tṛptīcī nijatṛptī |
nāntarī bhaktīcī phalaśrutī | te he saṁta || 17 ||

The Saint is the freedom of complete rest The Saint is the delight of his own delight. Beyond the inner space of this 'all' there is the fruit of listening and devotion and that is the thoughtless Saint (beyond 'I am' is the thoughtless Reality).

Světce je svobodou naprostého spočinutí. Je potěšením vlastního potěšení. Za vnitřním prostorem tohoto „vše“ roste ovoce naslouchání a oddanosti, bez-myšlenkovitý Světce. (Za pocitem „já jsem“ se nachází bez-myšlenkovitá Skutečnost.)

18. संत धर्माचें धर्मक्षेत्र। संत स्वरूपाचें सत्पात्र।
नांतरी पुण्याची पवतिर। पुण्यभूमी ॥ १८ ॥
saṁta dharmāceriḥ dharmakṣetra | saṁta svarūpāceriḥ satpātra |
nāntarī puṇyācī pavitra | puṇyabhūmī || 18 ||

The Saint is the *dharma* of all *dharma* (ie. inherent nature). The Saint is the worthy recipient of that *swarup* (*swa-rup/our own form*). Beyond this inner space of knowledge, is that sacred ground purified by this merit of knowing

Světce je *dharmou* všech *dharem* (svou vlastní přirozeností). Je zasloužilým příjemcem

svarúpy (sva-rúpa znamená „vlastní forma“). Za vnitřním prostorem poznání leží svatá zem očištěná zásluhou tohoto poznání.

19. संत समाधीचें मंदिर। संत वविकाचें भांडार।
नांतरी बोलजि माहेर। सायोज्यमुक्तीचें ॥ १९ ॥
saṁta samādhiceṁ maṁdira | saṁta vivekāceṁ bhāṁḍāra |
nāntarī bolije māhera | sāyojyamukticeṁ || 19 ||

The Saint is the temple of *samadhi*. The Saint is the storehouse of *vivek*. Beyond this ‘speech’ of the inner space, is our maternal home of Final Liberation.

Světec je chrámem *samádhi*. Je pokladnicí rozlišování/*vivéka*. Za touto „řečí“ vnitřního prostoru stojí náš rodný dům Konečného Osvobození.

20. संत सत्याचा नशिचयो। संत सार्थकाचा जयो।
संतप्राप्तीचा समयो। सदिधरूप ॥ २० ॥
saṁta satyācā niścayo | saṁta sārthakācā jayo |
saṁtaprāptīcā samayo | siddharūpa || 20 ||

The Saint has the conviction of that Truth. The Saint is victorious for He has fulfilled life’s meaning. The Saint is that most auspicious time and the attainment of that perfect form.

Světec má jistotu oné Pravdy. Vítězí, neboť naplnil smysl života. Světec je ta nejpříznivější chvíle a dosažení dokonalé formy.

21. मोक्षशरिया आळंकृत। ऐसे हे संत शरीमंत।
जीव दरदिरी असंख्यात। नृपती केले ॥ २१ ॥
mokṣaśriyā ālaṅkṛta | aise he saṁta śrīmaṁta |
jīva daridrī asaṅkhyāta | nṛpatī kele || 21 ||

He is adorned with freedom, such is the wealth of the thoughtless Saint. He makes the poor *jīva* in the ‘many’ thoughts, into the King (*maharaj*- If He (*siddharameshwar maharaj*) had not have been there, I would still have been an insect in the shit, He made me into the King of Kings).

Je ozdoben svobodou; toť bohatství bez-myšlenkovitého Světce. On činí z nebohého *dživy* v „mnoha“ myšlenkách Krále. (*Maharádž* řekl: Kdyby tu nebyl on, *Siddharaméšvar Maharádž*, byl bych stále jen hmyzem v hovně; to On mě učinil Králem Králů.)

22. मोक्षशरिया आळंकृत। ऐसे हे संत शरीमंत।
जीव दरदिरी असंख्यात। नृपती केले ॥ २१ ॥
mokṣaśriyā ālaṅkṛta | aise he saṁta śrīmaṁta |
jīva daridrī asaṅkhyāta | nṛpatī kele || 21 ||

The generosity and openness of *mula maya* is due to that Reality. Therefore how can this knowledge of *mula maya* be our greatest benefactor? But its service is that it gives that thoughtless Reality that never moves.³⁹

³⁹*siddharameshwar maharaj*- The Mother *vedas* does the same thing, she indicates that Supreme Self by introducing us to its close acquaintance. By *neti, neti* she gathers together the many names and forms of the

Štědlost a otevřenost *múla-máji* vychází ze Skutečnosti. Tak jak by mohlo být poznání *múla-máji* naším největším dobrodiním? Ale její zásluha je v tom, že nabízí onu bezmyšlenkovitou Skutečnost, která se nikdy nemění.⁴⁰

23. माहाराजे चक्रवर्ती। जाले आहेत पुढे होती।
परंतु कोणी सायोज्यमुक्ती। देणार नाहीं ॥ २३ ॥
māhāmrāje cakravartī | jāle āheta puḍheṁ hotī |
paraṁtu koṇī sāyojyamuktī | deṇāra nāhīm || 23 ||

There have been great sovereign kings⁴¹ and emperors and presently there are and also in future there will be such leaders. But they and even this knowledge are not the givers of Final Liberation (*sayujya mukti, fourth liberation ie. parabrahman*).

Byli tu velcí svrchovaní králové⁴², jsou tu i nyní a rovněž v budoucnu zde budou podobní vůdci. Ale ani oni, ani toto poznání nejsou dárci Konečného Osvobození (*sájudžja mukti, čtvrtého osvobození neboli parabrahma.*)

24. जें तरैलोकीं नाहीं दान। तें करती संतसज्जन।
त्यां संतांचें महमिान। काय म्हणौनी वर्णावें ॥ २४ ॥
jeṁ trailokīm nāhīm dāna | teṁ karitī saṁtasajjana |
tayām saṁtāmceṁ mahimāna | kāya mhaṇaunī varṇāveṁ || 24 ||

That gift of *mula maya* is not available in all the three worlds (*ie. waking, dream and sleep; it cannot be found if you take yourself to be a body*). That is given by the Saint and *sajjana*. How therefore can one describe the greatest of the Saint?

Dar *múla-máji* není možné získat ve všech třech světech (*to znamená v bdění, snění a hlubokém spánku; není k nalezení, pokud se považuješ za tělo.*) Takový dar je darován Světcem, *sadžďžanou*. Jak by tedy mohl člověk popsat velikost Světce?

25. जें तरैलोक्याहून वेगळें। जें वेदश्रुतीसी नाकळे।
तेंच जियांचेर्ना वोळें। परब्रह्म अंतरीं ॥ २५ ॥
jeṁ trailokyāhūna vegaleṁ | jeṁ vedaśrutīsī nākale |
teṁci jayāṁceni voḷe | parabrahma aṁtarīm || 25 ||

world and places them in this ‘meeting place’ and gives it this name ‘I am’. And though that Self is not here, for it is beyond, and though it has no ‘name’, still it is the support of this ‘name’ and ‘meeting place’ and in this way we can come to understand that One who is ‘beyond the elements’ and has no name and no place. Such is the great favour done by the Mother *vedas*.

⁴⁰*Siddharamēšvar Maharādž* řekl: Matka *véda* dělá totéž, poukazuje na Nejvyšší Já tím, že nás s Ním úzce seznamuje. Skrze výrok *néti, néti* shromažďuje mnohá jména a formy světa a umisťuje je na toto „místo setkání“ a dává mu jméno „já jsem“. A i když v tomto „já jsem“ žádné Já není, protože je za ním, a i když Já nemá žádné „jméno“, přesto je základem tohoto „jména“ a „místa setkání“ a tímto způsobem můžeme dojít k pochopení onoho Jediného, které je za elementy a nemá žádné jméno ani místo. Tak velká je laskavost Matky *védy*.

⁴¹*maharaj* tells the story of a *sadhu* sitting by the side of the road in the summer mid-day sun. A king was passing in his chariot with his entourage and he sees the *sadhu*. He stops and says, it is so hot here, come with me to my palace, I can offer you all the delights of my royal life. The *sadhu* replied, thank you but no. Now please move on for you are shading my sun.

⁴²*Maharādž* vyprávěl příběh o *sádhuví*, sedícím u cesty za letního poledne. Král projížděl okolo v kočáře se svým doprovodem a spatřil *sádhua*. Zastavil a řekl: „Je příliš horko, pojd se mnou do mého paláce. Mohu ti nabídnout všechno pohodlí svého královského života.“ *Sádhuví* odvětil: „Děkuji, nechci. A teď prosím odejdi, stíníš mi.“

mula maya is separate from the three worlds of waking, dream and deep sleep. This cannot be confined to the words of the *vedas* and *shruti*. And when this *mula maya* turns itself around and returns to where it came from, then it becomes that *parabrahman*.

Múla-mája je oddělena od tří světů bdění, snění a hlubokého spánku. Zde nestačí ani slova *véd* a *šruti*. Když se tato *múla-mája* obrátí a navrátí se tam, odkud vzešla, stane se oním *parabrahman*.

26. ऐसी संतांची महिमा। बोलजि ततिकी उणी उपमा।
जयांचेन मुख्य परमात्मा। परगट होये ॥ २६ ॥
aisī samtāñcī mahimā | bolije titukī uñī upamā |
jayāñceni mukhya paramātmā | pragaṭa hoye || 26 ||

Such is the greatness of the Saint that even this ‘speech’ cannot adequately describe Him. Still due to this *mula maya*, that Supreme *paramatma* is apperceived.

Velikost Světce je taková, že ani tato „řeč“ Jej nedokáže adekvátně popsat. Nicméně skrze tuto *múla-māju* je vnímáno Nejvyšší *paramátma*.

इत श्रीदासबोधे गुरुशष्यसंवादे
संतस्तवननाम
समास पांचवा ॥ ५ ॥ १.५
iti śrīdāsabodhe guruśiṣyasamvāde
samtastavanāma samāsa pāñcavā || 5 || 1.5

Tímto končí 5. kapitola 1. část knihy Dásbódh s názvem „Chvála světců“.

Překlad z angličtiny – Matěj Čihák 2017

1.6 Chvála naslouchajícího (Toho, kdo opustil „mnoho“ myšlenek)

समास सहावा : श्रोतेजनसत्वन

samāsa sahāvā : śrotejanastavana

Praise of the Listener (The one who leaves the ‘many’ thoughts)

|| Śrī Rām ||

1. आतां वंदूं श्रोते जन। भक्त ज्ञानी संत सज्जन।

वरिक्त योगी गुणसंपन्न। सत्यवादी ॥ १ ॥

ātāṃ vaṃdūṃ śrote jana | bhakta jñānī śanta sajjana |

virakta yogī guṇasaṃpanna | satyavādī || 1 ||

*Now forget everything and with your mind bow down and listen to this ‘I am’. Then there will be the devotee, *gnyani*, Saint and *sajjana*. Then there will be the dispassionate *yogi* endowed with the excellence of this truthful ‘speech’. *(‘now’ is *mula maya* and within her there is that *purush*. By His light she shines but He remains hidden behind her as long as she remains.⁴³ When there is this Witness, witnessing and witnessed then you are the good listener)

*Teď na všechno zapomeň, skloň svou mysl a naslouchej tomuto „já jsem“. Pak tu budou oddaný a *džňánin*, Světec a *sadžžana*. Pak tu bude nestranný *jógín*, obdařený dokonalostí této pravdivé „řeči“. *(„Teď“ je *múla-mája* a uvnitř ní se nachází *puruša*. Ona září Jeho světlem, ale dokud tu je, on sám za ní zůstává skryt.⁴⁴ Je-li zde tento Pozorovatel, pozorování a pozorované, pak jsi dobrým posluchačem.)

2. येक सत्वाचे सागर। येक बुद्धीचे आगर।

येक श्रोते वैरागर। नाना शब्दरतनांचे ॥ २ ॥

yeka satvāche sāgara | yeka buddhīche āgara |

⁴³ *siddharameshwar maharaj*- At that time the misfortune of being in this house of the body is gone and *lakshmi*, the goddess of spiritual wealth and knowledge, enters the home. When *lakshmi* comes, then *narayana* also comes just behind her. When there is the understanding, “I am not the four bodies. I am the Self within these,” then *lakshmi* is established in the heart-temple and then after, her chosen spouse, *narayana*, surely comes, silently and naturally.

⁴⁴ *Siddharaméšvar Maharádž* řekl: V této chvíli je neštěstí z pobývání v příbytku těla pryč a *Lakšmí*, bohyň duchovní hojnosti a poznání, vchází dovnitř. Když vejde *Lakšmí*, hned za ní přichází i *Nárájana*. Je-li zde porozumění „nejsem čtyřmi těly, jsem Já uvnitř nich“, pak se v chrámu srdce usídlila *Lakšmí*; a později její vyvolený choť, *Nárájana*, dozajista dorazí, tiše a přirozeně.

yeka śrote vairāgara | nānā śabdaratnānce || 2 ||

Then that *purush* is this ocean of *sattva* (*prakṛti*). Then He is a great reservoir of intelligence. By listening to this precious jewel of the ‘word’, that *purush* brings a mind full of ‘many’ thoughts, back to its source.

Pak je tento *puruša* oceánem *sattvy* (*prakṛti*). Je ohromnou zásobárnou inteligence. Nasloucháním tomuto drahocennému klenotu „slova“ navrátí *puruša* mysl plnou „mnoha“ myšlenek zpět do jejího zdroje.

3. जे नाना अर्थांबृताचे भोक्ते। जे प्रसंगीं वक्तयाचे वक्ते।
नाना संशयाते छेदति। नश्चै पुरुष ॥ ३ ॥

je nānā arthāmbṛtāce bhokte | je prasāṅgīm vaktayāce vakte |
nānā saṁśayāteṁ chedite | niścai puruṣa || 3 ||

Then the mind is *mula maya* and enjoys the sweet taste of this ‘word’. And hidden within this *mula maya* there is the ‘speaker of all speakers’ (that *purush* is the speaker of this ‘I am’). He is the steady *purush* and He removes the ‘many’ doubts by this knowledge.

Pak je mysl *mūla-mājou* a užívá si sladkou chuť tohoto „slova“. A skryt uvnitř této *mūla-māji* prodlévá „řečník všech řečníků“ (*puruša* je tím, kdo říká toto „já jsem“). On je stálý *puruša* a skrze toto poznání odstraňuje „mnoho“ pochybností.

4. ज्यांची धारणा अपार। जे ईश्वराचे अवतार।
नांतरी प्रत्यक्ष सुरवर। बैसले जैसे ॥ ४ ॥

jyāncī dhāraṇā apāra | je īśvarāce avatāra |
nāntarī pratyakṣa suravara | baisale jaise || 4 ||

Now that limitless *paramatma* has become the Witness/*purush* of this *mula maya*. This knowledge of *mula maya* is that *paramatma* becoming manifest/**avatar*. And afterwards that Reality takes itself to be a body and delights in the joys of the senses (but when there is witnessing, the individual senses all come together to merge in the one knowledge and no longer are experienced as functioning separately and sequentially).
*(*maharaj*- to come down from your own place)

V tuto chvíli se nekonečné *paramátma* stalo Svědkem/*purušou* této *mūla-māji*. Toto poznání *mūla-māji* znamená, že se *paramátma* stalo projeveným/**avatár*. A později se ona Skutečnost ztotožní s tělem a najde požitek ve smyslových potěšeních. (Ovšem je-li zde pozorování, jednotlivé smysly se shromáždí a sloučí do jediného poznání a nejsou již zakoušeny jako odděleně a postupně fungující.) *(*Maharádž* řekl: Sestoupit dolů ze svého vlastního místa).

5. का हे ऋषेश्वरांची मंडळी। शांतस्वरूप सत्वागळी।
जयांचेनिसभामंडळीं। परम शोभा ॥ ५ ॥

kaḥ he ṛṣeśvarāncī maṇḍalī | śāntasvarūpa satvāgaḷī |
jayānceni sabhāmaṇḍalīm | parama śobhā || 5 ||

Due to this ‘coming down’/manifestation, that thoughtless *nirguna* becomes this state of peace and the knowing of the *sattva guna*/knowledge. And afterwards on account of

this *meeting place of knowledge, that beautiful Supreme is reached (by staying in this effortless knowing of pure *sattva*, knowing will of its own accord, slip away. We must return along the same path that brought us here). *(Where the mind, *prana*, senses, elements and *gunas* etc. come together as one form called *chaitanya* or knowledge)

Skrze tento „sestup“ neboli projev se ona bez-myšlenkovitá *nirguna* stane mírem a poznáváním *sattva guny*/poznání. A později je díky tomuto *místu setkání poznání dosaženo onoho překrásného Nejvyššího. (Prodléváním v tomto poznávání bez úsilí čiré *sattva guny* se poznávání svou vlastní zásluhou vytratí. Musíme se vrátit zpět tou samou cestou, která nás zavedla sem.) *(Tam, kde se mysl, *prána*, smysly, elementy a *guny* setkávají v jediné formě zvané *čaitanja* nebo poznání.)

6. हृदई वेदगर्भ वलिसे। मुखी सरस्वती वलिसे।
साहित्य बोलतां जैसे। भासती देवगुरु ॥ ६ ॥
hṛdaīm vedagarbha vilase | mukhīm sarasvatī vilāse |
sāhitya bolatāṃ jaise | bhāsatī devaguru || 6 ||

Then the essence of the *vedas* reigns in the heart and goddess *sarasvatī* plays on the tongue. Due to the companionship of this ‘speech’, there appears that *guru* of the gods (the One *purush* who knows the gods in the heavens ie. the *gunas* and the elements and everything they have created).

Pak esence véd opanuje srdce a bohyně *Sarasvatī* si hraje na jazyku. Skrze společenství této „řeči“ se zjeví *Guru* bohů. (Jediný *puruša*, který zná nebeské bohy, to znamená *guny*, elementy a vše, co je z nich stvořeno.)

7. जे पवत्रिपणें वैश्वानर। जे स्फूर्तकिरिणाचे दनिकर।
ज्ञातेपणें दृष्टीसमोरे। ब्रह्मांड न ये ॥ ७ ॥
je pavitrapanēṃ vaiśvānara | je sphūrtikiraṇāce dinakara |
jñātepanēṃ dr̥ṣṭīsamore | brahmāṇḍa na ye || 7 ||

To be this *mula maya* is proper listening and it has the purity of fire (by good listening the fire of knowledge burns names and forms). This *mula maya* is the rays from the sun (of that *mula purush*) and it is the original inspiration. Due to this knowingness, this whole creation appears before you and due to this knowingness it is also all destroyed (from knowingness if you look out then, ‘many’ thoughts come and if you look inwards then, that thoughtless Self will be realized).

Aby tu byla tato *mūla-māja*, musí zde být správné naslouchání, čisté jako oheň. (Správným nasloucháním oheň poznání spálí jména a formy.) Tato *mūla-māja* je paprsek slunce (*mūla-puruši*), je to původní inspirace. Díky tomuto poznání se před tebou objevilo celé toto stvoření a díky tomuto poznání bude rovněž zničeno. (Když se podíváš z vědomí ven, pak přijde „mnoho“ myšlenek, a když se podíváš dovnitř, potom bude realizováno bez-myšlenkovité Já.)

8. जे अखंड सावधान। जयांस तरकिळाचें ज्ञान।
सर्वकाळ नरिभमिान। आत्मज्ञानी ॥ ८ ॥
je akhaṇḍa sāvadhāna | jayāṅsa trikālāceṃ jñāna |
sarvakāḷa nirābhimāna | ātmajñānī || 8 ||

mula maya is the ever present alertness of that unbroken *brahman* and to this knowledge there comes the knowledge of the three times (past, present and future; ie. body consciousness). The *atma gnyani* is this ‘time of the all’ and the One free of all pride (He knows this ‘all’ but doesn’t take the touch; therefore she is just like His dream).

Múla-mája je vždy přítomnou bdělostí neporušitelného *brahman*; do tohoto poznání přichází poznání tří časů (minulosti, přítomnosti, budoucnosti, neboli vědomí těla). *Átma-džňánin* je tímto „vše-časem“ a Jediným, prostým vší pýchy. (On zná toto „vše“, ale nedotýká se ho; ona je pro Něj jako sen.)

9. ज्यांचे दृष्टीखालून गेलें। ऐसैं कांहींच नाही उरलें।

पदारथमात्रांसी लक्षलिं। मनं जयांच्या ॥ ९ ॥

*jyāñce dṛṣṭīkhālūna gelañ | aiñsem kāmñīmca nāñīm uraleñ |
 padārthamātrāñsī lakṣileñ | manañ jayāñcyā || 9 ||*

When this seeing of the *purush* (witnessing) disappears then, knowledge does not remain and that is Reality. But as long as there is this awareness of knowledge then you remain within the mind (the individual mind had become this universal mind but not no-mind).

Když zření tohoto *puruši* (pozorování) zmizí, potom poznání pomine – a to je Skutečnost. Ale tak dlouho, dokud je zde uvědomování si poznání, zůstáváš uvnitř mysli. (Individuální mysl se stala universální myslí, ale nikoli ne-myslí.)

10. जें जें कांहीं आठवावें। तें तें तयांस पूरुवीच ठावें।

तेथें काये अनुवादावें। ज्ञातेपणेंकरूनी ॥ १० ॥

*jem jem kāmñīm āṭhavāveñ | teñ teñ tayāñsa pūrūvīca ṭhāveñ |
 tetheñ kāye anuvādāveñ | jñātepañemkarūñī || 10 ||*

When that Reality is made to remember itself then there is this knowledge of *mula maya* and then that Reality becomes this which is ‘already known’ (Reality is always there; it has no knowledge of Its Self; then It steps a little out of Its Self there is knowledge. And when It steps further out then there is the knowledge of the world. This knowledge of ‘many’ names and forms is knowledge of the already known ie. this knowledge or ‘all’). ‘There’ in *brahman*, why should there be this repetition of knowingness? (When there is One only where is the need of knowledge? And when there is knowledge of the ‘many’ objects then, there is the knowing again of this which is ‘already known’)

Dokud musí ona Skutečnost pamatovat na sebe samu, potom je tu poznání *múla-máji* a tím pádem se tato Skutečnost stane tím, co je „již známé“. (Skutečnost je stále „tam“, nemá poznání o Svém Já; a když udělá krůček ven ze Svého Já, je tu poznání. A když vykročí dále, potom nastává poznání světa. Toto poznání „mnoha“ jmen a forem je poznáním již známého, neboli poznáním neboli „vše“.) Jak by mohlo být opakování poznání přítomno „tam“, v *brahman*? (Je-li tam pouze Jediný, k čemu pak poznání? A když je tam poznání „mnoha“ objektů, potom je tam opět poznávání tohoto „už známého“.)

11. परंतु हे गुणग्राहकि। म्हणौन बोलतों नःशंक।

भाग्यपुरुष काये येक। सेवीत नाही ॥ ११ ॥

*paramtu he guṇagrāhika | mhaṇauna bolatoṃ niḥśamka |
bhāgyapuruṣa kāye yeka | sevīta nāhīm || 11 ||*

But that thoughtless *paramatma* has become the acceptor and appreciator of this *sattva guna* (ie. there is the triad of witnessing) and then that *atma purush* speaks this ‘I am’ without fear. Now what is that One blessed *purush* not tasting/experiencing? (That *purush* is the ‘all’- knowing *atma*, every experience is, in truth, being known by Him; yet we say, “I know this and I experienced that.” But our knowledge of ‘already known’ knowledge is so very small and limited)

Ovšem ono bezmyslenkovité *paramátma* se stalo příjemcem a hodnotitelem této *sattva guny* (tedy je zde trojice pozorování) a potom onen *átma-puruša* beze strachu pronáší toto „já jsem“. Co to znamená, že onen požehnaný Jediný *puruša* nic nezakouší? (Onen *puruša* je tím „vším“, poznáním *átma*, popravdě každá zkušenost je Mu známa; přesto říkáme „já vím to a zažívám toto“. Ale naše poznání „už známého“ je velmi malé a omezené.)

12. सदा सेवति दिव्यान्नेन। पालटाकारणे आवेट अन्नेन।
तैसीच माझीं वचनें। पराकृते ॥ १२ ॥
*sadā seviti divyānneṃ | pāḷaṭākāraṇeṃ āveṭa anneṃ |
taisīmca mājhīm vacaneṃ | parākṛteṃ || 12 ||*

When that *purush* always tastes of this ‘divine food’⁴⁵ then, He turns the food we eat into this un-decaying food of ‘I am’ (*siddharameshwar maharaj*- otherwise you turn it into shit only). And in the same way, with this understanding my articulated words become His ‘divine speech’ made by this *para* speech, ‘I am’.⁴⁶ *(Without this essential food of ‘I am’, we could not live for even a moment. And if we do not understand that every action and moment is this ‘divine food’ and He is eating then, we are confined to body conscious and we just eat and shit. In the same way, if we say ‘many’ words, but do not understand that His ‘speech’ is there support then, these words are simply a waste of breath)⁴⁷

Když onen *puruša* vždy ochutnává tuto „božskou stravu“⁴⁸, pak proměňuje jídlo, které

⁴⁵*siddharameshwar maharaj*- This causeless beingness within the breath is the principle food of every *jiva*. It is an ‘imagining of this knowledge’ to believe that we exist only by the food and drink we take through our mouths. We are eating in many other ways than just this. As there is food for the mouth, so there are words for the ears, smells for the nose, touch for the skin and forms are the food for the eyes. The mind needs many thoughts as its food and they need this thought ‘I am’ as their food and it needs that Perfect Contentment of the Self. Without this food, mankind cannot exist for even a moment. If that original Contentment was not there, then nothing would be there.

⁴⁶The four speeches are in descending order, *para*, *pashyanti*, *madhyama* and *vaikhari*. *para* means, you are there, this is the original thought, *pashyanti* means, some thought is starting to form, *madhyama* means, the thought has taken a form and you feel that you must say it, *vaikhari* means, you speak it out.

⁴⁷*siddharameshwar maharaj*- The value of this human lifetime and of the spoken word is simply not understood. Only at the time of death will you come to understand. If a very rich man is dying and there is a doctor available who can make him live fifteen minutes more and make him speak a little, then his relatives are ready to spend tens of thousands of rupees for those fifteen minutes and two to four words. Now just calculate from this just how valuable is this life that you are letting pass by in useless hopes and schemes and empty talk. Then you may realize that this precious life is just being thrown away, if you make no effort to know your Self!

⁴⁸*Siddharamēšvar Maharādž* řekl: Toto bezpříčinné bytí uvnitř dechu je základní potravou každého *džívy*. Věříme-li, že žijeme pouze z jídla a vody, které přijímáme ústy, jedná se pouze o „představivost tohoto

jíme, v nerozkladnou stravu „já jsem“. (*Siddharaméšvar Maharádž* řekl: Jinak se promění pouze ve výkal.) A stejným způsobem se skrže porozumění stávají mnou vyslovená slova Jeho „božskou řečí“ stvořenou touto původní řečí/*para* „já jsem“⁴⁹. (Bez této esenciální stravy „já jsem“ bychom nežili ani chvíli. A pokud nepochopíme, že každý čin a každá chvíle jsou touto „božskou stravou“ a že On jí, potom jsme připoutáni k vědomí těla a pouze jíme a vyměšujeme. Stejně tak, když říkáme „mnoho“ slov, a nevíme, že Jeho „řeč“ je jejich oporou, pak jsou tato slova pouze plýtvání dechem.)⁵⁰

13. आपुले शक्तनुसार। भावें पुजावा परमेश्वर।
परंतु पुजूं नये हा वचिर। कोठेंचि नाहीं ॥ १३ ॥
āpule śaktinusāra | bhāveṃ pujāvā parameśvara |
param̐tu pujūṃ naye hā vicāra | koṭheṃci nāhīm̐ || 13 ||

When there is this understanding of one's own power or 'I am' then, this is making of **puja*/worship to that Supreme Self (*parameshwar* ie. beyond the Witness). And if one does not do this *puja*, then how can there ever be that thoughtless understanding of *parameshwar*? (*parameshwar, paramatma, parabrahman* are all the one thing, that Reality) *(*siddharameshwar maharaj-* to know is performing *puja*)

Když je tu pochopení vlastní síly neboli „já jsem“, je to uctívání/*púdža* Nejvyššího Já (neboli *Paraméšvary*, toho, jenž je za Svědkem.) A když člověk nedělá tuto *púdžu*, jak by tu někdy mohlo být bez-myšlenkovité pochopení *Paraméšvary*? (*Paraméšvara, Paramátma* a *Parabrahma* jsou tatáž Skutečnost.) *(*Siddharaméšvar Maharádž* řekl: Vědět znamená vykonávat *púdžu*.)

14. तैसा मी येक वागदुर्बळ। श्रोते परमेश्वरचि केवळ।
यांची पूजा वाचाबरळ। करूं पाहे ॥ १४ ॥
taisā mī yeka vāgḍurbaḷa | śrote parameśvaraci kevala |
yāṃci pūjā vācābaraḷa | karūṃ pāhe || 14 ||

Just as that One Supreme Self/*parameshwar* has become these feeble words spoken by the ego, so too, by proper careful listening there can be that pure knowledge of the Supreme Self. Therefore this *puja* of knowing (or listening) should be performed and then the confused chatter taking place in your mind can be understood. (Forget the confused chatter, understand it is all about that which does not exist; our confused chatter created this world and it sustains this imagined world. As soon as chatter stops this world of knowledge is there)

poznání“. Jíme mnoha různými dalšími způsoby, než je tento. Jako je jídlo pro ústa, jsou tu slova pro uši, vůně pro nos, doteky pro kůži a tvary jsou potravou pro oči. Mysl potřebuje mnoho myšlenek jako svou potravu a ony potřebují tuto myšlenku „já jsem“ jako svou potravu a ona potřebuje Dokonalé Spočinutí Já. Bez této stravy by lidstvo neexistovalo ani na okamžik. Kdyby tu nebylo ono původní Spočinutí, nebylo by tu nic.

⁴⁹Čtyři řeči jdou v sestupném pořádku: *para, pašjanti, madhjama* a *vaikhari*. *Para* znamená, že jsi, to je původní myšlenka; *pašjanti* znamená, že se začíná tvarovat jakási myšlenka; *madhjama* znamená, že myšlenka nabyla tvar a ty cítíš, že ji musíš vyslovit; *vaikhari* znamená, že ji vyslovíš.

⁵⁰*Siddharaméšvar Maharádž* řekl: Hodnota tohoto lidského života a vyřčených slov prostě není správně pochopena. Pochopíš ji pouze v okamžiku smrti. Pokud někdo bohatý umírá a je tu doktor, který je schopen prodloužit mu život o patnáct minut a umožnit mu trochu mluvit, pak jsou jeho příbuzní ochotní utratit desetitisíce rupií za těch patnáct minut a dvě až čtyři slova. A z toho si teď vypočítej, jak hodnotný je tento život, který utráčíš ve zbytečných nadějích, plánech a v prázdném tlachání. Pak si můžeš uvědomit, jak je tento drahocenný život prostě zahazován, pokud nevyvíjíš žádné úsilí pro poznání Já!

Jako se Jediné Nejvyšší Já/*paraméšvara* stalo těmito planými slovy vyřčenými egem, tak také, správným a bedlivým nasloucháním zde může být ono čisté poznání Nejvyššího Já. Proto by tato *púdža* poznání (či *naslouchání*) měla být vykonávána a zmatené klábosení ve tvé mysli tak může být pochopeno. (Zapomeň na zmatené klábosení, pochop, že je celé jen o tom, co neexistuje; naše zmatené klábosení stvořilo smyšlený svět a udržuje ho. Ve chvíli, kdy klábosení ustane, přijde svět poznání.)

15. वतिपत्ती नाही कळा नाही। चातुर्य नाही प्रबंद नाही।
भक्ती ज्ञान वैराग्य नाही। गौल्यता नाही वचनाची ॥ १५ ॥
vitpattī nāhīm kaḷā nāhīm | cāturya nāhīm prabaṇḍa nāhīm |
bhakti jñāna vairāgya nāhīm | gaulyatā nāhīm vacanācī || 15 ||

Confused chatter lacks this skill and ‘art’ of knowing. Then there is no wisdom and there is no unbroken continuity. Confused chatter has no devotion/*bhakti*, no knowledge/*gnyan* and no renunciation/*vairāgya*. It does not have the sweetness of this divine ‘speech’.

Zmatené klábosení postrádá tuto dovednost a „umění“ poznání. Pak tu není žádná moudrost a žádná neporušená plynulost. Zmatené klábosení nemá žádnou oddanost/*bhakti*, žádné poznání/*džñānu* a žádné zřeknutí se/*vairāgya*. Nemá sladkost této božské „řeči“.

16. ऐसा माझा वागवळिस। म्हणौन बोलतों सावकाश।
भावाचा भोक्ता जगदीश। म्हणौनियां ॥ १६ ॥
aisā mājhā vāgvilāsa | mhaṇauna bolatorṁ sāvakāśa |
bhāvācā bhoktā jagadīśa | mhaṇauniyāṁ || 16 ||

Like this is my useless articulated voice (*vaikhari*). It is but a waste of breath. His ‘speech’ is fearless and effortless and He is the enjoyer of being⁵¹ and He is the ‘Lord of the world’ (*purush*).

Takové je moje zbytečné mluvení/*vaikhari*. Je to jen plýtvání dechem. Avšak jeho „řeč“ je bez bázně a úsilí, On si užívá bytí⁵² a je Pánem světa (*purušou*).

17. तुम्ही शरोते जगदीशमूर्ती। तेथें माझी वतिपत्ती कीती।
बुद्धिहीण अल्पमती। सलगी करितों ॥ १७ ॥
tumhī śrote jagadīśamūrti | tethēṁ mājhī vitpattī kitī |
buddhihīṇa alpamatī | salagī karitorṁ || 17 ||

By listening, you become this image (‘I am everywhere’) of that ‘Lord of the world’. However that has become my talk of the ‘many’ things and then this inferior intellect/*buddhi* of mine makes friendship with ‘many’ lowly opinions (“I agree with you and not with you, I am right and she is wrong etc.”).

Nasloucháním se staneš podobou („já jsem všude“) onoho „Pána světa“. Nicméně stalo se z toho mé mluvení o „mnoha“ věcech, a tudíž se tento můj pokleslý intelekt/*buddhi*

⁵¹*nisargadatta maharaj*- consciousness is the sense of being alive, the sense of existence. It is the love of being that is present at the source and the cause of all desires.

⁵²*Nisargadatta Maharadž* řekl: Vědomí je pocit být naživu, pocit existence. Je to láska k bytí, která je přítomna jako zdroj a příčina všech tužeb.

spřátelil s nízkými názory („já souhlasím s tebou, ale s tebou ne“, „já mám pravdu a ona ne“, a tak podobně.)

18. समर्थाचा पुत्र मूर्ख जर्गी। परी सामर्थ्य असे त्याचा आंगी।

तुम्हां संतांचा सलगी। म्हणौन करितों ॥ १८ ॥

samarthācā putra mūrkhā jagīm | parī sāmārthya ase tyācā āṅgīm | tumhām saṁtāṅcā salagī | mhaṅauni karitorī || 18 ||

The *son of the Master is a fool in this world but within him is this power of his Master. When you have the companionship of the Saint then He does everything. *(The son of the Master is the *purush*. One who cares for no things, no one and knows nothing, leaves all the thoughts of the mind and just witnesses ie. listens)

Mistrův *syn je v tomto světě bláznem, ale ve svém nitru má sílu svého Mistra. Budeš-li ve společnosti Světce, On se o všechno postará. *(Mistrův syn je *puruša*. Ten, který se o nic a o nikoho nestará a nic neví, opouští všechny myšlenky mysli a pouze pozoruje, neboli naslouchá.)

19. व्याघ्र सहि भयानक। देखोन भयाचकति लोक।

परी त्यांचीं पलीं नःशंक। त्यांपुढे खेळती ॥ १९ ॥

vyāghra simha bhayānaka | dekhoni bhayācakita loka | parī tyāṅcīṅ pālīṅ n:śaṅka | tyāṅpuḍhe khelaṭī || 19 ||

When the people of this world see a tiger or lion they all run away in fear; but their cubs play before them without fear. In the same way, that son of the Master plays before His Reality.

Když lidé tohoto světa spatří tygra nebo lva, v hrůze utečou; ale jejich mláďata si před nimi hrají beze strachu. Obdobně si Mistrův syn hraje před Svou Skutečností.

20. तैसा मी संतांचा अंकति। तुम्हां संतांपासीं बोलत।

तरी माझी चिंता तुमचे चिंतित। वाहेलच कीं ॥ २० ॥

taisā mī saṁtāṅcā aṅkita | tumhām saṁtāṅpāsīṅ bolata | tarī mājhī cīntā tumace citta | vāhelaca kīṅ || 20 ||

When this ‘I’ is a servant of the Saint then, you are ‘speaking’ with the Saint (your ‘speech’ is ‘I am’). Then the thinking of the ‘I’ is offered to His thinking. (*siddharameshwar maharaj-* make His thought, your thought).

Když je toto „já“ služebníkem Světce, potom „promlouváš“ jako Světec (tvá „řeč“ je „já jsem“.) Pak je smýšlení „já“ nabídnuto Jeho smýšlení. (*Siddharaméšvar Maharádž* řekl: Učiň Jeho smýšlení svým smýšlením.)

21. आपलेंची बोले वाउगें। त्याची संपादणी करणें लागे।

परंतु काहीं सांगणें नलगे। न्यून तें पूरण करावें ॥ २१ ॥

āpaleṅcī bole vāuḡeṅ | tyācī saṁpādaṅī karaṅeṅ lāḡe | paraṅtu kāhīṅ sāṅgaṅeṅ nalage | nyūna teṅ pūrṅa karaṅeṅ || 21 ||

Even your ‘speech’ is false; it is the false assertion ‘I am’ made by that *atma purush*. When this knowledge is not required by that thoughtless understanding then,

the incomplete is made complete (then this knowledge disappears in that thoughtless *swarup*).

Ale dokonce i tvá „řeč“ je klamná; je to klamné tvrzení „já jsem“ činěné *átma-purušou*. Když ono bez-myšlenkovité pochopení nepotřebuje toto poznání, tehdy je nedokonalé učiněno dokonalým. (Tehdy toto poznání zmizí v bez-myšlenkovité *svarúpe*.)

22. हे तौ प्रीतीचें लक्षण। स्वभावेंची करी मन।
तैसे तुम्ही संतसज्जन। मायेबाप वशिवाचे ॥ २२ ॥
heṁ tauṁ prīṭiceṁ lakṣaṇa | svabhāveṁcī karī mana |
taise tumhī saṁtasajjana | māyebāpa viśvāce || 22 ||

If that *purush* has abiding love for this spontaneous ‘I am’ feeling then, this makes the mind thoughtless. Then you are just like the Saint and *sajjana* and the mother and father of the world.

Když *puruša* zachovává lásku k tomuto spontánnímu pocitu „já jsem“, učiní to mysl bez-myšlenkovitou. Potom jsi stejný jako Světec a *sadžžana* i matka a otec světa.

23. माझा आशय जाणोनी जीवें। आतां उचति तें करावें।
पुढें कथेसि अवधान द्यावें। म्हणे दासानुदास ॥ २३ ॥
mājhā āśaya jāṇonī jīveṁ | ātāṁ ucita teṁ karāveṁ |
puḍheṁ kathesi avadhāna dyāveṁ | mhaṇe dāsānudāsa || 23 ||

The abode of ‘mine’ is the knowing of the *jīva* (“I know this and that”). But now, this knowing should be perfectly performed (*forget everything and simply know*) and then ahead this ‘song’ of God should be given your complete attention, says the servant (“I am a body”) of the servant (‘I am’) of the Saint.

Příbytek pocitu „moje“ je poznávání *džívy* („já vím tohle a tamto“). Avšak nyní by toto poznávání mělo být vykonáváno dokonale (*všechno zapomenout a prostě vědět*) a poté bys měl této „písni“ Boží věnovat naprostou pozornost, praví služebník („já jsem tělo“) služebníka („já jsem“) Světce.

Note: shri siddharameshwar maharaj- If we were to describe who *parameshwara*, *ishwara* (*purush*) and *jīva* are then, *parameshwar* has neither remembering nor forgetting, *ishwara* remembers himself (this I am thought) and to imagine another, other than oneself is the individual *jīva* or the mind.

Poznámka: Šrí Siddharaméšvar Maharádž řekl: Kdybychom měli popsat, kdo jsou *Paraméšvara*, *išvara* (*puruša*) a *džíva*, pak *Paraméšvara* si ani nepamátuje, ani nezapomíná; *išvara* si památuje sebe sama (myšlenku „já jsem“) a individuální *džíva* neboli mysl je ten, kdo si představuje, že druzí jsou něco jiného, než je on sám.

इति श्रीदासबोधे गुरुशिष्यसंवादे
श्रोतेस्तवननाम समास सहावा ॥ ६ ॥ १.६
iti śrīdāsabodhe guruśiṣyasamvāde
śrotestavanānāma samāsa sahāvā || 6 || 1.6

Tímto končí 6. kapitola 1. částky knihy Dásbódh s názvem „Chvála naslouchajícího

(Toho, kdo opustil „mnoho“ myšlenek):

Překlad z angličtiny – Matěj Čihák 2017

1.7 Chvála Pánu této básně „já jsem“

समास सातवा : कवेश्वरस्तवन

samāsa sātavā : kaveśvarastavana

Praise of the Lord of this Poem ‘I am’

Note: 14.3 – The Art of Poetry opens with the words, ‘The poem is a garland made from this pure ‘word’

Poznámka: 14.3 – Umění Poezie začíná slovy „Báseň je věnec spletený z tohoto čistého ‚slova“

|| Śrī Rām ||

1. आतां वंदू कवेश्वर। शब्दसृष्टीचे ईश्वर।
नांतरी हे परमेश्वर। वेदावतारी ॥ १ ॥
ātām vaṁdūm kaveśvara | śabdasyṣṭīce īśvara |
nāntarī he parameśvara | vedāvātārī || 1 ||

Now, when every thought is given up, there is this poem, ‘I am’. And this is how you praise that Lord of the ‘poem’. He is called *ishwara* and He is the Witness, the Lord and creator of this ‘word’ (ie. ‘poem’). And when the witnessing of this ‘poem’ is given up, then He is that thoughtless *parameshwara* (When you forget everything and stay in this ‘now’ then, the world created by words and concepts disappears and there is this ‘word’ or ‘poem’. Her Lord is the *purush* or *ishwara* and while He remains hidden within this ‘poem’ there is witnessing. And when this ‘poem’ ends then witnessing also ends and only that indestructible Self/*ishwara* remains and gets called the thoughtless Supreme Self/*parameshwara*)

Nyní, když jsi se vzdal všech myšlenek, přichází tato báseň „já jsem“. A takto chválíš Pána této „básně“ . Je nazýván *īśvara* a je Svědkem, Pánem a Stvořitelem tohoto „slova“ (neboli „básně“). A když se vzdá pozorování této „básně“, stane se bez-myšlenkovitým *Paraméśvarou*. (Když všechno zapomeněš a zůstáváš v tomto „ted“, svět stvořený slovy a koncepty zmizí a přichází toto „slovo“ neboli „báseň“. Její Pán je *puruša* neboli *īśvara* a dokud zůstává uvnitř této „básně“ skryt, je tu přítomno pozorování. A když tato „báseň“ skončí a pozorování rovněž, zůstane pouze ono nezničitelné Já/*īśvara* a je nazváno bez-myšlenkovitým Nejvyšším Já/*paraméśvara*.)

2. की हे सरस्वतीचें नजिस्थान। की हे नाना कळांचें जीवन।

नाना शब्दांचें भुवन। येथार्थ होये ॥ २ ॥

kīṁ he sarasvatīceṁ nijasthāna | kīṁ he nānā kalāṁceṁ jīvana |
nānā śabdāṁceṁ bhuvana | yethārtha hoye || 2 ||

Otherwise that thoughtless Self is this maternal home of goddess *saraswati* (ie. knowledge or this poem ‘I am’); or that thoughtless Self lives as a *jīva* and there is the study of ‘many’ arts (ie. song, poetry, dance, music etc.). But truly these ‘many’ dwelling places of the *jīva* are this dwelling place of the ‘word’ (no one can live for a moment without this ‘I am’/existence). (When that Lord is not being directly realized then, there is either the world of His ‘poem’ or the world we each create by our ‘many’ thoughts)

V opačném případě je ono bez-myšlenkovité Já rodným domem bohyně *Sarasvatī* (poznání neboli této básně „já jsem“); anebo ono bez-myšlenkovité Já žije jako *džīva*, studující „mnohá“ umění (zpěv, poezii, tanec, hudbu a tak dále). Ve skutečnosti jsou však tato „mnohá“ obydlí *džīvy* obydlím „slova“ (nikdo nemůže žít ani chvíli bez „já jsem“/existence.) (Pokud nebyl Pán důsledně realizován, pak je tu buď svět Jeho „básně“, nebo svět, který si vytváříme svými „mnohými“ myšlenkami.)

3. की हे पुरुषार्थाचें वैभव। की हे जगदीश्वराचें महत्व।

नाना लाघवें सत्कीर्तीसत्त्व। निर्माण कवी ॥ ३ ॥

kīṁ he puruṣārthāceṁ vaibhava | kīṁ he jagadīśvarāceṁ mahatva |
nānā lāghaveṁ satkīrtīstava | nirmāṇa kavī || 3 ||

Either He is the ‘many’ glorious aspirations of mankind or He is the greatness of that Lord or if these ‘many’ aspirations are ignored then, that poet creates the pervasiveness⁵³ of this ‘all’.⁵⁴ (When everything is forgotten then, this ‘poem’ gets told. The poet is the *purush* and He is truly yourself. But when the ‘poem’ is listened to then, He remains hidden. At that time this “I am a body” thought becomes the ‘I am everywhere’ understanding and when even this is let slip away then, only the poet/Lord remains).

3. Může být „mnoha“ skvělými touhami lidstva, nebo velikostí onoho Pána; nebo, jsou-li tyto „mnohé“ touhy ignorovány, poté básník stvoří všudypřítomnost⁵⁵ tohoto „vše“⁵⁶. (Když je vše zapomenuto, tehdy je tato „řeč“ pronášena. Básníkem je *puruša* a On je ve skutečnosti tebou. Ale dokud je „básni“ nasloucháno, zůstává skryt. V tu chvíli se myšlenka „já jsem tělo“ stane pochopením „já jsem všude“ a teprve když i toto je odloženo, zůstane tu jen samotný básník/Pán.)

4. की हे शब्दरतनाचे सागर। की हे मुक्तांचे मुक्त सरोवर।

नाना बुद्धीचे वैरागर। निर्माण जाले ॥ ४ ॥

kīṁ he śabdaratnāce sāgara | kīṁ he muktāṁce mukta sarovara |
nānā buddhīce vairāgara | nirmāṇa jāle || 4 ||

⁵³ *maharaj* – *kīrti* means fame but it really means, to pervade everywhere.

⁵⁴ *Gospel of Thomas* – Jesus said, “Let him who seeks continue seeking until he finds. When he finds, he will become troubled. When he becomes troubled, he will be astonished, and he will rule over the All.”

⁵⁵ *Maharādž* řekl: *kīrti* znamená slávu, ale ve skutečnosti to znamená postupovat vším.

⁵⁶ *Tomášovo evangelium*, log. 2: „Ježíš řekl: Nepřestávat se svým hledáním má ten, kdo hledá, dokud nenalezne. A až nalezne, bude otřesen a když bude otřesen, bude se divit a stane se pánem nade vším, co jest.“

Either He is this ocean of a mundane existence from which the jewel of this ‘word’ was *churned. Or He is the liberation of the liberated (ie. [Final Liberation](#)) and vast like an expanse of still water. And when that poet tells His ‘poem’ then, the intellect with the ‘many’ thoughts returns to its origin. *([Within this world there is this beautiful jewel of ‘I am’](#). But it will not be understood until you search for by *vivek*)

Může být oceánem světské existence, z něhož byl *vyloven klenot tohoto „slova“. Anebo může být osvobozením osvobozeného ([tedy Konečným Osvobozením](#)) a rozlehlým jako hladina klidné vody. A když onen básník pronese svou „báseň“, pak se intelekt s „mnoha“ myšlenkami navrátí do svého zdroje. *([Uvnitř tohoto světa se nachází tento překrásný klenot „já jsem“](#). Ale nebude nalezen, dokud po něm nezačneš pátrat rozlišováním/*vivékou*.)

5. अध्यात्मगुरुंथांची खाणी। कीं हे बोलकि चिंतामणी।
 नाना कामधेनुंची दुभणी। वोळलीं श्रोतयांसी ॥ ५ ॥
adhyātmagurūṅthāṅcī khāṅī | kīṅ he bolike cīntāmaṅī |
nānā kāmādhenuṅcī dubhaṅī | voḷalīṅ śrotayāṅsī || 5 ||

Either there is this source (ie. ‘word’) from where the scriptures (words) have come. Or there is that thoughtless Self, on account of this ‘speech’ of the *chintamani* (the magic stone that is said to destroy thoughts/imagination, in the same way that this ‘speech’ does). Or this milk of the divine cow/*kamadhenu* that the listener was drinking becomes the ‘many’ thoughts (the divine cow is also knowledge. For it gives you whatever you wish. If you don’t want anything then she will come and stay with you. And if you want a body, she will give you a body and the ‘many’ thoughts that accompany it).

Může tu být tento zdroj (neboli „slovo“), z něhož vyvěrají písmena (neboli slova). Anebo tu je ono bez-myšlenkovité Já, díky této „řeči“ *čintamani* (což je kouzelný kámen, o kterém se říká, že ničí myšlenky/představivost, stejně tak, jako to dělá tato „řeč“.) Anebo se mléko božské krávy/*kāmadhēnu*, které posluchač pil, stane „mnoha“ myšlenkami. (Božská kráva rovněž představuje poznání. Proto ti dává cokoli, co si přeješ. Pokud si nic nepřeješ, ona k tobě přistoupí a zůstane s tebou. A pokud si přeješ tělo, dá ti tělo a „mnoho“ myšlenek, které ho doprovází.)

6. कीं हे कल्पनेचे कल्पतरु। कीं हे मोक्षाचे मुख्य पडीभरु।
 नाना सायोज्यतेचे वसितारु। वसितारले ॥ ६ ॥
kīṅ he kalpanece kalpataru | kīṅ he mokṣāce mukhya paḍībharu |
nānā sāyojyatece vistāru | vistārale || 6 ||

Either He is the ‘I am’ thought of the divine wishing tree/*kalpataru* (the tree of knowledge gives you whatever you wish ie. whatever you believe you are, that you become). Or He is that greatest of liberations and then this expanded world of ‘many’ thoughts becomes that vast expanse of Final Liberation.

Může být myšlenkou „já jsem“ božského stromu plnícího přání/*kalpataru* (strom poznání ti dá cokoli, co si přeješ; tedy cokoli, co si myslíš, že jsi, tím se stáváš.) Anebo je slávou osvobození a pak se tento rozlehlý svět „mnoha“ myšlenek stane široširoou rozlehlostí Konečného Osvobození.

7. कीं हा परलोकींचा नजिस्वार्थु। कीं हा योगयांचा गुप्त पंथु।

नाना ज्ञानयांचा परमार्थु। रूपासिआला ॥ ७ ॥

kīṁ hā paralokīmcā nijasvārthu | kīṁ hā yogiyāmcā gupta paṁthu |
nānā jñāniyāmcā paramārthu | rūpāsi ālā || 7 ||

Either there is your wealth of this *world beyond. Or there is that thoughtless, secret path of the *yogi*. Or that Supreme Accomplishment/*paramarth*⁵⁷ of the *gnyani* becomes the ‘many’ forms. *(Within this world of names and forms there is another world; the world that is seen through the eyes of knowledge⁵⁸)

Může zde být tvé bohatství tohoto *světa za. Anebo je zde ona bez-myšlenkovitá, tajná stezka *jógina*. Anebo se ono Nejzazší Dovršení/*paramártha*⁵⁹ *džňánina* stane „mnoha“ tvary. *(Uvnitř tohoto světa jmen a forem se nachází jiný svět, svět viditelný očima poznání.)⁶⁰

8. की हे नरिजनाची खूण। की हे नरिगुणाची वोळखण।

मायावलिक्षणाचे लक्षण। ते हे कवी ॥ ८ ॥

kīṁ he nirājanācī khūṇa | kīṁ he nirguṇācī volakhaṇa |
māyāvalakṣaṇāce lakṣaṇa | te he kavī || 8 ||

Either He is the perfect understanding of pure knowledge. Or that Lord becomes this *sagun* of that *nirgun*. But then that thoughtless poet’s attention is upon *maya*.

Může být dokonalým pochopením čirého poznání. Anebo se onen Pán stane touto *sagunou* oné *nirguny*. Pak je ovšem pozornost onoho bez-myšlenkovitého básníka upnuta na *māju*.

9. की हा शरुतीचा भावग्रभ। की हा परमेश्वराचा

अलभ्य लाभ।

नातरी होये सुल्लभ। नजिबोध कवरूपें ॥ ९ ॥

kīṁ hā śrutīcā bhāvagarbha | kīṁ hā paramēśvarācā
alabhya lābha |
nātārī hoye sullabha | nijabodha kavirūpeṁ || 9 ||

Or there are the ‘many’ scriptures with their implied meaning. Or He is the attainment of that unattainable *parameshwara*. Otherwise He is the very easy attainment of that poet’s form (*sagun* poem). (This chapter is over and over stating the three understanding. Either that thoughtless Self has become the ‘I am a body’ understanding and there are the ‘many’ gross forms. Or He becomes this ‘I am’ understanding and there is this one moving form or *chaitanya*, *sagun* etc. Or He realizes His own thoughtless Self and He is One without another)

Anebo je zde „mnoho“ písem se svým skrytým významem. Nebo je dosažením onoho nedosažitelného *Paraméšvary*. Není-li, pak velice snadno nabývá formy básníka (*tedy básně saguny*). (Tato kapitola opakovaně mluví o třech úrovních pochopení. Jednak je

⁵⁷ *param-arth*; supreme meaning or ultimate accomplishment

⁵⁸ *Gospel of Thomas* – “It will not come by watching for it. It will not be said, ‘Look, here!’ or ‘Look, there!’ Rather, the Father’s kingdom is spread out upon the earth but people don’t see it.”

⁵⁹ *Param-arth* znamená Nejvyšší Smysl nebo Nejzazší Dovršení.

⁶⁰ *Tomášovo evangelium*, log. 113: Nepřijde, když bude očekáváno. Neřekne se: „Hle, je tady!“ nebo: „Hle, tam!“. Vždyť království Otce je rozšířeno po celé zemi a lidé ho nevidí.

tu stav, kdy bez-myšlenkovité Já zaujalo postoj „já jsem tělo“ a jsou tu „mnohé“ hrubé formy. Nebo se On stane pochopením „já jsem“ a je tu tato pohyblivá forma neboli *čajtanja*, *saguna* atd. Anebo On dosáhne pochopení Svého vlastního bez-myšlenkovitého Já a stane se Jedním bez druhého.)

10. कवि मुमुक्षाचें अंजन। कवि साधकांचें साधन।
कवि सिद्धिांचें समाधान। निश्चयात्मक ॥ १० ॥
kavi mumukṣācēṁ aṁjana | kavi sādhakāṁcēṁ sādhana |
kavi siddhāṁcēṁ samādhāna | niścayātmaka || 10 ||

That poet is the knowledge of the *mumukshu*/aspirant. That poet is the *sadhana* of the *sadhak*/seeker. That poet is the complete contentment of the *siddha*/accomplished, which is never disturbed. (That Lord of the ‘poem’ or *purush* is eternal and aloft from all this and He is called the *siddha*. When He forgets Himself but seeked to understand then, He gets called an aspirant/*mumukshu* and when He makes this ‘poem’ then He is the seeker or *sadhak*. In this ‘poem’ He is the Witness and in the gross world He is completely forgotten.)

Tento básník je poznáním aspiranta/*mumukšu*. Tento básník je praxí/*sádhana* hledajícího/*sádhaka*. Je naprostým spočínutím dokonalého/*siddha*, jež není nikdy narušeno. (Tento Pán „básně“ čili *puruša* je věčný a od tohoto všeho je odtažený a nazývá se *siddha*. Když na Sebe zapomene, ale snaží se získat pochopení, říká se mu aspirant/*mumukšu*, a když vytváří tuto „báseň“, je to hledající neboli *sádhaka*. V této „básni“ je Svědkem a v tomto hrubém světě je ve stavu naprostého zapomnění na Sebe Sama.)

11. कवि स्वधर्माचा आश्रयो। कवि मनाचा मनोजयो।
कवि धार्मकाचा वनियो। वनियकर्ते ॥ ११ ॥
kavi svadharmācā āśrayo | kavi manācā manojayo |
kavi dhārmikācā vinayo | vinayakarte || 11 ||

That poet is the refuge of *swadharma*.⁶¹ That poet is the one who seeks to control the mind. That poet is the humble *purush* who performs His *dharma* (ie. to witness is one’s inherent nature and one’s only duty/*dharma*, ‘I am everywhere, for I want nothing’). (There is nothing but that poet and He assumes the ‘many’ roles and tries to control the mind and He forgets everything and seeks refuge in ‘I am’; and He leaves this duality and seeks refuge in His own Self and He is always free and was never bound also.)

Onen básník je útočištěm *svadharma*⁶². Je tím, kdo se snaží kontrolovat mysl. Je pokorným *purušou*, jenž vykonává svou *dharmu* (být svědkem je přirozeností člověka a je to jeho jediná povinnost/*dharma*, „jsem všude, neboť nic nechci“.) (Není zde nic kromě onoho básníka; přijímá „mnoho“ rolí a snaží se kontrolovat mysl a na všechno zapomíná a hledá útočiště v „já jsem“ a opouští tuto dvojnost a hledá útočiště ve svém vlastním Já a je vždycky svobodný a nikdy nebyl spoután.)

12. कवि वैराग्याचें संरक्षण। कवि भक्तांचें भूषण।
नाना स्वधर्मरक्षण। ते हे कवी ॥ १२ ॥
kavi vairāgyācēṁ saṁrakṣaṇa | kavi bhaktāṁcēṁ bhūṣaṇa |

⁶¹Our own duty; to stay in our *swarup*

⁶²Naší jediné skutečné povinnosti, prodlévat ve *svarúpe*.

nānā svadharmarākṣaṇa | te he kavī || 12 ||

That poet is the protector of *vairagya*/renunciation (**‘I want nothing’**). That poet is the ‘many’ accomplishments of the devotees and when these ‘many’ thoughts seek the protection of *swadharma* then, there is that thoughtless poet.

Onen básník je ochráncem zřeknutí se/*vairágja* (**„nic nechci“**). Je „mnoha“ úspěchy oddaných a když tyto „mnohé“ myšlenky hledají útočiště ve *svadharmě*, pak je tu onen bez-myšlenkovitý básník.

13. कवि प्रेमळांची प्रेमळ स्थिती। कवि ध्यानस्थांची ध्यानमूर्ती।
कवि उपासकांची वाढ कीर्ती। वसितारली ॥ १३ ॥
kavi premaḷāṁcī premaḷa sthiti | kavi dhyānasthāṁcī dhyānamūrti |
kavi upāsakāṁcī vāḍa kīrti | vistārali || 13 ||

Either this state of that poet is the love of all loves. Or that poet is the ‘many’ objects of meditation of the one absorbed in meditation. Or that poet becomes the expanded pervasiveness of the worshipper (**‘He does everything’**).

Anebo je stav onoho básníka láskou, přesahující všechny lásky. Nebo je onen básník „mnoha“ objekty meditace toho, jenž je ponořen v meditaci. Nebo se stane rozlehlou všudypřítomností uctívajícího (**„On koná vše“**).

14. नाना साधनांचे मूळ। कवि नाना प्रेतनांचे फळ।
नाना कार्यसिद्धीके वळ। कवचिनि प्रसादे ॥ १४ ॥
nānā sādhanaṁce mūḷa | kavi nānā pretnāṁceṁ phala |
nānā kāryasiddhi kevaḷa | kaviceni prasādeṁ || 14 ||

The poet is the root of the ‘many’ spiritual efforts/*sadhana* and the poet is the fruit of those ‘many’ efforts. Due to His grace, the ‘many’ actions become this perfect action of knowledge (**‘I am everywhere’**) and if this is maintained then, that pure knowledge of the thoughtless poet will be realized.

Básník je kořenem „mnoha“ duchovních snah/*sádhana* a je ovocem těchto „mnoha“ snah. Díky Jeho milosti se „mnoho“ činů stane tímto dokonalým činem poznání (**„Já jsem všude“**) a je-li toto udržováno, pak čiré poznání bez-myšlenkovitého básníka bude realizováno.

15. आधी कवीचा वाग्वळिास। तरी मग श्रवणीं तुंबळे रस।
कवचिनि मतपिकाश। कवतिवास होये ॥ १५ ॥
ādhiṁ kavīcā vāgvḷiāsa | tarī maga śravaṇīṁ tumbale rasa |
kaviceni matiprakāśa | kavitoāsa hoye || 15 ||

If there is this easy ‘speech’ of the poet then, the passionate mind will become calm and delight in listening to this ‘poem’. Then there will be the telling of this ‘poem’ by that Lord of the ‘poem’.

Je-li tu tato jednoduchá „řeč“ básníka, pak vášnivá mysl dojde klidu a potěšení v naslouchání této „básni“. Pak bude „báseň“ přednášena oním Pánem „básně“.

16. कवि वित्पन्ननाची योग्यता। कविसामर्थ्यवंतांची सत्ता।
कविचिक्षणाची कुशळता। नाना प्रकारें ॥ १६ ॥
kavi vitpannācī yogyatā | kavi sāmārthyavaṁtāṁcī sattā |
kavi vicakṣaṇācī kuśalātā | nānā prakāreṁ || 16 ||

That poet is the one well versed in the scriptures; that poet is the one who possesses the power of knowledge; and that poet is the one skilled in the ways of the ‘many’.

Onen básník je převelice zběhlý v písmech; on je tím, komu patří síla poznání; on je tím, kdo je zdatný v „mnoha“ způsobech.

17. कविकवित्वाचा प्रबंध। कविनाना घाटी मुद्रा छंद।
कविगद्यपद्यैर्भेदाभेद। पदत्रासकर्ते ॥ १७ ॥
kavi kavitvācā prabandha | kavi nānā dhāṭī mudrā charṁda |
kavi gadyapadyeṁ bhedābheda | padatrāsakarte || 17 ||

That poet understands this continuous ‘poem’; that poet turns the ‘many’ vexations into the longing for this knowledge; and that poet turns this knowledge of prose and verse and all its divisions into that indivisible *swarup* when He continuously repeats His ‘poem’.

Onen básník rozumí této plynulé „básni“; on obrací „mnohá“ soužení v touhu po poznání; on obrací toto poznání prózy i verše se všemi jejich jednotlivostmi v onu nedělitelnou *svarūpu* tím, jak plynule recituje Svou „báseň“.

18. कविसृष्टीचा आळंकार। कविलक्ष्मीचा शृंगार।
सकळ सद्दिधीचा निर्धार। ते हे कवी ॥ १८ ॥
kavi sṛṣṭīcā ālankāra | kavi lakṣmīcā śṛṅghāra |
sakaḷa siddhīncā nirdhāra | te he kavī || 18 ||

That poet gives beauty to the gross world; that poet is deeply loved by **lakshmi* and when this ‘all’ has the constant support of the accomplished/*siddha* then, there is that thoughtless poet. **(lakshmi: when one’s attention/laksha is ‘I’/mi; she is prakruti or ‘all’ and she is ever faithful to her spouse narayan or purush. Now, having understood that even this ‘I am all’ is an appearance upon that formless Self, one can let slip this ‘I am’ feeling)*

Onen básník daruje krásu hrubému světu; je hluboce milován **Lakšmí*, a když toto „vše“ má stálou podporu dokonalého/*siddha*, pak je tu onen bez-myšlenkovitý básník. **(Lakšmí znamená, že pozornost/lakša je upřena na „já“/mí; ona je prakruti neboli „vše“, ona je vždy věrná svému choti nárájanovi neboli purušovi. Nyní, když člověk pochopil, že dokonce i toto „Já jsem vše“ je pouhým projevem na pozadí beztvarého Já, může tento pocit „já jsem“ odhodit.)*

19. कविसभेचें मंडण। कविभाग्याचें भूषण।
नाना सुखाचें संरक्षण। ते हे कवी ॥ १९ ॥
kavi sabheceṁ maṁḍaṇa | kavi bhāgyāceṁ bhūṣaṇa |
nānā sukhāceṁ saṁrakṣaṇa | te he kavī || 19 ||

That poet is the establishment of this ‘meeting place’ (where the senses, mind, *prana*

etc. all come together as this ‘all’); that poet is this adornment of good fortune; and that thoughtless poet gives the mind the protection of this happiness (then the mind will not want to go anywhere else).

Onen básník je podstatou tohoto „místa setkání“ (tam, kde se smysly, mysl, *prána*, a tak dále, setkávají jako toto „vše“); on je ozdobou dobrého osudu; onen bez-myšlenkový básník poskytuje mysli ochranu tohoto štěstí (pak mysl nebude chtít nikam odcházet).

20. कविदेवांचे रूपकर्ते। कविऋषीचें महत्त्ववर्णति।
नाना शास्त्रांचें सामर्थ्य ते। कवि वाखाणति ॥ २० ॥
kavi devāñce rūpakarte | kavi ṛṣiceṁ mahatvavarṇite |
nānā śāstrāñceṁ sāmārthya te | kavi vākhāṇitī || 20 ||

That poet is the doer and His ‘all’ form; that poet exhibits the excellence of the sages (to simply know); when that poet tells His ‘poem’ then, the mind gains the understanding of the scriptures (*neti, neti*).

Onen básník je konatelem a vlastní formou „vše“; on odhaluje vznešenost mudrce (prostě vědět); když onen básník recituje svou „báseň“, pak mysl porozumí písmům (*neti, neti*).

21. नसत्ता कवीचा व्यापार। तरी कैचा असत्ता जगोद्धार।
म्हणौन कवि हे आधार। सकळ सृष्टीसी ॥ २१ ॥
nastā kavīcā vyāpāra | tarī kaimcā astā jagoddhāra |
mhaṇauni kavi he ādhāra | sakaḷa sṛṣṭīsī || 21 ||

If there is not the pervasiveness of that poet then, how could one ever be lifted out of this world? (then that one who is ‘all’-pervasive will occupy a body of flesh and blood only) Therefore understand that, that thoughtless poet is the support of this ‘all’ that has become this gross creation (if the mind forgets this world, it will find the support of this ‘all’ and it will be lifted out of this mundane existence).

Není-li zde všudypřítomnost onoho básníka, jak by pak mohl být člověk pozvednut z tohoto světa? (Pak ten, kdo je „všudy“-přítomný bude obývat pouze tělo z masa a krve.) Proto pochop, že onen básník je oporou tohoto „vše“, které se stává hrubým stvořením (zapomene-li mysl na tento svět, najde oporu v tomto „vše“ a bude pozvednuta ze světské existence).

22. नाना वद्विया ज्ञातृत्व कांहीं। कवेश्वरेंवणि तों नाही।
कवीपासून सर्वही। सर्वज्ञता ॥ २२ ॥
nānā vadyā jñātṛtva kāmhiṁ | kaveśvareṁviṇa tom nāhiṁ |
kavīpāsūna sarvahī | sarvajñatā || 22 ||

There are the ‘many’ knowledges and there is this understanding of the ‘all’. But without that Lord of this ‘poem’ neither could exist. From that poet there has come this ‘all’ (*prakṛuti*) and also the Knower of this ‘all’ (*ātma puruṣh*).

Je tu „mnoho“ znalostí a je tu porozumění tomuto „vše“. Avšak ani jedno z toho nemůže existovat bez onoho Pána této „báseň“. Z onoho básníka vzešlo toto „vše“ (*prakṛuti*) a rovněž Pozorovatel tohoto „vše“ (*ātma puruṣa*).

23. मागां वाल्मीक व्यासादकि। जाले कवेश्वर अनेक।
 तयांपासून वविक। सकळ जनासी ॥ २३ ॥
māgām vālmīka vyāsādika | jāle kaveśvara aneka |
tayāmpāsūna viveka | sakaḷa janāsī || 23 ||

Previously there where the Lords of this ‘poem’ like *vyasa* and *valmiki* etc. Yet on account of that Lord, this gross world of numerous different forms appeared. And from that Lord there has come, this *vivek* of the ‘all’ and the *a-vivek*/non-*vivek* of this world.

Dříve tu byli Páni této „básně“ jako *Vjása* a *Valmiki* a další. Díky onomu Pánu se přeci projevil tento hrubý svět rozmanitých forem. A z onoho Pána vzešlo toto rozlišování/*viveka* „vše“ a nerozlišování/*aviveka* tohoto světa.

24. पूरुवीं काव्येण होतीं केलीं। तरीच वत्पत्ती प्रापत झाली।
 तेणे पंडिताआंगीं बाणली। परम योग्यता ॥ २४ ॥
pūrvīm kāvyeṇ hotīm kelīm | tarīca vitpattī prāpta jhālī |
teṇe paṇḍitāāṅgīm bāṇalī | parama योग्यता || 24 ||

Previously there had been the making of this great poetic work (‘I am’ ie. the natural language) and afterwards there came the study of many languages. And on account of this, that Supreme poet became a mere *pandit*/scholar. (The learned scholar, the foolish man and this ‘I am’ are that Supreme poet, but ignorance has come upon That and it takes itself to be a gross body)

Dříve zde bylo vykonávání této výtečné básnické činnosti („já jsem“ neboli přirozeného jazyka) a později přišlo studium mnoha jazyků. A kvůli tomu se Nejvyšší básník stal pouhým učencem/*pandit*. (Vzdělaný učenec, blázen a toto „já jsem“ jsou oním Nejvyšším básníkem, ale padla na Něj nevědomost, takže se považuje za hrubé tělo.)

25. ऐसे पूरुवीं थोर थोर। जाले कवेश्वर अपार।
 आतां आहेत पुढें होणार। नमन त्यांसी ॥ २५ ॥
aīse pūrvīm thora thora | jāle kaveśvara apāra |
ātām āheta puḍheṇ hoṇāra | namana tyānsī || 25 ||

Previously there was the greatest of the great (Reality) and then that limitless Lord of the ‘poem’ appeared as knowledge. Even now, He is and ahead He will be, when you bow down to Him (when you leave off your ignorant thoughts).

Původně zde byl Ten největší z největších (Skutečnost), ale poté se onen nekonečný Pán této „básně“ projevil jako poznání. I nyní je a povždy bude, pokud se před Ním skloníš (tedy opustíš-li své nevědomé myšlenky).

26. नाना चातुर्याच्या मूर्ती। की हे साक्षात् बृहस्पती।
 वेद श्रुती बोलों म्हणती। ज्यांच्या मुखें ॥ २६ ॥
nānā cāturyācyā mūrtī | kiṁ he sākṣāt bṛhaspatī |
veda śrutī bolom mhaṇatī | jyāñcyā mukheri || 26 ||

Either there are the ‘many’ thoughts, this image of wisdom (‘speech’) or there is that thoughtless Lord of the ‘speech’ standing before you. The *veda* and *shruti* say, *neti, neti* on account of His divine ‘speech’ (first there was this natural ‘speech’ and then came

the alphabet, letters, words, verses and languages, scriptures etc.).

Může zde být „mnoho“ myšlenek, tento obraz moudrosti („řeči“), nebo před tebou stojí onen bez-myšlenkovitý Pán „řeči“. *Védy* a *śruti* o Jeho božské „řeči“ říkají *néti, néti* (nejprve zde byla tato přirozená „řeč“ a poté přišla abeceda, písmena, slova, verše a jazyky, písma a tak dále).

27. परोपकाराकारणें। नाना नशिचय अनुवादणें।
सेखीं बोलीले पूरणपणें। संशयातीत ॥ २७ ॥
paropakārākāraṇeṃ | nānā niścaya anuvādaṇeṃ |
sekhīṃ bolīle pūrṇapaṇeṃ | saṃśayātīta || 27 ||

On account of that thoughtless poet there are the ‘many’ convictions and repetitions and there is this ‘speech’ and in the end, due to His completeness, there is that thoughtless Lord beyond all doubts, once more.

Díky onomu bez-myšlenkovitému básníkovi je zde „mnoho“ názorů a opakování a je tu tato „řeč“, a nakonec, díky Jeho dokonalosti, je tu i onen bez-myšlenkovitý Pán za všemi pochybnostmi.

28. कीं हे अमृताचे मेघ वोळले। कीं हे नवरसाचे वोघ लोटले।
नाना सुखाचे उचंबळले। सरोवर हे ॥ २८ ॥
kīṃ he amṛtāce megha voḷale | kīṃ he navarasāce vogha loṭale |
nānā sukhāce ucaṃbāḷale | sarovara he || 28 ||

Or that thoughtless Self becomes the cloud of nectar kindly appearing above the *chatak* bird (the *chatak* waits and only drinks of the nectarine raindrops of this cloud ie. just like the faithful devotee waits patiently for knowledge); or He becomes the flowing by of this tiny stream of nine sentiments;⁶³ otherwise these ‘many’ sentiments flow into this vast expanse of water overflowing with happiness (the bliss of knowledge).

Nebo se ono bez-myšlenkovité Já stane oblakem nektaru, laskavě se zjevujícím nad ptákem *čatakem* (*čataka* čeká a pije pouze nektarovou rosou z tohoto oblaku, stejně jako věrný oddaný trpělivě čeká na poznání); nebo se stane tokem potůčku devíti nálad⁶⁴; v opačném případě se oněch „mnoho“ nálad vlije do široširé rozlohy vody, oplývající štěstím (blažeností poznání).

29. कीं हे वविकनधीचीं भांडारें। प्रगट जालीं मनुष्याकारें।
नाना वस्तूचेन विचारें। कोंदाटले हे ॥ २९ ॥
kīṃ he vivekanidhīcīṃ bhāṃdāreṃ | pragata jālīṃ manuṣyākāreṃ |
nānā vastūceni vicāreṃ | koṃdāṭale he || 29 ||

Either He is the treasure-house of *vivek* or He manifests in the form of a man or due to that thoughtless understanding, I do not exist, the mind full of ‘many’ thoughts is brought together as that thoughtless Reality.

Může být pokladnicí rozlišování/*vivēka*, anebo se projeví v podobě člověka; nebo se mysl plná „mnoha“ myšlenek skrze bez-myšlenkovité pochopení „já neexistuji“ sjednotí

⁶³A mind with anger, joy, heroism etc., the ‘many’ sentiments contained within poetry and living

⁶⁴Mysl s hněvem, radostí, statečností a tak dále; „mnoho“ nálad je obsaženo v poezii a v životě.

s onou bez-myšlenkovitou Skutečností.

30. की हे आदशिकृतीचें ठेवणें। नाना पदारूथास आणी उणें।
लाधलें पूरव संचिताच्या गुणें। वशिवजनासी ॥ ३० ॥
kīm he ādīśaktīcēṁ ṭhevaṇēṁ | nānā padārthāsa āṇī uṇēṁ |
lādhaleṁ pūrva saṁcitācyā guṇēṁ | viśvajānāsī || 30 ||

Otherwise He becomes this treasure of the original power/*shakti*; or the ‘many’ thoughts spoil this power/*shakti* and He appears to the people as the effects of their accumulated stock of previous actions/*sanchit karma* (body consciousness has come and the people talk about their *karma* caused by previous actions and then they have to suffer its effect).

Jinak se stane pokladem původní síly/*śakti*; nebo „mnohé“ myšlenky pokazí tuto sílu/*śakti* a On se zjeví lidem jako následek jejich nahromaděných minulých činů/*sančit karma* (přišlo vědomí těla a lidé hovoří o své *karmě*, způsobené minulými činy, a tudíž musejí trpět jejich následky).

31. की हे सुखाचीं तारुवें लोटलीं। आक्षै आनंदे उतटलीं।
वशिवजनास उपेगा आलीं। नाना प्रयोगाकारणे ॥ ३१ ॥
kīm he sukhācīṁ tāruvēṁ loṭalīṁ | ākṣai ānāṁde utaṭalīṁ |
viśvajānāsa upegā ālīṁ | nānā prayogākāraṇe || 31 ||

Either He becomes the flowing along on this ship of happiness or He is that unbroken *brahman* full of His own bliss or if to the people of the world a need (*desires*) appears then, He is reduced to the ‘many’ different practices.

Může se plavit na této lodi štěstí, anebo je oním neporušeným *brahman*, plným své vlastní blaženosti; nebo, pokud se objeví potřeby (*touhy*) světských lidí, potomje omezen na „mnoho“ různých činností.

32. की हे नरिजनाची संपत्ती। की हे वरिटाची योगस्थिती।
नांतरी भक्तीची फळश्रुती। फळास आली ॥ ३२ ॥
kīm he nirājanācī saṁpattī | kīm he virīṭācī yogasthitī |
nāntarī bhaktīcī phalaśrutī | phalāsa ālī || 32 ||

Either He is the wealth of pure knowledge; or He is in the companionship of this gross creation; or He is the benefit of devotion which has borne the fruit of this ‘poem’. (Either there is the gross creation of ‘many’ thoughts or this ‘I am’ when these thoughts are dropped or that thoughtless Reality)

Může být bohatstvím čirého poznání, anebo se spolčuje s tímto hrubým stvořením; nebo je užitekem oddanosti, která přináší ovoce této „básně“. (Může tu být hrubé stvoření „mnoha“ myšlenek, nebo toto „já jsem“, jsou-li myšlenky rozpuštěny, nebo ona bez-myšlenkovitá Skutečnost.)

33. की हा ईश्वराचा पवाड। पाहातां गगनाहून वाड।
ब्रह्मांडरचनेहून जाड। कवपिरबंदरचना ॥ ३३ ॥
kīm hā īśvarācā pavāḍa | pāhātāṁ gaganāhūna vāḍa |
brahmāṁḍaracanehūna jāḍa | kaviprabāṁdaracanā || 33 ||

Either He is the expansion of *ishwara* (He is *purush* and the Lord and creator of this ‘all’ world/creation) but if you truly understand, then you are vaster than the whole sky (unlimited Reality beyond space and time ie. the qualities of this ‘all’). Then you are the poet of this continuous ‘poem’ and greater than the whole created universe (*maharaj*- be so big that you disappear).

Může být expanzí *išvary* (On je *puruša*, Pán a Stvořitel tohoto světa/stvoření „vše“), ale když skutečně pochopíš, pak jsi rozlehlejší než celá obloha (neomezená Skutečnost za prostorem a časem, tedy vlastnostmi tohoto „vše“). Pak jsi básníkem této plynulé „básně“ a jsi větší, než celý stvořený vesmír. (*Maharádž* řekl: Buď tak veliký, až zmizíš.)

34. आतां असो हा वचिर। जगास आधार कवेश्वर।
 तयांसी माझा नमस्कार। साष्टांग भावें ॥ ३४ ॥
ātām aso hā vicāra | jagāsa ādhāra kaveśvara |
tayāmsī mājhā namaskāra | sāṣṭāṅga bhāveṁ || 34 ||

Now, let there be that thoughtless understanding, I do not exist. That is the Lord of the ‘poem’ and He is the support of the world and to that Reality, I bow down with my eight bodies.

Nyní nechť je tu ono bez-myšlenkovité pochopení „já neexistuji“. To je Pán „básně“, On je oporou světa a této Skutečnosti se všemi osmi těly klaním.

Note: There is that thoughtless Reality that is forever free and there is that eternal Lord of the poem and this destructible ‘I am’ is His poem (ie. *purush* and *prakruti*). But if you don’t leave your thoughts then one can never hear this ‘poem’ or become the Lord of this ‘poem’.

Poznámka: Je tu ona bez-myšlenkovitá Skutečnost, která je navždy svobodná, a je tu onen věčný Pán „básně“ a toto zničitelné „já jsem“ je jeho báseň (tedy *puruša* a *prakruti*). Ale pokud neopustíš své myšlenky, pak nikdy nemůžeš zaslechnout tuto „báseň“ nebo se stát Pánem této „básně“.

इति श्रीदासबोधे गुरुशषियसंवादे कवेश्वरस्तवननाम
 समास सातवा ॥ ७ ॥ १.७
iti śrīdāsabodhe guruśiṣyasamvāde kaveśvarastavanāma
samāsa sātavā || 7 || 1.7

Tímto končí 7. kapitola 1. dašaky knihy Dásbódh s názvem „Chvála Pánu této básně ‚já jsem‘“.

Překlad z angličtiny – Matěj Čihák 2017

1.8 Chvála „místa setkání“ s poznáním neboli „zde“

समास आठवा : सभासूतवन

samāsa aṭhavā : sabhāstavana

Praise of the 'meeting place' of knowledge ie. 'here'

|| Śrī Rām ||

1. अतां वंदूं सकळ सभा। जये सभेसी मुक्तसुल्लभा।
जेथें स्वयें जगदीश उभा। तषिठतु भरें ॥ १ ॥
*atām vaṁdūṁ sakāḷa sabhā | jaye sabhesī mukti sullabhā |
jethem svayem jagadīśa ubhā | tiṣṭhatu bharem || 1 ||*

Now (ie. forgetting everything), there is the bowing down before this meeting place of knowledge. *mula maya* is this easy to achieve liberation and this is the meeting place (being in the 'now' or 'here' is liberation from body conscious thinking). 'Here' in *mula maya*, that 'Lord of the world', full of benevolence, is forever standing, waiting behind His *prakruti*.

Nyní (když všechno zapomeneme) je čas poklonit se před tímto místem setkání s poznáním. *Múla-mája* je toto snadno dosažitelné osvobození a to je místo setkání (bytí „ted“ či „tady“ je osvobození od tělesného vědomí). „Zde“ v *múla-máje* onen Pán světa navždy stojí a čeká za svou *prakruti*, plný shovívavosti.

श्लोक ॥ नाहं वसामि वैकुण्ठे योगिनां हृदये रवौ।
मद्भक्ता यत्र गायन्तति तत्र तषिठामि नारद ॥
*śloka || nāham vasāmi vaikuṇṭhe yogināṁ hṛdaye ravau |
madbhaktā yatra gāyanti tatra tiṣṭhāmi nārada ||*

Shloka || As below

Ślōka || Viz níže.

2. नाहीं वैकुण्ठीचा ठाई। नाहीं योगियांचा हृदई।
माझे भक्त गाती ठाई ठाई। तेथें मी तषिठतु नारदा ॥ २ ॥
*nāhīm vaikuṇṭhīcā ṭhāī | nāhīm yogiyāṁcā hṛdaīm |
mājhe bhakta gātī ṭhāīm ṭhāīm | tethem mī tiṣṭhatu nārada || 2 ||*

God had once told *narada*, ‘I do not stay in *vaikuntha* or in the hearts of *yogis*.⁶⁵ When my devotees sing my praise everywhere, then I wait patiently ‘there’ (in *brahman*) for them.’

Bůh jednou řekl *Náradovi*: „Nepřebývám ve *Vaikhuntě*, ani v srdcích *jóginů*.⁶⁶ Když kdekoli mí oddaní pějí mé chvály, tak já „tam“ (v *brahman*) na ně trpělivě čekám.“

3. याकारणें सभा श्रेष्ठ। भक्त गाती तें वैकुंठ।
नामघोषें घडघडाट। जयजयकारें गर्जती ॥ ३ ॥

yākāraṇeṁ sabhā śreṣṭha | bhakta gātī teṁ vaikunṭha |
nāmagoṣeṁ ghaḍaḡaḍāṭa | jayajayakāreṁ garjati || 3 ||

This ‘speech’ is His praise and on account of this, there is this meeting place (‘I am everything, everywhere’). Then wherever the devotee sings is *vaikuntha* (the place of *vishnu* ie. knowledge) and when God’s ‘name’* is spoken with full conviction then, His victory will be roared everywhere (I am not). (*maharaj- roar like a lion*) *(*nam- na, no; aham, I*)

Tato „řeč“ je Jeho chválou a díky tomu je zde toto místo setkání („jsem všechno, všude“). Pak kdekoli oddaní zpívají, tam je *Vaikhunta* (místo *Višnu*, tedy poznání) a když je Boží jméno* pronášeno s plným uvědoměním, pak bude Jeho vítězství provoláváno všude („já nejsem“). (*Maharádž* řekl: *Zařvi jako lev.*) *(*nám* je složeno ze slov *na* = „ne“ + *aham* = „já“.)

4. प्रेमळ भक्तांचीं गायनें। भगवत्कथा हरकिर्तनें।
वेदव्याख्यान पुराणश्रवणें। जेथें नरितर ॥ ४ ॥

premaḷa bhaktāñcīṁ gāyanem | bhagavatkathā harikīrtanem |
vedavyākhyāna purāṇaśravaṇem | jetherṁ nirāntara || 4 ||

At this meeting place the loving devotee sings His song and tells His story. ‘Here’ is *hari-kīrtana* (the pervasiveness of *hari/vishnu* ie. knowledge) and the expounding of the *vedas* (*neti, neti*). And ‘here’ that *ancient One continually listens to ‘I am’. *(The Self or *atma purush* is the oldest of all and in truth, He is the listener.)

Na tomto místě setkání milující oddaný zpívá Jeho píseň a vypráví Jeho příběh. „Zde“ je *hari-kīrtana* (všudypřítomnost *Hariho/Višnu*, tedy poznání) a objasnění véd (*neti, neti*). A „zde“ onen *starodávny Jediný plynule naslouchá „já jsem“. *(*Já* neboli *átma-puruša* je nejstarší ze všech a On je vskutku posluchačem.)

5. परमेश्वराचे गुणानुवाद। नाना नरूपणाचे संवाद।
अध्यात्मवदिया भेदाभेद। मथन जेथे ॥ ५ ॥

parameśvarāce guṇānuvāda | nānā nirūpaṇāce saṁvāda |

⁶⁵*siddharameshwar maharaj-* Yogis and sages take pride in saying, “I am a yogi,” “I am a sage.” Even *krishna* told them that their status was great because he knew that they were not at all able to leave their body-consciousness. *maya* says, “I nurture big, big animals. Those who say, I am a saint, I am a yogi, I am a sage, are all my pets.”

⁶⁶*Siddharamēśvar Maharādž* řekl: *Jógin* a mudrci se pyšní tím, že říkají: „já jsem *jógin*“, „já jsem mudrc“. Dokonce i *Krišna* jim řekl, že jejich postavení je skvělé, protože věděl, že nedokážou opustit tělesné vědomí. *Mája* říká: „Krmím velká, velká zvířata. Ti, kteří říkají: jsem světec, jsem *jógin*, jsem mudrc, ti všichni jsou má zvířátka.“

adhyātmavidyā bhedābheda | mathana jethe || 5 ||

There is the *nirguna* of *parameshwara* and this pure *sattva guna* of *mula maya* (ie. *purush* and *prakruti*). The ‘many’ discourses become this silent dialogue with God when ‘here’ there is the discriminating between the inseparable (*parameshwara*) within the separate (*mula maya*).

Je tu *nirguna* *Paraméšvary* a tato čirá *sattva guna mūla-máji* (tedy *puruša* a *prakruti*). „Mnoho“ rozprav se stane tichým rozhovorem s Bohem, když je „zde“ rozlišování nedělitelného (*Paraméšvara*) uvnitř odděleného (*mūla-mája*).

6. नाना समाधाने तृप्ती। नाना आशंकानवृत्ती।
चितीं बैसे ध्यानमूर्ति वाग्वळिसें ॥ ६ ॥
nānā samādhāneṁ tṛptī | nānā āśaṅkānavṛttī |
cittīm baise dhyānamūrti | vāgvaḷiseṁ || 6 ||

Then the ‘many’ thoughts gain the satisfaction of all satisfactions. Then the ‘many’ thoughts are that thoughtless *nivṛitti*, beyond all doubts. When the mind is established in and meditates upon this image of God (ie. ‘all’/knowledge) then, there is the sweetest conversation of all.

Pak „mnoho“ myšlenek dosáhne spokojenosti nade všechny spokojenosti. Pak je „mnoho“ myšlenek oním bez-myšlenkovitým *nivṛitti* za všemi pochybnostmi. Když je mysl uložena do této Boží podoby (tedy „vše“/poznání) a medituje na ni, pak je tu přesladký rozhovor „vše“.

7. भक्त प्रेमळ भावकि। सभ्य सखोल साततवकि।
रम्य रसाळ गायक। नषिठावंत ॥ ७ ॥
bhakta premaḷa bhāvika | sabhya sakhola sāttvika |
ramya rasāḷa gāyaka | niṣṭhāvaṅta || 7 ||

The devotee who is loving and faithful is absorbed in the wisdom of this meeting place and sings this sweet song with full conviction.

Oddaný, jenž je milující a věrný, je pohlcen v moudrosti tohoto místa setkání a pje tuto sladkou píseň s plným uvědoměním.

8. कर्मसीळ आचारसीळ। दानसीळ धर्मसीळ।
सुचसिंमंत पुण्यसीळ। अंतरशुद्ध कृपाळु ॥ ८ ॥
karmasīḷa ācārasīḷa | dānasīḷa dharmasīḷa |
sucismaṅta puṇyasīḷa | aṅtaraśuddha kṛpāḷu || 8 ||

Then one is the very nature of pure action, correct conduct, real charity (ie. to give away everything in the mind) and rightful **dharma*; then one is attentive, a storehouse of merit and this inner space is steady and full of compassion. *(Inherent nature or duty ie. to know thyself)

Pak je člověk vlastní přirozeností čistého konání, správného vedení, skutečného milosrdenství (tedy odstranit všechno z mysli) a spravedlivé **dharmy* pak je člověk pozorný, je stánkem zásluh a tento vnitřní prostor je klidný a plný soucitu. *(Vlastní přirozenosti

či poslání, tedy znát sebe sama.)

9. योगी वीतरागी उदास। नेमक नगिरह तापस।
वरिक्त नसिपृह बहुवस। आरण्यवासी ॥ ९ ॥
yogī vītarāgī udāsa | nemaka nigraha tāpasa |
virakta nispr̥ha bahuvasa | āraṇyavāsī || 9 ||

Then there is the *yogi*, indifferent to and regardless of worldly affairs. Steadfast in His worship (**‘He does everything’**), desireless and detached. He lives in the ‘many’ places and yet stays in that place of aloneness.

Pak je tu jógin indiferentní a nedbající světských záležitostí. Vytrvalý v Jeho uctívání (**„On koná vše“**), prostý tužeb a nepřipoutaný. Žije na „mnoha“ místech a přeci zůstává na onom místě osamocení.

10. दंडधारी जटाधारी। नाथपंथी मुद्राधारी।
येक बाळब्रह्मचारी। योगेश्वर ॥ १० ॥
daṇḍadhārī jaṭādhārī | nāthapaṁthī mudrādhārī |
yeka bālabrahmacārī | yogeśvara || 10 ||

Then the ascetic with matted hair and carrying a staff and the one belonging to the *nath* lineage; then the one who performs *mudras* (*hatha yoga*) and the one who is celibate are all that One Lord of *yoga* (**that One has taken so many forms, but when He sees with the eyes of understanding then, He sees Himself only ie. meeting place**).

Pak asketa se zacuchanými vlasy nesoucí hůl, ten, kdo patří do linie *Náth*, ten, kdo cvičí *mudry* (*hatha jógu*) a ten, kdo drží celibát, jsou všichni Jediným Pánem *jógy* (onen Jediný na sebe bere velmi mnoho forem, ale když hledí očima pochopení, pak vidí jen Sám Sebe, tedy místo setkání).

11. पुरश्चरणी आणी तपस्वी। तीर्थवासी आणी मनस्वी।
माहायोगी आणी जनस्वी। जनासारखि ॥ ११ ॥
puraścaraṇī āṇī tapasvī | tīrthavāsī āṇī manasvī |
māhāyogī āṇī janasvī | janāsārikhe || 11 ||

Then He is the one who performs *mantra* and He is the one who performs strict penances; He is the one who stays in places of pilgrimage and the one who controls his mind. And He is the great *yogi* who understands, ‘Myself is in everyone’.

Pak On je tím, kdo pronáší *mantru* a On je tím, kdo činí přísné pokání; On je tím, kdo pobývá na poutních místech a tím, kdo ovládá svou mysl. On je veliký *jógin*, který chápe „Já jsem v každém“.

12. सद्धि साधु आणी साधक। मंत्रयंत्रशोधक।
येकनषिठ उपासक। गुणगराही ॥ १२ ॥
siddha sādhu āṇī sādḥaka | maṁtrayaṁtraśodḥaka |
yekaniṣṭha upāsaka | guṇagrāhī || 12 ||

Then He is the *siddha* and *sadhu* and He is the *sadhak* (**worthy disciple**). Then He is the searcher in *mantras* and *yantra*/symbolic spiritual diagrams. Then He is loyal to

that One and the worshipper who has understood the *gunas*.

Pak On je *siddhou* i *sádhuem* a On je *sádhakou* (ctihodným žákem). Pak On je tím hledajícím v *mantrách* a *jantrách*/symbolických duchovních diagramech. Pak On je věrný onomu Jedinému a je uctívačem, který pochopil *guny*.

13. संत सज्जन वद्विज्जन। वेदज्ञ शास्त्रज्ञ माहाजन।
 प्रबुद्ध सर्वाज्ञ समाधान। वमिळकर्ते ॥ १३ ॥
saṁta sajjana vidvajjana | vedajña śāstrajña mājājana |
prabuddha sarvajña samādhāna | vimalakarte || 13 ||

Then He is the Saint, *sajjana* and He is the scholar, He is the one who is learned and knows the *vedas* and *shasthras*. He is the wise and the ‘all’-knowing awakened Lord within this world; He is the doer and the complete contentment of non-doing.

Pak On je Světcem, *sadždžanou* a On je učencem; On je tím poučeným a zná *vědy* i *śāstry*. Je moudrým a „vše“-znalým probuzeným Pánem uvnitř tohoto světa; je kona-
 telem i naprostou spokojeností ne-konání.

14. योगी वतिपन्न ऋषेश्वर। धूर्त तार्किक कवेश्वर।
 मनोजयाचे मुनेश्वर। आणी दग्विल्की ॥ १४ ॥
yogī vitpanna ṛṣeśvara | dhūrta tārkaika kaveśvara |
manojayāce muneśvara | aṅī digvalkī || 14 ||

Then He is the *yogi*, the one who recites the scriptures and the Lord of the *rishis*; He is the shrewd and logical thinker and the Lord of the poem. He is the one who has conquered the mind, the Lord of the sages and He wears the sky for His clothes.

Pak On je *jóginem*, tím, kdo recituje písmo a Pánem *ršiů*; On je bystrým a logickým myslitelem i Pánem básní. On je tím, kdo pokořil mysl, Pánem mudrců a nebesa jsou jeho šat.

15. ब्रह्मज्ञानी आत्मज्ञानी। तत्त्वज्ञानी पडिज्ञानी।
 योगाभ्यासी योगज्ञानी। उदासीन ॥ १५ ॥
brahmajñānī ātmajñānī | tattvajñānī piṇḍajñānī |
yogābhyāsī yogajñānī | udāsīna || 15 ||

Then He is the Knower of *brahman* and the Knower of the *atma*, the Knower of the elements and the Knower of the physical body. He is the one who studies *yoga* and the Knower of *yoga*/union, and the one detached from mundane affairs.

Pak On je Znalcem Brahman i Znalcem átma, Znalcem elementů i Znalcem fyzického těla. On je tím, kdo studuje *jógu* i Znalcem *jógy*/sjednocení, i tím, kdo je oddělený od světských záležitostí.

16. पंडति आणी पुराणकि। वद्विवांस आणी वैदकि।
 भट आणी पाठक। येजुर्वेदी ॥ १६ ॥
paṇḍita āṅī purāṅika | vidvāṁsa āṅī vaidika |
bhaṭa āṅī pāṭhaka | yejurvedī || 16 ||

Then He is the *pandit* and teacher of the *puranas*, the learned who recite the *vedas* and that *brahmin* who begs for alms and the one who teaches the *yajur veda* (rules and precepts of ritual), and that one who strictly follows it.

Pak On je *panditem* a učitelem *purán*; učencem, jenž recituje *védy* i *brahmínem*, prosícím o almužnu, i tím, kdo vyučuje *jadžur védu* (pravidla a předpisy rituálů), i tím, kdo ji důsledně následuje.

17. माहाभले माहाश्रोत्री। याज्ञकि आणी आग्नहोत्री।
वैद्य आणी पंचाक्षरी। परोपकारकर्ते ॥ १७ ॥
māhābhale mājñāśrotrī | yājñika āṇī āgnahotrī |
vaidyā āṇī pañcākṣarī | paropakārakarte || 17 ||

Then He is the great thinker and great listener; the performer of the fire sacrifice and the worshipper of the fire; He is the healer and the exorcist who dispels this ghost of the ego and the one who brings Oneness where there was otherness.

Pak On je velikým myslitelem i velikým naslouchajícím; vykonavatelem zápalných obětí a uctívačem ohně; On je léčitelem i exorcistou, který zahnal přízrak ega a je tím, kdo vnáší Jednotu tam, kde byla různost.

18. भूत भवषिय वर्तमान। जयांस तरकिळाचें ज्ञान।
बहुश्रुत नरिभमिान। नरिपेक्षी ॥ १८ ॥
bhūta bhaviṣya vartamāna | jayāṁsa trikāḷāceriñ jñāna |
bahuśruta nirābhimāna | nirāpekṣī || 18 ||

Then He is the past, the present and the future of the mind and He is the One free of any pride or expectation; He is the ‘now’ of *mūla maya* when these three times dissolve and He is the one who listens to the ‘many’ thoughts.

Pak On je minulostí, přítomnosti i budoucností mysli a je Jediným, prostým jakékoliv pýchy či očekávání; On je „nyní“ *mūla-māji*, když se tyto tři časy rozplynou, a On je tím, kdo poslouchá „mnoho“ myšlenek.

19. शांतक्षिमा दयासीळ। पवतिर आणी सत्वसीळ।
अंतरशुद्ध ज्ञानसीळ। ईश्वरी पुरुष ॥ १९ ॥
śānti kṣmā dayāsīḷa | pavitra āṇī satvasīḷa |
āntaraśuddha jñānasīḷa | īśvari puruṣa || 19 ||

Then He is peace, forgiveness and compassion; He is the pure and *sattwic* (possesses only knowing); He is a clear inner space and the owner of knowledge; He is that *purush* and *prakruti*.

Pak On je mírem, odpuštěním a soucítěním; je čistý a *sattvický* (vlastní pouze poznání); On je průzračným vnitřním prostorem a vlastníkem poznání; je oním *purušou* a *prakruti*.

20. ऐसे जे कां सभानायेक। जेथें नतियानतियवविक।
त्यांचा महिमा अलोलकि। काय म्हणोन विरणावा ॥ २० ॥
aise je kām sabhānāyeka | jethēn nityānityavivika |

tyāñcā mahimā alolika | kāya mhaṇoni varṇāvā || 20 ||

But how can this *mula maya* be that Lord of this meeting place? Therefore ‘here’ there has to be **vivek* between the permanent and the impermanent and so that wondrous understanding of the *paramatma* should not be described (He is beyond the mind and should not be brought down by your entering the mind to describe Him. He is beyond any description). **(mula maya is impermanent and that Lord/purush is permanent)*

Ale jak by tato *múla-mája* mohla být Pánem tohoto místa setkání? Proto „zde“ musí být **viveka* mezi stálým a pomíjivým, a proto by ono úžasné pochopení *Paramátma* nemělo být popisováno. (On je za myslí a neměl by být stahován dolů vnášením tvé mysli za účelem popsat Jež. On je za jakýmkoli popisem.) **(Múla-mája je pomíjivá a onen Pán/puruša je stálý.)*

21. जेथें श्रवणाचा उपाये। आणी परमार्थसमुदाये।
तेथें जनासी तरणोपाये। सहजचि होये ॥ २१ ॥
jethem śravaṇācā upāye | āṇī paramārthasamudāye |
tethem janāsi taraṇopāye | sahajaci hoye || 21 ||

When ‘here’ there is the remedy of listening and this meeting place of *paramartha*, then the mind is lifted out of this world and ‘there’ only it naturally remains.

Když je „zde“ podpora naslouchání a toto místo setkání *paramārthy*, pak je mysl pozvednuta z tohoto světa a přirozeně zůstane pouze ono „tam“.

22. उत्तम गुणाची मंडळी। सत्वधीर सत्वागळी।
नित्य सुखाची नवहाळी। जेथें वसे ॥ २२ ॥
uttama guṇācī maṇḍalī | satvadhīra satvāgaḷī |
nitya sukhācī navhālī | jethem vase || 22 ||

‘Here’ (*mula maya*) is the place of the superior *guna*; it is the peace and alertness of this pure *sattwa guna*; ‘here’ that Eternal Self resides in ever fresh and new happiness.

„Zde“ (*múla-mája*) je místo svrchované *guny*; je to mír a bdělost této čiré *sattva guny*. „Zde“ ono Věčné Já sídlí ve vždy svěžím a novém štěstí.

23. वदियापात्रें कळापात्रें। वशिष गुणांची सत्पात्रें।
भगवंताचीं प्रीतपात्रें। मळालीं जेथें ॥ २३ ॥
vidyāpātreṃ kaḷāpātreṃ | viśeṣa guṇāñcī satpātreṃ |
bhagavañtācīṃ prītipātreṃ | mīlālīm jethem || 23 ||

Those who are recipients of this ‘I am’ understanding and its art of knowing (ie. who have forgot everything; pure *sattwa guna*) are the worthy recipients of that Truth. Then ‘here’ merges in that pure knowledge ‘there’ due to its love for God (first become knowledge; then merge yourself in, I do not exist/I do not want to know even).

Ti, kteří jsou příjemci tohoto pochopení „já jsem“ a jeho umění poznání (tedy ti, kteří na všechno zapoměli; čirá *sattva guna*) jsou ctihodnými příjemci oné Pravdy. Pak „zde“ splývá s oním čirým poznáním „tam“ skrze svou lásku k Bohu.

24. प्रवृत्ती आणी नवृत्ती। प्रपंची आणी परमार्थी।
गृहस्ताश्रमी वानप्रहस्ती। संन्यासादकि ॥ २४ ॥
pravṛttī āṇī nivṛttī | prapañcī āṇī paramārthī |
grhastāśramī vānaprahastī | saṇṇyāsādika || 24 ||

Then your worldly thinking and your withdrawal from thoughts; your worldly living/*prapanch* and your withdrawal from this world/*paramarth*; your life as a householder and your life as a *sannyasa*, all come together.

Pak tvé světské smýšlení i odmítnutí myšlenek, tvůj světský život/*prapanča* i tvé opuštění tohoto světa/*paramártha*, tvůj život hospodáře i tvůj život *sanjásina*, to všechno se spojí.

25. वृद्ध तरुण आणी बाळ। पुरुष स्त्रियादकि सकळ।
अखंड ध्याती तमाळनीळ। अंतर्यामी ॥ २५ ॥
vṛddha taruṇa āṇī bāḷa | puruṣa striyādika sakala |
akhaṇḍa dhyātī tamāḷanīḷa | aṇṭaryāmī || 25 ||

When that unbroken *parabrahman* meditates upon Himself then, the old, the young, the child, the man and the woman etc. are this ‘all’ (That unbroken *parabrahman* had forgotten Himself and taken Himself to be a man, woman, old and young etc. etc. Now when He drops all these limiting concepts then, ‘nothing is there’. This is knowledge. Then He is meditating upon Himself and seeing His own reflection)

Když ono neporušitelné *Parabrahma* medituje o Sobe Samém, pak stařec, mladík, dítě, muž i žena a tak dále jsou tímto „vše“. (Ono neporušitelné *Parabrahma* na Sebe zapomělo a považovalo se za muže, ženu, starce, mladíka a tak dále a tak dále. Nyní, když rozpustilo všechny tyto omezující koncepty, tu „nic není“. To je poznání. Pak medituje o Sobe Samém a zří svůj vlastní odraz.)

26. ऐसे परमेश्वराचे जन। त्यांसी माझे अभविंदन।
जयांचेनसिमाधान। अकस्मात बाणे ॥ २६ ॥
aise paramేశvarāche jana | tyāṅsī mājheriṇ abhivaṇḍana |
jayāṅceni samādhāna | akasmāta bāṇeṇ || 26 ||

In this way the mind becomes *parameshwara* when I bow down before this ‘all’. For due to this *mula maya*, complete contentment is suddenly established (by remaining always in this ‘I am’, this ‘I am’ is dropped when any trying suddenly ceases).

Tímto způsobem se mysl stane *Paraméšvarou*, pokloním-li se před tímto „vše“. Díky této *múla-máje* je náhle dosaženo naprosté spokojenosti (připomínáním si tohoto „já jsem“ se toto „já jsem“ rozpustí, ustanou-li všechny snahy).

27. ऐसिये सभेचा गजर। तेथें माझा नमस्कार।
जेथें नतिय नरितर। कीरतन भगवंताचे ॥ २७ ॥
aiṅsiye sabhecā gajara | tetheṇ mājhā namaskāra |
jetheṇ nitya niraṇṭara | kīrtana bhagavaṇṭācheṇ || 27 ||

When such a meeting place resounds with His praise, then there is the surrendering of ‘mine’. Then ‘here’ the pervasiveness/*prakruti* of God/*purush* is that eternal *pa-*

rabrahman.

Když toto místo setkání zazvučí Jeho chválou, pak je tu vzdání se „já“. Pak všudypřítomnost/*prakruti* Boha/*puruša* „zde“ je oním věčným *Parabrahma*.

28. जेथें भगवंताच्या मूर्ती। तेथें पावजि उत्तम गती।
 ऐसा नशिच्य बहुतां ग्रंथी। महंत बोललि ॥ २८ ॥
jethem bhagavanṭācyā mūrtī | tethem pāvaji uttama gatī |
aisā niścaya bahutāṅ grānthī | mahanta bolile || 28 ||

When there is this image of God ‘here’ then, there can be the attainment of that highest state ‘there’. But first within this scripture there should be the conviction of this ‘all’; that *purush* and His ‘speech’ (first there should be witnessing and the witnessed).

Je-li tu tento obraz Boha „zde“, pak tu může být dosažení nejvyššího stavu „tam“. Ale toto Písmo nejprve podává svědectví o tomto „vše“, *purušovi* a Jeho „řeči“ (nejprve by tu mělo být pozorování a pozorované).

29. कल्लौ कीर्तन वरिष्ठ। जेथें होय ते सभा श्रेष्ठ।
 कथाश्रवणें नाना नष्ट। संदेह मावळती ॥ २९ ॥
kallau kīrtana varīṣṭha | jethem hoyā te sabhā śreṣṭha |
kathāśraṇeṅ nānā naṣṭa | samdeha māvaḷatī || 29 ||

In the *kali* era (in the body), the *singing of His pervasiveness is the greatest worship, for then this meeting place of the pure *sattva* will be that Reality ‘there’. But first by narrating this ‘story’ of God and listening to His ‘story’, body consciousness should be removed. *(ie. first forget everything and be established as knowledge ‘here’)

Ve věku *kali* (tedy v těle) je *opěvování Jeho všudypřítomnosti největším uctíváním, díky tomu se toto místo setkání čiré *sattva guny* stane onou Skutečností „tam“. Ale při vyprávění tohoto Božího „příběhu“ a naslouchání Jeho „příběhu“ by mělo nejprve být odstraněno tělesné vědomí. *(Tedy nejdřív na všechno zapomeň a uvědom se jako poznání „zde“.)

Note: When that Supreme Self forgets Himself then, He takes ‘many’ forms and plays ‘many’ roles. But when He forgets everything and remains always in this meeting place of knowledge then, He will come to understand that He is that *purush*. And when He lets slip away this pure *sattva guna* of the meeting place then, that *nirgun* Self remains. That is pure knowledge when that *purush* gives up His witnessing and returns from where He came.

Poznámka: Když ono Nejvyšší Já na Sebe zapomene, pak na Sebe bere „mnoho“ podob a hraje „mnoho“ rolí. Ale když na všechno zapomene a zůstává stále na tomto místě setkání poznání, pak dojde k poznání, že On je oním *purušou*. A když nechá zmizet tuto čirou *sattva gunu* místa setkání, pak zůstane *nirguna* Já. To je čiré poznání, kdy se tento *puruša* vzdává svého pozorování a vrací se tam, odkud vzešel.

इति श्रीदासबोधे गुरुशिष्यसंवादे सभास्तवननाम
 समास आठवा ॥ ८ ॥ १.८
iti śrīdāsabodhe guruśiṣyasamvāde sabhāstavanānāma

samāsa āṅhavā || 8 || 1.8

Tímto končí 8. kapitola 1. daśaky knihy Dásbódh s názvem „Chvála ,místa setkání‘ s poznáním neboli ,zde“.

Překlad z angličtiny – Matěj Čihák 2017

1.9 Chvála *Paramārthy* (Nejvyššího Smyslu/Nejzazšího Dověšení)

समास नववा : परमार्थस्तवन

samāsa navavā : paramārthastavana

In Praise of *Paramartha* (Supreme Meaning/Ultimate Accomplishment)

|| Śrī Rām ||

1. आतां सूतऊं हा परमार्थ। जो साधकांचा नजिस्वार्थ।
नांतरी समर्थामध्ये समर्थ। योग हा ॥ १ ॥
ātām staūm hā paramārtha | jo sādhakāncā nijasvārtha |
nāntarī samarthāmadhye samartha | yoga hā || 1 ||

Being in the ‘now’ is the praise of that thoughtless *paramartha* and this witnessing is the *sadhak*’s very own wealth. And afterwards that non-dual Self will have union with that thoughtless Self ([That finally meets Its own Self](#)).

Bytí v „ted“ je chválou oné bez-myšlenkovité *paramārthy* a toto pozorování je nejvlastnějším bohatstvím *sādhak*y. Později se ono nedvojné Já spojí s oním bez-myšlenkovitým Já. ([Tedy konečně se setká se svým vlastním Já.](#))

2. आहे तरी परम सुगम। परी जनासी जाला दुर्गम।
कां ज्याचें चुकलें वर्म। सत्समागमाकडे ॥ २ ॥
āhe tarī parama sugama | parī janāsī jālā durgama |
kām jayāceṁ cukaleṁ varma | satsamāgamākāḍe || 2 ||

If there is this so very easy to understand knowledge then, that thoughtless Supreme can be understood. But to the people, this has become so very difficult to understand.⁶⁷ But why give up this ‘I am’ of *mula maya* and that essence, I do not exist, which is gained in company of the Truth/Saint?

⁶⁷ *siddharameshwar maharaj- tukaram* said about this worldly life, “The happiness one gets from this hard work is like a grain of barley and the grief is as big as a mountain.” But without any toil whatsoever, this Ultimate Accomplishment is effortlessly acquired. “Though it is so very easy to achieve, still for the people, it has become so very difficult to achieve. Why neglect that essence that is found in the company of the Truth?” – *dasbodha*. And instead of searching for happiness by being in the company of the Saint, they go after many inventions and create this terrible and desperate *maya*. Because of this, their true essence is lost and when this strange foreign happiness is created then, the Ultimate Accomplishment, which is so easy, becomes so very difficult.

Je-li tu toto poznání, tak snadné k porozumění, pak ono bez-myšlenkovité Nejvyšší může být pochopeno. Ale lidé to velice těžko chápou. ⁶⁸ Ale proč se vzdávat tohoto „já jsem“ *mūla-māji* a oné podstaty „já neexistuji“, které je dosaženo ve společnosti Pravdy/Světce?

3. नाना साधनांचे उधार। हा रोकडा ब्रह्मसाक्षात्कार।
वेदशास्त्रीं जें सार। तें अनुभवास ये ॥ ३ ॥

*nānā sādhanānce udhāra | hā rokaḍā brahmasākṣātkāra |
vedaśāstrīm jeṃ sāra | teṃ anubhavāsa ye || 3 ||*

There are the ‘many’ thoughts and their promises of results (“If I do this then, I will get that; and when you die you will attain that etc.”) and there is that ever-present thoughtless *brahman*. Within the *vedas* and *shasthras* there is this experience of ‘I am’ and that essence, I do not exist (the scriptures can teach up to knowledge, *neti, neti*).

Je tu „mnoho“ myšlenek a jejich příslibů o výsledcích („Když udělám tohle, získám tamto“; „a když zemřeš, dosáhneš tamtoho“) a je tu vždy přítomné bez-myšlenkovité *brahman*. Ve *védách* i *śāstrách* je zkušenost „já jsem“ i ona podstata „já neexistuji“ (písma mohou naučit poznání; *neti, neti*).

4. आहे तरी चहुंकडे। परी अणुमात्र दृष्टी न पडे।
उदास परी येकीकडे। पाहातां दसिना ॥ ४ ॥

*āhe tarī cahūṅkaḍe | parī aṇumātra dṛṣṭī na paḍe |
udāsa parī yekīkaḍe | pāhātām disenā || 4 ||*

He is everywhere but even an atom of Him cannot be seen. He is indifferent and detached and so, that understanding that is in the possession of the One, cannot be seen by your eyes (*siddharameshwar maharaj*- when you walk out and look up at the moon, you do not see that which lies between your eye and the moon. And when you try to see that, then you make yourself the object of the seeing and you see space. Though you are everywhere, you cannot be an object of your seeing).

On je všude, ale ani atom z Něj nemůže být spatřen. Je nezaujatý a odpoutaný, takže ono porozumění, že je vlastnictvím Jediného, nemůže být spatřeno tvýma očima. (*Siddharamేశvar Maharádž* řekl: Když se procházíš a koukáš na měsíc, nevidíš to, co se nachází mezi tvým okem a měsícem. A když se pokusíš to vidět, potom učiníš sebe sama objektem pozorování a spatříš prostor. Jsi-li všude, nemůžeš být objektem svého pozorování.)

5. आकाशमार्गी गुप्त पंथ। जाणती योगयि समर्थ।

इतरांस हा गुह्यार्थ। सहसा न कळे ॥ ५ ॥

*ākāśamārgī gupta paṅtha | jāṇatī yogiye samartha |
itarāṅsa hā guhyārtha | sahasā na kaḷe || 5 ||*

⁶⁸ *Siddharamेशvar Maharádž* řekl: *Tukárám* řekl o světském životě: „Štěstí, které člověk nabude z této dřiny, je jako zrnko ječmene, zatímco smutek je jako velká hora.“ Ovšem toto Nejzazší Dověření je získáno bez sebemenší námahy. „I když je tak snadné jej dosáhnout, pro lidi se stává velice obtížným jej dosáhnout. Proč zanedbávat tuto podstatu, která se nalézá ve společenství Pravdy?“ – *Dásbódh*. Ale místo pátrání po štěstí skrze pobývání ve společnosti Světce jdou za mnohými výmysly a tvoří tuto hroznou a otřesnou máju. Kvůli tomu je jejich pravá podstata ztracena; a když je stvořeno toto podivné a nevlastní štěstí, pak se Nejzazší Dověření, tak jednoduché, stane převelice obtížným.

He is the secret path through space ([nothing is there](#)) and He is known by the *yogi* who has that non-dual understanding. The impatience of the others, cannot understand that thoughtless hidden wealth/meaning.

On je tajnou stezkou napříč prostorem ([nic tu není](#)) a je poznán *jóginem*, jenž má nedvojný porozumění. Netrpělivost ostatních nemůže pochopit ono bez-myšlenkovité bohatství/smysl.

6. साराचेंही निजिसार। अखंड अक्षै अपार।
नेऊं न सकती तशकर। कांही केल्या ॥ ६ ॥
sārācēṅhī nijāsāra | akhaṁḍa akṣai apāra |
neūṁ na sakatī taškara | kāṁhī kelyā || 6 ||

He is the essence of one's own essence. He is unbroken, permanent and the unlimited. He is not this created thing called knowledge that can be taken away by the thief ([maharaj- the mind is a thief ie. the mind takes that which does not belong to it](#)).

On je podstatou vlastní podstaty člověka. Je neporušený, stálý a neomezený. Není touto stvořenou věcí jménem poznání, které může být ukradeno zlodějem. ([Maharāžd řekl: Mysl je zloděj, tedy mysl si bere to, co jí nepatří.](#))

7. तयास नाही राजभये। अथवा नाही अग्नभिये।
अथवास्वापदभये। बोलोच नये ॥ ७ ॥
tayāsa nāhīṁ rājabhaye | athavā nāhīṁ agnibhaye |
athavāsvāpadabhaye | bolōca naye || 7 ||

That Reality has no fear from the king or any fear of fire and the fear from this beast called *maya* should not be 'spoken'.

Skutečnost nemá sebemenší strach z krále a nemá sebemenší strach z ohně a ani strach z této bestie zvané *mája* by neměl být „vysloven“.

8. परब्रह्म तें हालवेना। अथवा ठावही चुकेना।
काळांतरी चळेना। जेथीचा तेथें ॥ ८ ॥
parabrahma teṁ hālavēnā | athavā ṭhāvahī cūkenā |
kālāṁtarī caḷēnā | jethīcā tethēṁ || 8 ||

That *parabrahman* cannot be moved nor can it be misplaced. It is where it is and it does not move away by the lapse of time.

Parabrahman nemůže být přemístěno ani zašantročeno. Je tam, kde je, a ani pád do času s ním nehne.

9. ऐसें तें नजि ठेवणें। कदापि पालटों नेणे।
अथवा नव्हे आदकि उणें। बहुतां काळें ॥ ९ ॥
aiseṁ teṁ nija ṭhevaṇēṁ | kadāpi pāḷaṭōṁ neṇe |
athavā navhe ādika uṇēṁ | bahutāṁ kāḷēṁ || 9 ||

That *parabrahman* is our own treasure which does not know change, nor become more or less due to this 'time of the all' ([He is not limited by the limitation of time and space](#)

ie. 'I am').

Parabrahman je náš nejvlastnější poklad, jenž nezná změnu, ani se nestává větším nebo menším kvůli tomuto „času vše“. (Není omezeno hranicemi času a prostoru, tedy „já jsem“).

10. अथवा तें घसवटेना। अथवा अदृश्य होयेना।
नांतरी पाहातां दसिना। गुरुअंजनेवणि ॥ १० ॥
athavā teṁ ghasavateṇā | athavā adṛśya hoyeṇā |
nāntarī pāhātām disenā | guruaṁjaneviṇa || 10 ||

That Reality cannot be worn out nor can it be this unseen 'all'. Nevertheless, He cannot be understood without this knowledge of the *guru*. (He is not this knowledge yet He cannot be realized without this knowledge)

Skutečnost nemůže být vyčerpána, ani nemůže být tímto neviditelným „vše“. Nicméně bez tohoto poznání *guru*a nemůže být pochopena. (Není tímto poznáním, ale nemůže být realizována bez tohoto poznání.)

11. मागां योगयि समर्थ। त्यांचाहनिजिस्वार्थ।
यासिबोलजि परमार्थ। परमगुह्य महणौनी ॥ ११ ॥
māgām yogiye samartha | tyāñcāhi nijasvārtha |
yāsi bolije paramārtha | paramaguhya mhaṇauni || 11 ||

Previous to this knowledge, there is that non-duality of the *yogi* and this only is your true wealth. Therefore first this 'I am' should be 'spoken' and then that *paramartha*, the secret Supreme, can be realized.

Před tímto poznáním je tu nedvojnost *jógina* a pouze ta je tvým pravým bohatstvím. Proto by mělo být „vysloveno“ nejprve toto „já jsem“, a poté může být realizována *paramārtha*, ono skryté Nejvyšší.

12. जेंही शोधून पाहलि। त्यासी अर्थ सांपडला।
येरां असोनी अलभ्य जाला। जन्मोजन्मी ॥ १२ ॥
jeṁhī śodhūna pāhilā | tyāsī artha sāṁpaḍalā |
yerām asonī alabhya jālā | janmojanmīm || 12 ||

When *mula maya* has been searched out then, its innermost meaning can be understood. Others, though being that Self, find it is unattainable, birth after birth after birth.

Když byla vypátrána *múla-mája*, potom může být pochopen její nejvnitřnější význam. Ostatní, ačkoli jsou oním Já, považují Jej za nedosažitelné, rodíce se znovu a znovu a znovu.

13. अपूर्वता या परमार्थाची। वार्ता नाहीं जनममृत्याची।
आणी पदवी सायोज्यतेची। सन्नधिचि लाभें ॥ १३ ॥
apūrvatā yā paramārthācī | vārtā nāhīm janmamṛtyācī |
āṇī padaṅvī sāyojyatecī | sannidhaci lābheṁ || 13 ||

When this 'speech' becomes that *paramartha* then, there is not even a rumour of birth

or death and then the honour of Final Liberation is close at hand.

Když se tato „řeč“ stane onou *paramārthou*, pak tu není ani zvěsti o zrození či smrti a čest Konečného Osvobození je na dosah ruky.

14. माया वविकेँ मावळे। सारासारवचिार कळे।
परब्रह्म तेँही नविळे। अंतर्यामीं ॥ १४ ॥
māyā vīvekem māvaḷe | sārāsāravacāra kaḷe |
parabrahma teṁhi nivāḷe | antaryāmīṁ || 14 ||

Through *vivek*, *maya* disappears. For when there is discrimination between the *essence and non-essence then, that Reality is understood. Then your dearest and dearest, that *parabrahman*, is revealed. *(See 13.2; the discrimination between the essence ie. that I do not exist understanding and the non-essence ie. this ‘speech’ of ‘I am’)

Díky rozlišování/*vivēka mája* zmizí. Neboť když je tu rozlišování mezi *podstatou a bezpodstatným, pak je Skutečnost pochopena. Pak je tvé nejdražší a přemilé *parabrahma* zjeveno. *(Viz 13.2; rozlišování mezi podstatou, tedy pochopením „já neexistuji“ a bezpodstatným, tedy touto „řečí“ „já jsem“.)

15. ब्रह्म भासले उदंड। ब्रह्मीं बुडालें ब्रह्मांड।
पंचभूतांचें थोतांड। तुछ्य वाटे ॥ १५ ॥
brahma bhāsale udamḍa | brahmīṁ buḍāḷeṁ brahmāṁḍa |
pañcabhūtāñceṁ thotāṁḍa | tuchya vāṭe || 15 ||

brahman is that vast limitless *paramātma* and He has appeared as this gross creation/*brahmāṁḍa* and with discrimination this creation is drowned in that *brahman*. Then these five great elements are but a fiction to be ignored.

Brahman je ono široširé neomezené *paramātma* a projevilo se jako toto hrubé stvoření/*brahmāṁḍa* a rozlišováním je toto stvoření utopeno v *brahman*. Pak těchto pět velikých elementů není ničím než fikcí, nehodnou zájmu.

16. प्रपंच वाटे लटकि। माया वाटे लापणकि।
शुद्ध आतमा वविका-। अंतरीं आला ॥ १६ ॥
prapañca vāṭe laṭikā | māyā vāṭe lāpaṇikā |
śuddha ātmā vīvekā- | antarīṁ ālā || 16 ||

Then *prapanč*⁶⁹ is felt to be false and *maya* appears as a fable. When there is *vivek*, that pure *ātma* within the inner space can be understood.

Pak je *prapanča*⁷⁰ pocítěna jako falešná a *mája* se jeví jako výmysl. Je-li tu *vivēka*, ono čiré *ātma* uvnitř vnitřního prostoru může být pochopeno.

17. ब्रह्मस्यथि बाणतां अंतरीं। संदेह गेला ब्रह्मांडाबाहेरीं।
दश्याची जुनी जरूरी। कुहटि जाली ॥ १७ ॥

⁶⁹*siddharameshwar maharaj*- This manifest world gets called *prapanč* on account of the five (*pañca*) elements appearing and being seen as something separate (*para*) from you.

⁷⁰*Siddharamēšvar Maharādž* řekl: Tomuto projevěnému světu se říká *prapanča* kvůli pěti (*pañča*) elementům zjevujícím se a viděným jako cosi od tebe odděleného (*para*).

*brahmasthita bāṇatām aṁtarīm | sarīdeha gelā brahmāṁdābāherīm |
dṛśyācī junī jarjarī | kuḥṭa jālī || 17 ||*

When that ever-steady *brahman* is imbibed in your inner space then, body consciousness is gone and one is beyond this *brahmanda*/creation. Then this old rag of a visible world rots and goes away.

Když si ve svém vnitřním prostoru osvojíš ono vždy klidné *brahman*, pak pomine tělesné vědomí a člověk se dostane za stvoření/*brahmádu*. Pak tento starý cár viditelného světa zvetší a odejde.

18. ऐसा हा परमार्थ। जो करी त्याचा नजिसवार्थ।
आतां या समर्थास समर्थ। कर्ती म्हणौनि म्हणावें ॥ १८ ॥
*aisā hā paramārtha | jo karī tyācā nijasvārtha |
ātām yā samarthāsa samartha | kitī mhaṇauni mhaṇāverī || 18 ||*

Like this is that thoughtless *paramarth*. Then that *purush* understands Himself and gains His own wealth. Now, when this ‘speech’ becomes that thoughtless Self then, the ‘many’ thoughts should be called non-dual. (Then think, no harm, for now everything is that Reality; *maharaj*- you don’t know your mind. First the mind should be annihilated and when you understand yourself then let all the thoughts come, for then you know, I am not the thoughts....mind is that Reality)

Taková je ona bez-myšlenkovitá *paramārtha*. Pak onen *puruša* porozumí sám sobě a dosáhne svého vlastního bohatství. Nyní, když se tato „řeč“ stala oním bez-myšlenkovitým Já, může být „mnoho“ myšlenek nazváno nedvojností. (Pak můžeš bez problémů myslet, protože teď je všechno Skutečnost. *Maharádž* řekl: Neznáš svou mysl. Nejprve by měla být mysl vypařena, a když pochopíš sám sebe, pak ať všechny myšlenky přijdou, protože ty víš, že nejsi myšlenkami...mysl je tou Skutečností.)

19. या परमार्थाकरितां। ब्रह्मादिकांसि विश्रामता।
योगी पावती तन्मयता। परब्रह्मीं ॥ १९ ॥
*yā paramārthākaritām | brahmādikāṁsi viśrāmatā |
yogī pāvātī tanmayatā | parabrahmīm || 19 ||*

On account of this ‘speech’, *lord *brahma*, the creator of this gross world and the other gods (the three *gunas*) take rest and the *yogi* becomes absorbed in that *parabrahman*. *(If the intellect/*buddhi* decides it is a cup then, that formless Reality takes the form of a cup)

Díky této „řeči“ *pán *brahma*, stvořitel tohoto hrubého světa, i ostatní bohové (tři *guny*) odejdou na odpočinek a *jógin* je pohlcen oním *parabrahma*. *(Pokud se intelekt/*buddhi* rozhodne, že bude hrnkem, pak ona beztvará Skutečnost nabude formy hrnku.)

20. परमार्थ सकळांस वसांवा। सद्धि साधु माहानुभावां।
सेखीं सात्विकि जड जीवां। सतसंगैकरूनी ॥ २० ॥
*paramārtha sakalāṁsa visāṁvā | siddha sādhu māhānubhāvām |
sekhīm sātvika jaḍa jīvām | satsaṁgerūnī || 20 ||*

paramarth brings rest to this ‘all’; it is the *siddha*, *sadhu* and one who has that great ex-

perience. Therefore first through the company of the Saint/Truth, the ignorant boasting *jīva* should become *satvik* (first leave the thoughts and then just know).

Paramārtha přináší odpočinek tomuto „vše“; je to *siddha*, je to *sádhu* a je to ten, jenž má onu velikou zkušenost. Proto by nejprve měl být nevědomý a pyšný *džīva* učiněn *satvickým* skrze společnost Světce/Pravdy. (Nejdřív opusť všechny myšlenky a pak tu bude čiré poznání.)

21. परमार्थ जनमात्रे सार्थक। परमार्थ संसारी तारक।
परमार्थ दाखवी परलोक। धार्मकासी ॥ २१ ॥
paramārtha janmācēṁ sārthaka | *paramārtha saṁsārīṁ tāraka* |
paramārtha dākhavī paraloka | *dhārmikāsī* || 21 ||

paramarth is the fulfilment of this life; *paramarth* is the saviour of the one caught in this worldly existence and *paramarth* reveals this world beyond to the follower of their *dharma* (your inherent nature is to be and to know; *maharaj*- it is your birthright).

Paramārtha je naplněním života; *paramārtha* je spasitelem člověka, chyceného v této světské existenci a *paramārtha* zjevuje tento svět za těm, kdo následují její *dharmu*. (Tvou vlastní přirozeností je být a znát. *Maharádž* řekl: Je to tvoje přirozené právo.)

22. परमार्थ तापसांसी थार। परमार्थ साधकांसी आधार।
परमार्थ दाखवी पार। भवसागराचा ॥ २२ ॥
paramārtha tāpasāṁsī thāra | *paramārtha sādhakāṁsī ādhāra* |
paramārtha dākhavī pāra | *bhavasāgarācā* || 22 ||

paramarth is the resting place of the ascetic and *paramarth* is the support of the one who makes every effort to attain liberation (*sadhak*). It takes you to the other shore beyond this ocean of worldly life.

Paramārtha je útlukem askety a *paramārtha* je podporou toho, kdo vyvíjí maximální úsilí k dosažení osvobození (*sādhaka*). Vezme tě na druhý břeh za tento oceán světského života.

23. परमार्थी तो राज्यधारी। परमार्थ नाही तो भिकारी।
या परमार्थाची सरी। कोणास द्यावी ॥ २३ ॥
paramārthī to rājyadhārī | *paramārtha nāhīṁ to bhikārī* |
yā paramārthācī sarī | *koṇāsa dyāvī* || 23 ||

When one is in *paramarth* then, he is the King (*atma*) and when that one is devoid of *paramarth* then, He is a beggar. This ‘speech’ becomes that *paramarth* (Ultimate Accomplishment ie. no-knowledge) when this knowledge gets offered (ie. when this knowledge is abandoned).

Když je člověk v *paramārthě*, pak je Králem (*átma*) a když je člověk zbaven *paramārthy*, je žebrákem. Tato „řeč“ se stane onou *paramārthou* (Nejzazším Dovršením, tedy nepoznáním), je-li toto poznání obětováno (tedy když je toto poznání opuštěno).

24. अनंत जनमींचें पुण्य जोडे। तरीच परमार्थ घडे।
मुख्य परमात्मा आतुडे। अनुभवासी ॥ २४ ॥

*anamāta janmīnceṁ puṇya joḍe | tarīca paramārtha ghaḍe |
mukhya paramātmā ātuḍe | anubhavāsī || 24 ||*

On account of its ignorance that endless Self has taken another birth. But in this birth, due to the merits acquired from so many births, that *paramarth* is accomplished and that Supreme *paramatma* is gained by the one with knowledge.

Kvůli své nevědomosti se ono nekonečné Já znovu narodí. Ovšem v tomto zrození, díky zásluhám získaným v mnoha zrozeních, člověk skrze poznání dovrší *paramārthu* a dosáhne onoho Nejvyššího *paramátma*.

25. जेणें परमार्थ वोळखला। तेणें जनम सार्थक केला।
येर तो पापी जन्मला। कुलक्षयाकारणें ॥ २५ ॥
*jeṇeṁ paramārtha voḷakhilā | teṇeṁ janma sārthaka kelā |
yera to pāpī janmalā | kulakṣayākāraṇeṁ || 25 ||*

When *mula maya* is recognized as that *paramatma* then, this life is fulfilled. However for the rest, that *atma* is once more born as a sinner with a sinful attention (due to the *gunas* there is objectification and the gross world is taken as true). (*maharaj-* the only sin is taking yourself to be a body)

Když je *mūla-māja* rozeznána jakožto *paramārtha*, pak je tento život naplněn. Bohužel pro ostatní se ono *ātma* znovu narodí jakožto hříšník s hříšnou pozorností (*kvůli gunám je tu objektivizace a hrubý svět je považován za skutečný.*) (*Maharádž* řekl: Jediný hřích je považovat se za tělo.)

26. असो भगवत्प्राप्तीवणि। करी संसाराचा सीण।
त्या मूरखाचें मुखावलोकन। करूच नये ॥ २६ ॥
*aso bhagavatprāptīvaṇi | karī saṁsārācā sīṇa |
tyā mūrkhāceṁ mukhāvalokana | karūnca naye || 26 ||*

So be it! Without the attainment of God, one toils hard in this mundane life. But that *paramatma* should never look at the face of the fool (“I am a body”).

Bud tím! Bez dosažení Boha se člověk tvrdě plahočí v tomto světském životě. Ale ono *paramátma* by se nikdy nemělo dívat do tváře blázna („já jsem tělo“).

27. भल्याने परमार्थी भरावे। शरीर सार्थक करावे।
पूर्वजांस उद्धरावे। हरभिक्ती करूनी ॥ २७ ॥
*bhalyāneṁ paramārthīṁ bharāveṁ | śarīra sārthaka karāveṁ |
pūrvajāṁsa uddharāveṁ | haribhaktī karūnī || 27 ||*

The wise enter within *paramarth* (Supreme Meaning) and gain the meaning of life (to recognise that *paramatma*). Therefore through devotion to *vishnu* (to effortlessly know) one should be lifted out of their ancestral lineage (“I am a body” concept; “I was born, I am a son, sinner” etc.).

Moudrý vejde do nitra *paramārthy* (Nejvyššího Smyslu) a dosáhne smyslu života (rozpoznat ono *paramátma*). Poté by měl být skrze oddanost *Višnuovi* (znát bez úsilí) pozvednut ze své rodové linie (konceptu „já jsem tělo“; „narodil jsem se, jsem syn,

jsem hříšník“ a tak dále).

इति श्रीदासबोधे गुरुशिष्यसंवादे

परमार्थस्तवननाम समास नववा ॥ ९ ॥ १.९

iti śrīdāsabodhe guruśiṣyasāṅvāde

paramārthastavananāma samāsa navavā ॥ 9 ॥ 1.9

Tímto končí 9. kapitola 1. část knihy Dásbódh s názvem „Chvála Paramārthy (Nejvyššího Smyslu/Nejzazšího Dověření)“.

Překlad z angličtiny – Matěj Čihák 2017

1.10 Chvála lidského těla

समास दहावा : नरदेहस्तवननिरूपण
samāsa dahāvā : naradehastavananirūpaṇa
Praise of the Human Body

|| Śrī Rām ||

1. धन्य धन्य हा नरदेहो। येथील अपूर्वता पाहो।
जो जो कीजे परमार्थलाहो। तो तो पावे सिद्धीतें ॥ १ ॥
dhanya dhanya hā naradeho | yethīla apūrvatā pāho |
jo jo kīje paramārthalāho | to to pāve siddhīteṁ || 1 ||

Most blessed is this human body when that *purush* hidden within *mula maya* is understood. Then that witnessing *purush* attains its ultimate goal/*paramarth* and It reaches perfection (Reality; beyond Witness and witnessed).

Lidskému tělu se dostane největšího požehnaní, když je pochopen onen *puruša* skrytý uvnitř *mūla-māji*. Pak onen svědek *puruša* dojde svého konečného cíle/*paramārthy* a dosáhne dokonalosti (Skutečnosti za Pozorovatelem i pozorovaným).

2. या नरदेहाचेन लागवेगें। येक लागले भक्तसिंगें।
येकीं परम वीतरागें। गरिकिंदरें सेवलीं ॥ २ ॥
yā naradehāceni lāgavegeṁ | yeka lāgale bhaktisaṅgeṁ |
yekīṁ parama vītarāgeṁ | girikaṁdareṁ sevīlīṁ || 2 ||

With a human body, this ‘speech’ can be easily attained and if there is devotion to this ‘I am’ then, that One *atma* will be established. However on account of this human body within that One *atma*, that dispassionate Supreme Self stays in a mountain cave and does penance (ie. that Supreme takes itself to be a body and then performs many austerities to become that Supreme One).

V lidském těle je tato „řeč“ snadněji dosažitelná a je-li zde oddanost tomuto „já jsem“, pak bude ustanoveno Jediné *átman*. Nicméně kvůli tomuto lidskému tělu uvnitř onoho Jediného *átman* zůstává ono nestranné Nejvyšší Já v horské jeskyni a činní pokání (tedy ono Nejvyšší se považuje za tělo a poté podstupuje mnohá odříkání, aby se stalo oním Nejvyšším Jediným).

3. येक फरिती त्रिथाटणें। येक करती पुरश्चरणें।
येक अखंड नामस्मरणें। नषिठावंत राहलिं ॥ ३ ॥

*yeka phiratī tirthāṇeṁ | yeka karitī puraścaraṇeṁ |
yeka akhaṁḍa nāmasmaraṇeṁ | niṣṭhāvaṁta rāhile || 3 ||*

With the human body, that One *nirgun* undertakes pilgrimages and that One undertakes vows and rituals. Or that unbroken One faithfully remembers the ‘name’ of God. (You are that One and you forget your innate Oneness and do many *sadhanas*)

V lidském těle onen Jediný *nirgun* vykonává poutě a onen Jediný činí přísahy a rituály. Nebo si onen nezlomný Jediný věrně připomíná Boží „jméno.“ (Ty jsi Jediný a zapomněl jsi na svou vrozenou Jedinost a děláš mnoho *sáadhan.*)

4. *येक तपे करू लागले। येक योगाभ्यासी माहाभले।
येक अभ्यासयोगे जाले। वेदशास्त्री वतिपन्न ॥ ४ ॥
yeka tapeṁ karūṁ lāgale | yeka yogābhyāsī māhābhale |
yeka abhyāsayogeṁ jāle | vedaśāstrī vitpanna || 4 ||*

That One started doing severe penance; that One became most wise due to its practice of *yoga*/union; and with practice that One became conversant in the *vedas* and *shastras*.

Onen Jediný začal činit tvrdé pokání; onen Jediný zmoudřel skrze svou praxi *jógy*/sjednocení; a ve *védách* a *śāstrách* je onen Jediný s praxí obeznámen.

5. *येकी हटनगिरह केला। देह अत्यंत पीडला।
येकी देह ठाई पाडला। भावार्थबळे ॥ ५ ॥
yekīṁ haṭanigraha kelā | deha atyaṁta pīḍilā |
yekīṁ deha ṭhāīṁ pāḍilā | bhāvārthabaleṁ || 5 ||*

If in that One there is stubborn narrow-mindedness then, a body is held and great torments are suffered. And if in that One there is deep devotion, then God is realized.

Je-li v onom Jediném tvrdohlavá malichernost, pak se drží těla a podstupuje veliká muka. A je-li v onom Jediném hluboká oddanost, pak je realizován Bůh.

6. *येक माहानुभाव वख्यात। येक भक्त जाले ख्यात।
येक सिद्धि अकस्मात। गगन वोळगती ॥ ६ ॥
yeka mahanubhāva vikhyāta | yeka bhakta jāle khyāta |
yeka siddha akasmāta | gagana volagatī || 6 ||*

That One is that great experience and pervades everywhere; that One becomes a devotee to knowledge and pervades the whole world; that One is a *siddha* and at that moment is vast like the sky.

Onen Jediný je onou velikou zkušeností a prostupuje vším; onen Jediný se stává oddaným poznání a proniká celým světem; onen Jediný je *siddha* a v tu chvíli je rozlehlý jako obloha.

7. *येक तेजी तेजचि जाले। येक जळीं मळीन गेले।
येक ते दसितचि अदृश्य जाले। वायोस्वरूपी ॥ ७ ॥
yeka tejīṁ tejaci jāle | yeka jalīṁ mḷona gele |*

yeka te disataci adṛśya jāle | vāyosvarūpīm || 7 ||

That One became the brilliance in the fire element; that One merged into the great element water; that unseen One within this wind and *swarup* (ie. *prakṛuti* and *purush*) appeared as the gross objects. (As will be explained in later chapters, that One becomes objective by assuming the forms of the great five elements; space, wind, fire, water and earth. These become progressively more gross; means more objective. Then that One becomes the imagined names and forms of the world)

Onen Jediný se stává září elementu ohně; onen Jediný se slučuje s velkým elementem vody; onen nespátrný Jediný uvnitř větru a *svarūpy* (tedy *prakṛuti* a *puruši*) se projeví jako hrubé objekty. (Jak bude vysvětleno v následujících kapitolách, onen Jediný se stane objektivním skrze nabytí forem pěti velikých elementů; prostoru, větru, ohně, vody a země. Ty se postupně stávají hrubějšími, tedy objektivnějšími. Pak si onen Jediný představuje jména a tvary světa.)

8. **येक येकचि बहुधा होती। येक देखतचि निघोनि जाती।
येक बैसले असतांची भ्रमती। नाना स्थानीं समुद्रीं ॥ ८ ॥**
*yeka yekaci bahudhā hotī | yeka dekhatāci nighoni jātī |
yeka baisale asatāncī bhramatī | nānā sthānīm samudrīm || 8 ||*

That One who is One only became the ‘many’ forms; that One appeared before your eyes and will disappear (because It takes Itself to be a body); when that One is confused then, it becomes the ‘many’ creatures and wanders over the land and in the sea.

Onen Jediný, který je pouze Jediným, se stal „mnoha“ tvary; onen Jediný se zjevil před tvými očima a opět zmizí (protože se považuje za tělo); když je onen Jediný zmaten, stane se „mnoha“ stvořeními a toulá se po zemi i po moři.

9. **येक भयानकावरी बैसती। एक अचेतनें चालवती।
येक प्रेतें उठवती। तपोबळें करूनी ॥ ९ ॥**
*yeka bhayānakāvarī baisatī | eka acetanem cālavitī |
yeka pretem uṭhavatī | tapobaḷemkarūnī || 9 ||*

That One sits within the ferocious creatures and that One makes the unmoving move; that One due to His powerful austerity causes this corpse to get up (by negating the body, mind, *pranas* and elements you will come to know, ‘I am the power which moves everything’; *maharaj-* without the power, this is a dead body).

Onen Jediný sedí uvnitř dravých šelem a onen Jediný vykonává nehybný pohyb; onen Jediný díky své mocné prostotě probouzí tuto mrtvolu (skrze negaci těla, mysli, prány a elementů dojdeš poznání „jsem síla, která hýbe vším.“ *Maharādž* řekl: Bez síly je toto tělo mrtvé.)

10. **येक तेजें मंद करती। येक जळें आटवती।
येक वायो नरीधती। विश्वजनाचा ॥ १० ॥**
*yeka tejem maṇḍa karitī | yeka jaḷem āṭavitī |
yeka vāyo nirodhitī | viśvajanačā || 10 ||*

That One has been made dull due to this fire element (the fire element means the

beginning of individual knowingness. Then you begin to perceive something outside of yourself and as that becomes more objective, due to the water and earth elements then, there are the names and forms of a dull mind and that One thinks “I am a body”). Then that One due to passion is made to worry. Then that One who is this wind inside and outside of the body gets confined within the body (that One is the power ie. wind, that moves this body and the whole world but It feels “I am this living, breathing body”; *siddharameshwar maharaj*- either the wind inside and outside belongs to you or they belong to God, but they cannot belong to both)

Onen Jediný byl učiněn tupým kvůli elementu ohně (element ohně znamená počátek individuálního vědění. Pak začneš vnímat cosi mimo sebe, a jak se to čím dál tím víc objektivizuje kvůli elementům vody a země, přicházejí jména a formy tupé mysli a Jediný si myslí „jsem tělo“). Pak se onen Jediný, kvůli touze, začne bát. Pak je onen Jediný, který je větrem uvnitř i vně těla, spoután tělem (onen Jediný je síla, tedy vítr, pohybující tímto tělem a celým světem, ale má pocit „jsem toto žijící, dýchající tělo.“ *Siddharaméšvar Maharádž* řekl: Vítr uvnitř a vně tebe patří buďto tobě, nebo Bohu, ale nemůže patřit oběma.)

11. ऐसे हटनगिरही कृतबुद्धी। जयांस वोळल्या नाना सिद्धी।
 ऐसे सिद्धि लक्षावधी। हौंउन गेले ॥ ११ ॥
aise haṭanigrahī kṛtabuddhī | jayāṁsa voḷalyā nānā siddhī |
aise siddha lakṣāvadhī | hoūna gele || 11 ||

Due to this stubborn conviction, “I am a body” and this intellect/*buddhi* of “I am the doer”, that One is drawn towards the ‘many’ accomplishments. In this way, that accomplished *siddha* comes and goes because it has regard for these limited accomplishments (the *siddha* is eternal complete, the perfect *svarup*, beyond all doubt see 5.10; when He forgets Himself then, He falls into the body ego and says, “I have made, I will do, etc.” and taking Himself to be a body, He comes and goes away)

Kvůli tomuto tvrdohlavému přesvědčení „jsem tělo“ a tomuto intelektu/*buddhi* „jsem konatel“ se onen Jediný stará o „mnohé“ úspěchy. Tímto způsobem onen dokonalý *siddha* přichází a odchází, protože se ztotožňuje s těmito omezenými úspěchy (*siddha* je věčně dovršenou, dokonalou *svarúpu*, za všemi pochybnostmi. Viz 5.10. Když sám na sebe zapomene, padne do tělesného ega a říká „učinil jsem to, učiním ono“ a tak dále. A považuje se za tělo, přichází a odchází.)

12. एक मनोसिद्धि एक वाचासिद्धि। एक अल्पसिद्धि एक सर्वसिद्धि।
 ऐसे नाना प्रकारीचे सिद्धि। वखियात जाले ॥ १२ ॥
yeka manosiddha yeka vācāsiddha | yeka alpasiddha yeka sarvasiddha |
aise nānā prakārīche siddha | vikhyāta jāle || 12 ||

That One gets established as the mind and the One gets established as the four speeches. That One gets established as the thoughts and the One gets established as this ‘all’. In this way, the accomplished and complete becomes the expansion of the ‘many’ (first that One becomes the ‘all’/knowledge and then He takes Himself to be ‘many’).

Onen Jediný se stane myslí a stane se čtyřmi řečmi. Onen Jediný se stane myšlenkami a stane se tímto „vše“. Tímto způsobem dovršené a dokonalé expanduje do „mnohosti“

(nejdřív se onen Jediný stane „vším“/poznáním a poté se začne považovat za „mnohost“).

13. येक नववधिभक्तरीजपथें। गेले तरले परलोकीच्या नजिस्वारथें।
येक योगी गुप्तपथें। ब्रह्मभुवना पावले ॥ १३ ॥

*yeka navavidhābhaktirājapāṭhēṁ | gele tarale paralokīcchyā nijasvārthēṁ |
yeka yogī guptapāṭhēṁ | brahmabhuvanā pāvale || 13 ||*

When that One goes on the royal road of the nine devotions then, it is saved and gains the happiness of the world beyond and finally Self-happiness. That One is a *yogi* when he reaches this world of *brahman* through the secret path of *yoga*/union.

Když onen Jediný vykročí na královskou cestu devíti oddaností, pak je spasen a dosáhne radosti světa za a nakonec „Sebe-radosti“. Onen Jediný je *jóginem*, když dosahuje slova *brahman* skrz tajnou stezku *jógy*/sjednocení.

14. येक वैकुंठास गेले। येक सतयलोकीं राहिले।
येक कैळासीं बैसले। शक्तिरूप होंऊनी ॥ १४ ॥
*yeka vaikūṭhāsa gele | yeka satyalokīṁ rāhile |
yeka kailāsīṁ baisale | śivārūpa hoṁūnī || 14 ||*

That One went to *vaikuntha* (place of *viṣṇu*, knowing); that One went and stayed is *satyalok* (place of *brahma*, knowing and not knowing); that One is established in *kailas*, being the form of *shiva* (not knowing ie. when nothing is there, He is there).

Onen Jediný odešel do *Vaikunthy* (místo *Višnu*, tedy poznání); onen Jediný odešel a prodlévá na *Satjalóce* (místě *Brahmy*, poznání i ne-poznání); onen Jediný zůstává na *Kailásu* ve formě *Šivy* (ne-poznání, tedy když je tu On, není tu nic).

15. येक इंद्रलोकीं इंद्र जाले। येक पितृलोकीं मळिले।
येक ते उडगणी बैसले। येक ते क्षीरसागरी ॥ १५ ॥
*yeka indralokīṁ indra jāle | yeka pitṛlokīṁ mḷile |
yeka te uḍagaṇī baisale | yeka te kṣīrasāgarī || 15 ||*

That One went to the world of *indra* (the Lord of the senses) and that One went to the world of the ancestors (took another body here in body consciousness). That One rested comfortably within this creation and that One became that Reality that is within the divine ocean of milk (the abode of *viṣṇu* or *vaikuntha*).

Onen Jediný odešel do světa *Indry* (Pána smyslů) a odešel do světa předků (vzít si nové tělo zde, v tělesném vědomí). Onen Jediný pohodlně odpočívá uvnitř tohoto stvoření a stává se onou Skutečností, která je v hlubinách božského oceánu mléka (příbytku *Višnu* čili *Vaikunthy*).

16. सलोकता समीपता। स्वरूपता सायोज्यता।
या चत्वार मुक्ती तत्वतां। इच्छा सेऊनी राहिले ॥ १६ ॥
*salokatā samīpatā | svarūpatā sāyojyatā |
yā catvāra muktī tatvatāṁ | icchā seūnī rāhile || 16 ||*

That One, by its own wish, aspired for and attained the four types of liberation; (1) to

be a devotee and be in the company of devotees (2) to be near God (3) to be the same as God ('I am He') and (4) to be merged in God (I do not exist).

Onen Jediný si přeje, touží a dosahuje čtyř druhů osvobození; (1) být oddaným ve společenství oddaných, (2) být blízko Bohu, (3) být totožný s Bohem („já jsem On“) a (4) splynout s Bohem („já neexistuji“).

17. ऐसे सद्धि साधू संत। स्वहति परवर्तले अनंत।
 ऐसा हा नरदेह वखियात। काय म्हणौन वर्णावा ॥ १७ ॥
aise siddha sādhuṁ sanṭa | svahitā pravartale ananta |
aisā hā naradeha vikhyāta | kāya mhaṇauna varṇāvā || 17 ||

In this way and on account of the human body, the *siddhas*, *sadhus* and Saints have entered that endless *paramatma* and gained the benefit of their own Self. Therefore when it is that thoughtless *paramatma* that pervades the human body, why should the body be praised?

Tímto způsobem, díky lidskému tělu, vcházejí *siddhové*, *sádhuvé* a Světci do onoho nekonečného *Paramátman* a dosahují dobrodiní svého vlastního Já. A proto je-li zde ono bez-myšlenkovité *Paramátman* prostupující lidské tělo, proč by mělo být uctíváno tělo?

18. या नरदेहाचेन आधारे। नाना साधनांचेन द्वारे।
 मुख्य सारासारवचिरे। बहुत सुटले ॥ १८ ॥
yā naradehāceni ādhāreṁ | nānā sādhanāṁceni dvāreṁ |
mukhya sārāsāravacīreṁ | bahuta suṭale || 18 ||

Due to the support of this human body there is this 'speech' and the 'many' ways of *sadhanas*. And due to the understanding, I do not exist, gained by discrimination between the essence and non-essence, even this 'speech' gets broken asunder.

Díky podpoře tohoto lidského těla je tu tato „řeč“ a „mnoho“ způsobů *sádhany*. A díky pochopení „já neexistuji“, získaného rozlišováním mezi podstatou a bezpodstatným, se dokonce i tato „řeč“ rozlomí na dva kusy.

19. या नरदेहाचेन सिंमंधे। बहुत पावले उत्तम पदे।
 अहंता सांडून स्वानंदे। सुखी जाले ॥ १९ ॥
yā naradehāceni saṁmāndheṁ | bahuta pāvāle uttama padeṁ |
ahantā sāṁdūna svānānde | sukhi jāle || 19 ||

This 'speech' gets spoken due to the connection with the body and afterwards this 'I am' attains that highest state of I do not exist. When this ego is cast off then, you gain the pleasure of your own bliss. (The human body is required to understand this knowledge but when one has become knowledge then, this human body is a mere appearance within it)

Tato „řeč“ je pronášena kvůli spojení s tělem a toto „já jsem“ nakonec dosáhne nejvyššího stavu „já neexistuji“. Když je ego odvrženo, pak dojdeš potěšení ve své vlastní blaženosti. (Je žádoucí, aby lidské tělo pochopilo toto poznání, ale když se člověk stane poznáním, toto lidské tělo se stane pouhým zjevem uvnitř něj.)

20. नरदेहीं येँऊन सकळ। उधरागती पावले केवळ।
येथें संशयाचें मूळ। खंडोन गेलें ॥ २० ॥
naradehīm yeūna sakāḷa | udharāgatī pāvale kevaḷa |
yetherīm saṁśayāceṁ mūḷa | khaṁḍona gelem̐ || 20 ||

In the human body, when this ‘all’ appears then, that supreme state of pure knowledge can be attained. Due to that pure knowledge, the root of *doubt ‘here’ is dug out and cast away. *(*mula maya* or this ‘I am’ or ‘all’ is the original doubt appearing on the doubtless One.)

Když se toto „vše“ zjeví, pak může být v lidském těle dosaženo nejvyššího stavu čistého poznání. Díky onomu čistému poznání je kořen *pochybností „zde“ vykloučen a odvržen. *(*Mūla-māja* neboli toto „já jsem“ nebo „vše“ je původní pochybnost, objevující se v nepochybném Jediném.)

21. पशुदेहीं नाहीं गती। ऐसे सर्वत्र बोलती।
महणौन नरदेहींच परापती। परलोकाची ॥ २१ ॥
paśudehīm nāhīm gatī | aise sarvatra bolatī |
mhaṇauna naradehīmca prāptī | paralokācī || 21 ||

In the body of an animal, liberation cannot be gained. Liberation means to know this ‘speech’ of the ‘all’ and an animal does not have a mind capable of such *vivek*. Therefore only in a human body can one attain this world of knowledge.

V těle zvířete nelze dosáhnout osvobození. Osvobození znamená znát tuto „řeč vše“ a zvíře nemá mysl schopnou takovéto *vivěky*. Proto pouze v lidském těle může člověk dosáhnout tohoto slova poznání.

22. संत महंत ऋषी मुनी। सद्दिघ साधू समाधानी।
भक्त मुक्त ब्रह्मज्ञानी। वरिक्त योगी तपस्वी ॥ २२ ॥
saṁta mahānta ṛṣī munī | siddha sādhu samādhānī |
bhakta mukta brahmajñānī | virakta yogī tapasvī || 22 ||

On account of the body, there is the Saint, *rishi* and sage; the *siddha*, *sadhu* and one with complete contentment; the *bhakta*/devotee, *mukta*/liberated and *brahman gnyani*; the desireless, *yogis* and observers of severe penances.

Díky tělu jsou tu Světec, *rši* a mudrc; *siddha*, *sádhu* a ten dokonale spokojený; *bhakta*/oddaný, *mukta*/osvobozený a *brahma-džňánin*; bez-žádostiví, *jógini* a následovníci tvrdého pokání.

23. तत्त्वज्ञानी योगाभ्यासी। ब्रह्मच्यारी दगिंबर संन्यासी।
शडदरशनी तापसी। नरदेहींच जाले ॥ २३ ॥
tattovajñānī yogābhyaśī | brahmacyārī digambara saṁnyāsī |
śaḍadarśanī tāpasī | naradehīmca jāle || 23 ||

On account of the body there is the Knower of the elements, the practitioner of *yoga*, *brahmachyari*,⁷¹ the One who wears the sky as His blanket, the *sannyasi* and those

⁷¹The general meaning of *brahmachyari* is one who abstains from sex. However in the *sadachara* is says–

learned in the six systems of Hindu philosophy and the ascetic.

Díky tělu je tu Znalec pěti elementů, praktikant *jógy*, *brahmačjáří* ⁷², Ten, jenž má nebesa za pokrývku, *sannjásin*, ti, kteří se vyučili šesti soustavám indické filosofie a asketa.

24. म्हणौनी नरदेह श्रेष्ठ। नाना देहांमध्यें वरिष्ठ।
जयाचेन चुके आरिष्ठ। येमयातनेचें ॥ २४ ॥
mhaṇaunī naradeha śreṣṭha | nānā dehāṁmadhyeṁ varīṣṭha |
jayāceni cūke āriṣṭa | yemayātaneceṁ || 24 ||

Therefore, the human body is most excellent, for within each of these ‘many’ bodies there is that pure *sattva guna*. And on account of this *mula maya*, the sufferings at the hands of the god of death/*yama* can be avoided.

Proto je lidské tělo nejznamenitější, protože mezi všemi „mnohými“ těly je v něm ona čirá *sattva guna*. A díky této *múla-máje* se lze vyhnout utrpení i rukám boha smrti/*Jama*.

25. नरदेह हा सवाधेन। सहसा नव्हे पराधेन।
परंतु हा परोपकारी झिजिऊन। कीर्त्तरूपें उरवावा ॥ २५ ॥
naradeha hā svādhena | sahasā navhe parādhena |
paraṁtu hā paropakārīm jhijaūna | kīrtirūpeṁ uravāvā || 25 ||

The human body is that independent thoughtless Self and He is not dependent on instincts and habit. But that thoughtless *atma* has wasted away in the service of these instincts and habits. Therefore you should remain by pervading everywhere ([forget everything and He is there](#)).

Lidské tělo je oním nezávislým bez-myšlenkovitým Já a to není závislé na pudech a zvycích. Ale onen bez-myšlenkovitý *átman* se ztratil ve službách pudů a zvyků. Proto bys měl neustále prostupovat vším ([všechno zapomeň a On je tu](#)).

26. अश्व वृषभ गाई म्हैसी। नाना पशु सत्त्रयिा दासी।
कृपाळूपणें सोडतिं त्यांसी। कोणी तरी धरील ॥ २६ ॥
aśva vṛṣabha gāī mhaisī | nānā paśu satṭrayiā dāsī |
kṛpālūpaṇeṁ soḍitāṁ tyāṁsī | koṇī tarī dharīla || 26 ||

The horses, the bulls, the cows, the buffaloes and the ‘many’ beasts are the servants of this *mula maya* ([every creature is supported by and in the service of this knowledge](#)). But due to the grace of the *guru*, that *atma* is freed from its confinement and then who can hold it down?

Koně, býci, krávy, buvoli a „mnoho“ zvířat jsou služebníky této *múla-máji* ([každé stvoření je ve službách tohoto poznání a je jím podporováno](#)). Ale díky milosti *Gurua* je onen *átman* osvobozen ze svého žaláře – a kdo ho potom může stáhnout dolů?

one who simply knows, is a *brahmachyari*.

⁷²Slovo *brahmačjáří* označuje obecně toho, kdo sexuálně abstinuje. Nicméně v *Sadáčaru* se praví: Ten, kdo prostě ví, je *brahmačjáří*.

27. तैसा नव्हे नरदेहो। इच्छा जाव अथवा रहो।
परी यास कोणी पाहो। बंधन करू सकेना ॥ २७ ॥
taiśā navhe naradeho | ichhā jāva athavā raho |
parī yāsa koṇī pāho | baṇdhana karūṁ sakenā || 27 ||

Just as that *atma* is not the human body, so too, it is not this original wish ‘I am’ which comes and goes ([that *atma* is in truth, completely independent, untouched and unlimited](#)); and therefore when this ‘wish’ is properly understood then, who can possibly imprison that *atma* in a gross body?

Stejně jako ono *átman* není lidským tělem, tak není ani tímto původním přáním „já jsem“, které přichází a odchází ([popravdě, ono *átman* je naprosto nezávislé, nedotknutelné a neomezené](#)); a proto je-li toto „přání“ správně pochopeno, kdo by pak mohl ono *átman* uvěznit v hrubém těle?

28. नरदेह पांगुळ असता। तरी तो कार्यास न येता।
अथवा थोंटा जरी असता। तरी परोपकारास न ये ॥ २८ ॥
naradeha pāṅgula asatā | tarī to kāryāsa na yetā |
athavā thoṁṭā jarī asatā | tarī paropakārāsa na ye || 28 ||

If it is tied down to the human body, then that *atma* cannot even be the action of this ‘all’. Or, if it gets reduced to this mere stump of a gross body then it cannot be the *atma*.

Je-li připoutáno dolů, k lidskému tělu, pak ono *átman* ani nemůže být činem tohoto „vše“. Nebo, je-li redukováno na tento pouhý pahýl hrubého těla, pak to ani nemůže být *átman*.

29. नरदेह अंध असला। तरी तो नपिटच्चिवायां गेला।
अथवा बधरि जरी असला। तरी नरूपण नाही ॥ २९ ॥
naradeha aṇḍha asilā | tarī to nipaṭacci vāyāṁ gelā |
athavā badhira jarī asilā | tarī nirūpaṇa nāhīṁ || 29 ||

If that *atma* is taken to be this blind human body then, He has become totally useless ([for it cannot see this ‘all’ even](#)); and when He is this deaf human body then, He cannot hear this silent discourse of ‘I am’.

Je-li ono *átman* ztotožněno s tímto slepým lidským tělem, pak se stane zcela nepoužitelným ([protože nedokáže spatřit ani toto „vše“](#)); a když se stane tímto hluchým lidským tělem, pak nemůže zaslechnout tuto tichou rozpravu „já jsem“.

30. नरदेह असला मुका। तरी घेतां न ये आशंका।
अशक्त रोगी नासका। तरी तो निःकारण ॥ ३० ॥
naradeha asilā mukā | tarī ghetāṁ na ye āśaṅkā |
aśakta rogī nāsakā | tarī to niḥkāraṇa || 30 ||

If that *atma* is the human body then He is mute and cannot speak this original ‘I am’. Then that *atma* is weak, diseased and spoiled and of no use ([therefore never accept this body as your true Self maharaj- this body is a boil on you](#)).

Je-li ono *átman* lidským tělem, pak je němé a nedokáže vyslovit toto původní „já jsem“. Pak je ono *átman* slabé, churavé, pokažené a k ničemu (proto nikdy nepřijímej toto tělo za své pravé Já. *Maharádž* řekl: Toto tělo je tvůj vřed.)

31. नरदेह असलि मूर्ख। अथवा फेंपर्या समंघाचें दुःख।
तरी तो जाणावा नरिरथक। नशिचयेंसीं ॥ ३१ ॥
naradeha asilā mūrkhā | athavā phēmpāryā samāṅghācēṁ duḥkha |
tarī to jāṅāvā nirārthaka | niścayēṁsīṁ || 31 ||

If having a human body He acts like a fool or one possessed of a ghost (ie. ego) then, that *atma puruṣh* should be considered as completely useless.

Má-li lidské tělo a chová se jako blázen nebo jako posedlý duchem (tedy ego), pak by onen *átma-puruṣa* měl být shledán zcela neužitečným.

32. इतकें हैं नसतां वेंग। नरदेह आणी सकळ सांग।
तेणें धरावा परमार्थमार्ग। लागवेणें ॥ ३२ ॥
itakeṁ heṁ nastāṁ vēṅga | naradeha āṇī sakala sāṅga |
teṅeṁ dharāvā paramārthamārga | lāgaveṅeṁ || 32 ||

Due to this body that thoughtless Self is as if not there and there is exhaustion and sickness. When there is this human body then there is this ‘all’ and due to these you should, without any further procrastination, hold fast to this path of *paramartha*.

Kvůli tomuto tělu je ono bez-myšlenkovité Já jakoby vůbec nebylo a je tu vyčerpání a nemoc. Když je tu toto lidské tělo, pak je tu toto „vše“ a skrze ně by ses měl, bez dalšího prodlévání, rychle chopit stezky *paramārthy*.

33. सांग नरदेह जोडलें। आणी परमार्थबुद्धविस्त्रले।
तें मूर्ख कैसें भरमलें। मायाजाळीं ॥ ३३ ॥
sāṅga naradeha joḍaleṁ | āṇī paramārthabuddhivisṭrale |
teṁ mūrkhā kaiseṁ bhramaleṁ | māyājāḷīṁ || 33 ||

If this ‘all’ behaves like a human body then, this understanding of *paramartha* is forgotten and that Reality becomes a fool. Therefore why to be caught in this net of illusion?

Když se toto „vše“ chová jako lidské tělo, pak je pochopení *paramārthy* zapomenuto a ona Skutečnost se zblázní. Proto, proč být chycen v této síti iluze?

34. मृत्तिका खाणोन घर केलें। तें माझें ऐसें दृढ कल्पिलें।
परी तें बहुतांचें हें कळलें। नाहीच तयासी ॥ ३४ ॥
mṛttikā khāṇona ghara keleṁ | teṁ mājheṁ aiseṁ dṛḍha kalpileṁ |
parī teṁ bahutāṅcēṁ heṁ kaḷaleṁ | nāhīṁca tayāsī || 34 ||

By digging up some dirt a home gets built and then that Reality imagines this as mine (That Reality takes itself to be a limited human body and makes a home for itself). But even when that Reality takes this ‘all’ as mine still, that Self has not understood its real nature (and even if this knowledge is understood still, how can ‘I am’ understand, I do not exist?).

Díky nahromadění jakési špíny je vybudován dům, a pak si ho ona Skutečnost představuje jako svůj (ona Skutečnost se považuje za omezené lidské tělo a staví si domov). Ale dokonce i když si ona Skutečnost představuje toto „vše“ jako své, ono Já stále nepochopilo svou pravou přirozenost (dokonce i když je toto poznání pochopeno, stále je tu otázka, jak může „já jsem“ pochopit „já neexistuji“?).

35. मुष्यक म्हणती घर आमुचें। पाली म्हणती घर आमुचें।
मक्षिका म्हणती घर आमुचें। नशिचयेंसीं ॥ ३५ ॥
muṣyaka mhaṇatī ghara āmuceṁ | pālī mhaṇatī ghara āmuceṁ |
makṣikā mhaṇatī ghara āmuceṁ | niścayēṁsīm || 35 ||

Even the mice say, “It is our home.” Lizards say, “It is our home.” Houseflies say, “It is truly our home.” (Even insects and small creatures who live in this house made of dirt say, “It is mine”, how then are you be any different from them?)

Dokonce i myši praví: „To je náš domov.“ Ještěrky praví: „To je náš domov.“ Mušky praví: „To je vpravdě náš domov.“ (Dokonce i hmyz a drobná stvoření, která žijí v tomto domě stvořeném ze špíny praví „je to moje“, tak jaký by mezi vámi mohl být rozdíl?)

36. कांतण्या म्हणती घर आमुचें। मुंगळे म्हणती घर आमुचें।
मुंग्या म्हणती घर आमुचें। नशिचयेंसीं ॥ ३६ ॥
kāntanyā mhaṇatī ghara āmuceṁ | muṅgale mhaṇatī ghara āmuceṁ |
muṅgyā mhaṇatī ghara āmuceṁ | niścayēṁsīm || 36 ||

The spiders call your home of dirt, “Our home.” Black ants and small ants say, “It is truly our home.”

36. Pavouci nazývají tvůj domov ze špíny „svým domovem“. Černí mravenci i malí mravenci praví: „Toto je vpravdě náš domov.“

37. वच्चि म्हणती आमुचें घर। सर्प म्हणती आमुचें घर।
झुरळें म्हणती आमुचें घर। नशिचयेंसीं ॥ ३७ ॥
vimcū mhaṇatī āmuceṁ ghara | sarpa mhaṇatī āmuceṁ ghara |
jhuraḷeṁ mhaṇatī āmuceṁ ghara | niścayēṁsīm || 37 ||

Scorpions say, “Our home”; snakes say, “Our home” and cockroaches say, “It is truly our home.”

Štíři praví: „Náš domov.“ Hadi praví: „Náš domov“ a švábi praví: „Toto je vpravdě náš domov.“

38. भ्रमर म्हणती आमुचें घर। भगिोर्या म्हणती आमुचें घर।
आळीका म्हणती आमुचें घर। काष्ठामधें ॥ ३८ ॥
bhramara mhaṇatī āmuceṁ ghara | bhīṅgoryā mhaṇatī āmuceṁ ghara |
ālīkā mhaṇatī āmuceṁ ghara | kāṣṭhāmadheṁ || 38 ||

Black bees say, “Our home”; crickets say, “Our home” and maggots say, “Our home is in the wood.”

Černé včely praví: „Náš domov.“ Cvrčci praví: „Náš domov“ a červi praví: „Naším

domovem je dřevo.“

39. मारुजरेँ म्हणती आमुचें घर। शवानें म्हणती आमुचें घर।
मुंगसेँ म्हणती आमुचें घर। नशिचयेँसीं ॥ ३९ ॥

*mārjareṅ mhaṇatī āmuceṅ ghara | śvāneriṅ mhaṇatī āmuceṅ ghara |
muṅgaseṅ mhaṇatī āmuceṅ ghara | niścayeṅsīṅ || 39 ||*

Cats say, “Our home”; dogs say “Our home” and the mongoose says, “It is truly my home.”

Kočky praví: „Náš domov.“ Psy praví: „Náš domov“ a husy praví: „Toto je vpravdě náš domov.“

40. पुंगळ म्हणती आमुचें घर। वाळव्या म्हणती आमुचें घर।
पसिुवा म्हणती आमुचें घर। नशिचयेँसीं ॥ ४० ॥

*puṅgaḷa mhaṇatī āmuceṅ ghara | vāḷavyā mhaṇatī āmuceṅ ghara |
pisuvā mhaṇatī āmuceṅ ghara | niścayeṅsīṅ || 40 ||*

Moths say, “Our home”; the white ants say, “Our home” and the fleas say, “It is truly our home.”

Mũry praví: „Náš domov.“ Bílí mravenci praví: „Náš domov“ a blechy praví: „Toto je vpravdě náš domov.“

41. देकुण म्हणती आमुचें घर। चांचण्या म्हणती आमुचें घर।
घुंगरुडी म्हणती आमुचें घर। नशिचयेँसीं ॥ ४१ ॥

*dhekuna mhaṇatī āmuceṅ ghara | cāṅcaṅyā mhaṇatī āmuceṅ ghara |
ghuṅgarḍī mhaṇatī āmuceṅ ghara | niścayeṅsīṅ || 41 ||*

Bugs say, “Our home”; the mosquitoes say, “Our home” and the sand-flies say, “It is truly our home.”

Chrobáci praví: „Náš domov.“ Komáři praví: „Náš domov“ a písečné mušky praví: „Toto je vpravdě náš domov.“

42. पसिोळे म्हणती आमुचें घर। गांधेले म्हणती आमुचें घर।
सोट म्हणती आमुचें घर। आणी गोंवी ॥ ४२ ॥

*pisole mhaṇatī āmuceṅ ghara | gāṅdhele mhaṇatī āmuceṅ ghara |
soṭa mhaṇatī āmuceṅ ghara | āṅī goṅvī || 42 ||*

Stinging insects say, “Our home”; the gadflies say, “Our home” and the insects living in the grain say, “It is our home along with the corn.”

Bodavý hmyz praví: „Náš domov.“ Velké mouchy praví: „Náš domov“ a hmyz žijící v zrně praví: „Toto je náš domov spolu s kukuřicí.“

43. बहुत कडियांचा जोजार। कती सांगावा वसितार।
समसूत म्हणती आमुचें घर। नशिचयेँसीं ॥ ४३ ॥

*bahuta kiḍyāṅcā jojāra | kitī sāṅgāvā vistāra |
samasta mhaṇatī āmuceṅ ghara | niścayeṅsīṅ || 43 ||*

This ‘all’ has taken the burden of these tiny insects upon itself (in this ‘all’ or knowledge you feel, ‘I am in everywhere and everything is mine’, but this ‘all’ takes individual body consciousness and then sees so ‘many’ different creatures separate from itself and this brings so much worry and strife). This expanded ‘many’ along with this ‘all’ should be forgotten, but everyone says, “It is truly our home.”

Toto „vše“ na sebe vzalo břímě tohoto drobného hmyzu (v tomto „vše“ neboli poznání cítíš „jsem všude a všechno je moje“, ale toto „vše“ na sebe bere vědomí individuálního těla a pak vidí tak „mnoho“ od sebe oddělených, různých stvoření a způsobuje mu to mnoho obav a svárů.) Tato široká „mnohost“ spolu s tímto „vše“ by měla být zapomenuta, ale každý říká: „Toto je vpravdě náš domov.“

44. पशु म्हणती आमुचें घर। दासी म्हणती आमुचें घर।
घरीचीं म्हणती आमुचें घर। नशिचयेंसीं ॥ ४४ ॥

*paśu mhaṇatī āmuceṁ ghara | dāsī mhaṇatī āmuceṁ ghara |
gharīcīṁ mhaṇatī āmuceṁ ghara | niścayēṁsīṁ || 44 ||*

The animals say, “Our home.” The servants say, “Our home” and those who reside in the house say, “It is truly our home.”

Zvířata praví: „Náš domov.“ Služebníci praví: „Náš domov“ a ti, kdo přebývají v domě, praví: „Toto je vpravdě náš domov.“

45. पाहुणे म्हणती आमुचें घर। मतिर म्हणती आमुचें घर।
ग्रामसत म्हणती आमुचें घर। नशिचयेंसीं ॥ ४५ ॥

*pāhuṇe mhaṇatī āmuceṁ ghara | mitra mhaṇatī āmuceṁ ghara |
grāmasta mhaṇatī āmuceṁ ghara | niścayēṁsīṁ || 45 ||*

Guests say, “Our home” and the friends say, “Our home” and the neighbours say, “It is truly our home.”

Hosté praví: „Náš domov“ a přátelé praví: „Náš domov“ a sousedé praví: „Toto je vpravdě náš domov.“

46. तश्कर म्हणती आमुचें घर। राजकी म्हणती आमुचें घर।
आग्न म्हणती आमुचें घर। भस्म करूं ॥ ४६ ॥

*taškara mhaṇatī āmuceṁ ghara | rājakī mhaṇatī āmuceṁ ghara |
āgna mhaṇatī āmuceṁ ghara | bhasma karūṁ || 46 ||*

Thieves say, “Our home” and the government says, “Our home” and the fire says, “It is my home to turn to ashes.”

Zloději praví: „Náš domov“ a vláda praví „Náš domov“ a požár praví: „Toto je můj domov, který obrátím v popel.“

47. समसत म्हणती घर माझें। हें मूरखहा म्हणे माझें माझें।
सेवट जड जालें वोझें। टाकलि देश ॥ ४७ ॥

*samasta mhaṇatī ghara mājherī | heṁ mūrkhahi mhaṇe mājherī mājherī |
sevaṭa jaḍa jāleṁ vojheṁ | ṭākilā deśa || 47 ||*

When everyone says, “It is my home” then that thoughtless Self has become a fool and it even says, ‘Mine, mine’ to this body. But in the end this becomes a heavy burden and the Self abandons that place.

Když každý říká „Toto je můj domov“, pak se ono bez-myšlenkovité Já stává bláznem a rovněž o tomto těle říká „moje, moje“. Ale nakonec se to stane těžkým břemenem a Já opustí ono místo.

48. अवर्घीं घरें भंगलीं। गांवांची पांढरी पडली।
मग तें गृहीं राहलीं। आरण्यस्वापदें ॥ ४८ ॥

*avaghīṁ ghareṁ bhaṅgalīṁ | gāṁvāñcī pāṁḍharī paḍilī |
maga teṁ gṛhīṁ rāhilīṁ | āraṇyasvāpadeṁ || 48 ||*

If this house of the body is not used properly (ie. if it is not used to gain understanding) then it will become dilapidated and tumble down and the village land all around it (ie. ‘all’) will become empty and deserted. Then that Reality will remain hidden within these ‘many’ houses of the wild creatures and forest beasts (when you take yourself to be this body then even this knowledge of ‘I am’ cannot be gained and then you see the ‘many’ different creatures and not that Reality residing within them all).

Není-li tento dům těla užíván správně (tedy není-li užíván k získání porozumění), pak zchátrá, spadne a vesnická krajina kolem něj (tedy „vše“) se stane prázdnou pouští. Pak ona Skutečnost zůstane skryta uvnitř těchto „mnoha“ domů divokých stvůr a lesní zvíře (považuješ-li se za toto tělo, pak nemůže být získáno ani toto poznání „já jsem“ a pak vidíš „mnoho“ různých stvoření a nikoli onu Skutečnost, která v nich všech sídlí.)

49. कडिा मुंगी वाळवी मूषक। त्यांचेंच घर हें नशिचयात्मक।
हें प्राणी बापुडें मूरख। नघोन गेलें ॥ ४९ ॥

*kiḍā muṅgī vāḷavī mūṣaka | tyāñceṅca ghara heṁ niścayātmaka |
heṁ praṇī bāpuḍeṁ mūrkhā | niḡhona geleṁ || 49 ||*

Then there are insects, ants, white ants and rats (on account of body consciousness there is objectification and ‘many’ forms and not your own form everywhere). In truth, the home of that *purush* is the thoughtless Reality, free of all doubt, but when He takes the support of the **prana* then, it is a foolish and miserable orphan and takes birth and dies (ie. the foolish do not know their mother and father, *prakṛuti/purush*). *(*maharaj* – the whole world is riding on the breath/*prana*)

Pak je tu hmyz, mravenci, bílí mravenci a krysy (kvůli tělesnému vědomí je zde objektivace a „mnoho“ forem – a tvá skutečná forma nikde.) Popravdě, domov onoho *puruši* je bez-myšlenkovitá Skutečnost, prostá všech pochybností, ale když se spolčí s **pránou*, pak je to bláznivý a bídný sirotek a rodí se a umírá (blouznivci neznají svou matku a svého otce, *prakṛuti* a *purušu*). *(*Maharádž* řekl: Celý svět jede na dechu/*práně*.)

50. ऐसी गृहांची स्थिती। मथिया आली आत्मप्रचीती।
जन्म दों दिसांची वसती। कोठें तरी करावी ॥ ५० ॥

*aisī gṛhāñcī sthītī | mithiyā ālī ātmapracītī |
janma doṁ disāñcī vastī | koṭheṁ tarī karāvī || 50 ||*

Such is the state of this house. It is a false appearance appearing within this ‘I am’

experience. Birth is but a stay of two days (always thinking of yesterday and tomorrow) and therefore in this 'all' one should stay.

V takovém stavu je tento dům. Je to klamný jev, zjevující se uvnitř zkušenosti „já jsem“. Zrození není nic než dvoudenní pobyt (vždycky myslíš na včerejšek a zítřek), a proto by měl člověk setrvávat v tomto „vše“.

51. देह म्हणावें आपुलें। तरी हें बहुतांकारणें नरिमलें।
 प्राणीयांच्या माथां घर केलें। वा मस्तकीं भक्षतीं ॥ ५१ ॥
deha mhaṇāveṃ āpuleṃ | tarī heṃ bahutāṅkāraṇeṃ nirmileṃ |
prāṇīyāṅcyā māthāṃ ghara keleṃ | vā mastakīṃ bhakṣitī || 51 ||

If you call the body yours then, that thoughtless Self becomes a created thing on account of this 'all' (that formless Self takes itself to be an individual body within this 'all'). And then a head gets made for this 'house of *prana*' and the lice dine on the skull (then you acquire a body and one has to suffer from some of the 'many' pains of being a body).

Když nazýváš tělo svým, pak se ono bezmyšlenkovité Já kvůli tomuto „vše“ stane stvořenou věcí (ono beztvaré Já na sebe vezme podobu individuálního těla uvnitř tohoto „vše“). A pak se hlava stane „domovem *prāny*“ a vši hodují na lebce (pak získáš tělo a musíš trpět některými z „mnoha“ bolestí tělesného bytí).

52. रोमेमुळीं किडे भक्षतीं। खांडुक जाल्यां किडे पडतीं।
 पोटांमध्ये जंत होती। प्रत्यक्ष प्राणियांच्या ॥ ५२ ॥
romemulī kiḍe bhakṣitī | khāṇḍuka jālyāṅ kiḍe paḍatī |
poṭāmadhye jaṅta hotī | pratyakṣa prāṇīyāṅcyā || 52 ||

Then insects eat at the roots of the hair; boils and tumours infect the body. Worms thrive in the intestines and there are the many sensory experiences of being in the *prana*.

Pak hmyz hoduje u kořínků vlasů; vředy a nádory infikují tělo. Červi se množí ve střevech a je tu mnoho smyslových zkušeností pobytu v *prānē*.

53. कीड लागे दांतासी। कीड लागे डोळ्यांसी।
 कीड लागे करणासी। आणी गोमाशा भरती ॥ ५३ ॥
kīḍa lāge dāntāsī | kīḍa lāge ḍoḷyāṅsī |
kīḍa lāge karṇāsī | āṇī gomāśā bharatī || 53 ||

Then teeth decay and fall out; eyes and vision get worn out; ears ooze with pus and one becomes deaf and flies swarm all around (all this must happen to the destructible body but you who are bodiless and eternal, take that as yourself and do not remain aloft).

Pak se kazí a vypadávají zuby; oči a zrak se opotřebují; uši mokvají hnisem, člověk ohluchne a mouchy se rojí kolem (toto všechno se musí stát zničitelnému tělu, ale ty, jenž jsi netělesný a věčný, se za to považuješ a nepřipomínáš si to, co je nahoře).

54. गोचडि अशुद्ध सेवती। चामवा मांसांत घुसती।

पसिळे चाऊन पळती। अकस्मात् ॥ ५४ ॥
gocīḍa aśuddha sevītī | cāmaṅvā māṅsāṁta ghusatī |
pisole cāūna paḷatī | akasmāta || 54 ||

Ticks suck the blood, lice pierce the flesh and mosquitoes bite and fly away.

Klíšťata sají krev; vši provrtávají pokožku a komáři štípou a uletí.

55. भोगें गांधेंलें चावती। गोंबी जळवा अशुद्ध घेती।
 वचिूसरूप दंश करती। कानटें फुरसीं ॥ ५५ ॥
bhōṅgēṁ gāṁdhēṁlēṁ cāvītī | gōmbī jaḷavā aśuddha ghetī |
viṁcū sarpa daṁśa karītī | kāṅaṭēṁ phursīṁ || 55 ||

This body has to endure bites from horse-flies and the leeches that stick to this ‘lump’ and take its blood. Then scorpions, cobras and other poisonous snakes bite (these are a metaphor for the desires for the sense objects; they are like a poison and they are sure to kill you in the end).

Toto tělo musí snášet kousance od koňských mušek a pijavice, které se přisávají k tomuto „chuchvalci“ a berou mu krev. Pak jej uštknou štíři, kobry a jiní jedovatí hadi (jsou metaforou žádostí po smyslových objektech; jsou jako jed a je jisté, že tě nakonec zabijí).

56. जनमून देह पाळलें। तें अकस्मात् व्याघ्रें नेलें।
 कां तें लांडगींच भक्षलें। बळात्कारें ॥ ५६ ॥
janmūna deha pāḷileṁ | teṁ akasmāta vyāghreṁ neleṁ |
kāṁ teṁ lāṁḍagīṁca bhakṣileṁ | baḷātkāreṁ || 56 ||

When the body takes birth it is supported and protected by this ‘all’ but then that Reality has been taken away by the tiger of *maya* and then the she-wolf of worries violently attacks and devours it.

Když se tělo narodí, je podpíráno a chráněno tímto „vše“, ale poté byla ona Skutečnost unesena tygrem *máji* a tím pádem vlčice obav krutě útočí a požírá jej.

57. मूषकें मारजरें दंश करती। स्वानें अश्वें लोले तोडती।
 रीसें मरूकटें मारती। कासावीस करूनी ॥ ५७ ॥
mūṣakerṁ mārjareṁ daṁśa karītī | svāṅneṁ aśveṁ lole toḍītī |
rīseṁ markaṭeṁ māritī | kāśāvīsa karūnī || 57 ||

Rats and wildcats bite; dogs and horses bite; bears and monkeys attack and beat this body violently.

Krasy a divoké kočky koušou; psy a koně koušou; medvědi a opice útočí a krutě tlučou toto tělo.

58. उष्टरें डसोन इचलती। हस्थी चरिडून टाकती।
 वृषभ टोचून मारती। अकस्मात् ॥ ५८ ॥
uṣṭareṁ ḍasona icalītī | hasthī cirḍūna ṭakitī |
vṛṣabha ṭocūna māritī | akasmāta || 58 ||

Camels bite and toss aside; elephants crush and trample; suddenly a bull pierces it with its horns and kills it.

Velbloudi koušou a odhazují; sloni drtí a rozdupávají; v tom přijde býk, vrazí do něj svůj roh a ono zemře.

59. तश्कर तडतडां तोडती। भूते झडपोन मारती।
 असो या देहाची स्थती। ऐसी असे ॥ ५९ ॥
taškara taḍataḍāṁ toḍitī | bhūteṁ jhaḍapona māritī |
aso yā dehācī sthitī | aisī ase || 59 ||

A thief (*ie. the mind*) has come and he craves so much; that One *purush* that has been possessed by the great elements (*ie. objectivity*) then gets beaten and killed. Such is the state of this 'I am' when it becomes a body.

Přišel zloděj (*tedy mysl*) a žádá velmi mnoho; onen Jediný *puruša*, který byl posednut velikými elementy (*tedy objektivitou*) je následně zbit a zabit. Takový je stav tohoto „já jsem“, když se stane tělem.

60. ऐसैं शरीर बहुतांचें। मूरख म्हणे आमुचें।
 परंतु खाजें जविंचें। तापतरें बोललें ॥ ६० ॥
aīseṁ śarīra bahutāñceṁ | mūrkhā mhaṇe āmuceṁ |
paraṁtu khājēṁ jivāñceṁ | tāpatraṁ bolileṁ || 60 ||

There is this body of the 'all' but the foolish say, "Our bodies." Then this sweet 'speech' has become the three *torments of the *jīva* (*this 'speech' becomes a body ego and suffers in many ways*). *(see 3.6, 7, 8)

Je tu toto tělo „vše“, ale bloudi říkají: „Naše těla.“ Tím se tato sladká „řeč“ stala třemi *strastmi *džīvy* (*tato „řeč“ se stala tělesným egem a trpí rozličnými způsoby*). *(srovnej verše 3.6, 7, 8)

61. देह परमार्थी लावलिं। तरीच याचें सार्थक जालें।
 नाही तरी हें वेरुथची गेलें। नाना आघातें मृत्यपंथें ॥ ६१ ॥
deha paramārthīṁ lāvileṁ | tarīca yāceṁ sārthaka jāleṁ |
nāhīṁ tarī heṁ verthacī geleṁ | nānā āghāteṁ mṛtyapañtheṁ || 61 ||

But if this body is placed in contact with one who is dedicated to *paramartha* then, this 'speech' will fulfil life's purpose (*"mine" will go off and the Reality will remain*). If not that Self becomes an empty and useless thing and there are the 'many' distresses and misfortunes on the path of death.

Ale je-li toto tělo v kontaktu s tím, kdo je nadšen pro *paramārthu*, pak tato „řeč“ naplní smysl života (*„moje“ pomine a zůstane Skutečnost*). Pokud tomu tak není, pak se ono Já stane prázdnou a neužitečnou věcí a je tu „mnoho“ zármutků a neštěstí na stezce smrti.

62. असो जे प्रपंचिकि मूरख। ते काये जाणती परमार्थसुख।
 त्या मूरखांचें लक्षण कांहीं येक। पुढे बोललें असे ॥ ६२ ॥
aso je prapañcika mūrkhā | te kāye jāṇatī paramārthasukha |

tyā mūrkhāmceraṁ lakṣaṇa kāmhīraṁ yeka | puḍhe bolilerā ase || 62 ||

So be it! When *mula maya* is a fool engrossed in this mundane existence/*prapanch* then, how can you know the happiness of *paramarth*? Therefore when that One within this ‘all’ has the attention of a fool then, ahead one should make this ‘speech’.

Budiž! Když je *múla-mája* bláznem zaujatým touto světskou existenci/*prapanča*, tak jak bys pak mohl poznat štěstí *paramárthy*? Proto má-li onen Jediný uvnitř tohoto „vše“ pozornost blázna, pak by měl člověk ze všeho nejdřív dosáhnout této „řeči“.

इति श्रीदासबोधे गुरुशिष्यसंवादे

नरदेहसूतवननरूपणनाम समास दहावा ॥ १० ॥ १.१०

iti śrīdāsabodhe guruśiṣyasamvāde

naradehastavananirūpaṇanāma samāsa dahāvā || 10 || 1.10

Tímto končí 10. kapitola 1. dášaky knihy Dásbódh s názvem „Chvála lidského těla“.

Překlad z angličtiny – Matěj Čihák 2017